

1

98

Cost of Book is paid by the Board 185
Cost of Binding is paid by the Board 185

Mar
891.23
H636v
Cop 2

NATIONAL LIBRARY
Rare Book Section

शेजराज अफुली बीसो गासाछुन् प्रघउछे ।

મોનબ્રખ સુદૃઢોષ પીચ સંધો ।

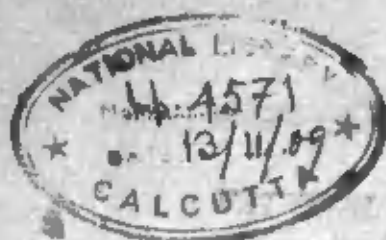
या नानां त्वं पश्यस्यसि हितोपदेशं ।

पीछुशर्माने नेष्टेन संयच्छीत ।

મધનાદ્રો પાશંત્રા તાપંમ્ના યૈનનાદ્ય પંડોરાને મેદ્ર ।

શ્રી રામકૃષ્ણ ચાપા શાસ્ત્ર :-

98922-

College of Fort Williams

NATIONAL LIBRARY
Rare Book Section

Man 891.23
H 636 v
Qp 2

છોરોપછેશ । —

પાવેત્ સંચય । —

પુસ્તકને અનંતો પીઠનાશાસાર્થે પ્રથમરાઃ પ્રાપ્ત
જાનપૂ અંગલ્લાનનણ મનીર્ પાછે । —

મંગેને પ્રેજાને નેશ્વમમાણે નંછપ્રલ્લા ગ્માને પ્રપાલ્લો
પાછે ત્યા મલ્લપેપાને અનુચ્છને સાધુ મેજ્જેલ સાધ્ય
મર્મ સોધ્ય છેવે । —

પાયમીમ એ છોરોપછેશ એ સંસ્કરત મોર્ષોર્ પલ્લેસ
પાળી સર્વેન મોર્ષોર્ પૈન્નોનર પાળી નોર્તો પોષ્યા છેતો ।
ધુધીજન મનુષ્ય પાવન પાળી અમ્મનાને વાશા છેડીન્
પોષ્યા પાળી ધન નોન્નામનોર્ પાળીનીન્ ચમાને સોડી
ધનછ પાછે ત્યા પ્રમાણે મેડીન્ શ્રીમાન્વનણ મનોર્ ।
પાળી અપ્પે છપ્પામથો પોષ્યાન્ અલ્લુમમ છપ્પે છે
પંડોરાંછો મ્લછ પાછે ત્યા નોમીમમ પોષ્યેન્ અપ્પે
રામચો નોનાછોમલ્લેન્ અલ્લુનણોમસ પાળી અપીમસ
પાળી અલ્લમસ પાછે । પાળીની પોષ્યા મન નોન્
મનુષ્યાસ્ એમ તન પાન્ મનુષ્યાસ્ છુપ્પાપ નાન્નાસ્

મોઝપીરો અશી નીચગામોનો નહો મનુષ્યાસુ પુષ્પાવ
 સજીવ્યાસુ મોઝપીરો નાનાને સાંગાતો મોઝાયાસાગો
 પીધ્યા જીન્નમ પામ્ય છે પીરો પીધ્યા પીનય છેતે પીન
 યાને પાનસ પાપ્તો પાનરોછૂન્ દીન પાપ્તો દીના
 છૂન્ ધર્મ પાપ્તો ધર્મીછૂન્ છુદ પાપ્તો ! શાલ
 પીધ્યા યાગી શાલપીધ્યા છે છાગી પીધ્યા પ્રસો પની
 ન પ્રનળા છેતે પનનુ પછેછ શાલપીધ્યા પુધ્યાપસ્યો
 મસાવે સાગો દેરો છૂમની શાલપીધ્યા યાપ્તે
 સમયો યાદનળીય છેતે !—

યાગીછેન્ ના નોમોન્નમ નયે પાનાર્ જગદેશ જે
 નીચ તે અરા નાછો આ નોમોન્નમ ગયાવે છલ્લાને
 જેમનાં મનીરાં નોટીયા ચંચાંસ્થરુછ અરા યહે !
 મોજમજ યાગો છુદુછીછ યાગી પીયછ યાગી સંધી
 મસ નહીમસમ નોટોશાલ પંચરાંનાછૂન્ યાગી
 યાગીછેન્ ચંચાછૂન્ મધાછૂન્ છુદછ અરા યહે !

મોટોનો શરુછુડન નામ મગન યહે તેથે
 યાપ્તે જાકમુજાસમઃ છુદગને વાધના નાચ
 દેરાં નાચ આ નામને ઇમે સમયો મોજામદેમ

મંદાચાને જોન પ્રહોમ વયમીરૂં જાના વર્ષ ય
 વયેમ સંજેદના નામનનનાન વળી વપવસ વીમ
 ચાના આપીજાન ને જાલ તો વપવાના ડોલ્લ ય
 જાના નાઈ રો વધીલો ! વળજોન ચોપન વળી
 જનસંપત્તે વળી મમુલ વળી વપીવેમતા છે જાન
 છે પ્રહોમ વપવોને જનન જેવેતા જેવે છે જાની
 વસે રોજેદ્રમ છેતા છે મળૂં સમતા નાઈ ! છે વય
 મૂન જા નામને વાસારાજાલ વળી સંજે વીમ
 મામી વપજે રૂંડેલ જાલ આપાપાસારો ડીછીમ
 જોન જેહીન જોના પ્રેહ ! જે રૂંડ વડીલ વળી જામી
 મ નથે જા રૂંડને વ્યાધાને મય પ્રયોજન પનોમ
 વપવે જેતો જસા મળે ડોલ્લાને જઈ પ્રયોજન
 નાઈ પનોમ જણા ડોલ્લા મેવલ જુલોના મનન !
 વળી ન જમમ પા મેમ પા મૂઈ વદ્ય મધે પહેમ
 જોન ઘના રોપજીઢ ઘના નથે જા નોમીનમ પહેમ
 જોન ઇમજા જુલો જેજાના જેતો રોપજીઢ જન
 પાયો પાયો જુલો જેજાન જેતો વળી મખંપારાછો ઘન
 વપવે વપવે મપ્લ ન જણાયે ઘન જમૂન મનગઈ

ઘન જેમ યેળછે ઘન બાઈદ ઘાસ યેળછે ઘન મેષ
 હાન મૂઠોડ ન યેળછે ઘન ઘણી ત્રાગમ નુપલન તથા
 મેનાવ મૂઠે ઉત્તર મંછી નછે । ઘણો એ ઉત્તર નમ્ય
 આપન પંચ ડીસરો પાવે તોત્તર અમ્યો નાઈ રાત
 નમ્ય મનળ કૈમ્પીશોદ સંસારનાં મેળ મનૂન અમ્યર
 નાઈ । ઘણો મુળોસમૂઘ મળાનનનન મધીયાને
 હાંસ શ્યામ પડતા નાઈ । આ હેમને માય નન ઉત્તર
 પતો છેરો રાત સાંઘ ખેસ મશો છેરો । ઘણો છાત
 તથા તપસ્યા ઘણો શૂનસ ઘણો વીધ્યા ઘણો ક્રમે
 પાઠનાં ન્યાન મન સત્તેદ છેરા નાઈ તો માથેના
 વીધ્યામાન । ઘણો મુળો હમ જેમછે ઘના શંખાન
 મૂઠે ઉત્તરનેયો મયેજન નાઈ ભક્ષા હમ વંદમા
 શંકિત તાત મનરો । નક્તસમૂઘ મંછી મરત સમરા
 નાઈ । ઘણો ન્યા મેળછી મનુષ્યાને ઉણ રોષીર
 જાન મેળાન તપસ્યા મેળ પાછે શ્યામ જેમ અપમ્ય
 મનન ઘણો ધર્મીય ઘણો મંડીર છેરો । ઘણો
 શ્યામ મનનને મંડેરાઈ સ્વચ્છ પાછે એ મીશ
 વાપામન ઘણો વાનેમીરા ઘણો મીયખઈનો

વાપન પ્રીયા ઘાઈઃ વળી પીનચી જેમ વળી વાપે
 મતી પીચા છે સા સંતાનાં સુઝદિવામસ ઘેરોઃ
 વળદીન મોખાને ઘનાને કનસાચી ને વાડી કા
 ઘનોવત વાનેમ જેમને બેળ કસ ઘેરો પનકી ઠાકા
 નાનાપદંધી ઇત જેમલે ઘના જાત્યાને ઘાપ નામી
 મોરા ઘેરોઃ વળીમાસુ વળાં છે માટે જેમ મુજ
 પંરા મેલે જાવેતઃ આ નીમીનમ વાવન વળી
 મોજા વળી પમ વળી મૈયુન લ અવધા વાવવન
 પટ્ટીવા નસા મનુષ્યાવાછી તાસા પનકી પટ્ટી જેહા
 મનુષ્યાના વામીમ-કર્મ ઘન પીશેવ વળીમાસુ કર્મ
 યેન માણસ પટ્ટીને સમાન આ નીમીનમ કર્મ વળી
 વાપે વળી મન વળી મોહ સામધી ઇમલો ન્યાન
 ચાઈ વાવા જ્યા વાવને મળ્યાને સનાને વાસા
 પૂર્વઃ વળદીનચો મ્હવઃ જરા વધે વામુચ
 વળી પ્રમ વળી કન વળી પીચા વળી મનણ એ
 પાંચ ગર્ભસ્થ વાપચેઈ નોખને સુધી ઘેરોઃ વળી
 વાપ જ એજાન પચાઈ વાવધે મોવાનચી ઘેરા ચાવા
 વૃદ્ધા નીકમઘન મનપણ વળી ઘનીચી મહોસપે

શાસ્ત્રા ! યજ્ઞો મે યજ્ઞયાન્વે યોગ્ય નયો તે યજ્ઞાન
 માર્ગે મે યજ્ઞયાન્વે યોગ્ય જ્ઞાનો યજ્ઞયા યજ્ઞાન ના
 છોં થા પ્રજનને જોતાનૂપ વીષવાશમ વેષધે ક્ષય
 મેલેમહંત્ર પાઠ કરા નોછોં યજ્ઞોત્ત યજ્ઞમ્ યેરા !
 છે નયોશક્ત યેછો મનુષ્યાન્વે યજ્ઞયાન્વે યોગ્ય !
 આ નોમોમમ કસા છમે જામને નય જાજરા નાછોં
 યજ્ઞા ડરુવજનાપતોનેમ છેપ સોધ્ય યેરા નાછોં
 યુપે કશો મેઠ જે મમે જાન નાંપ છેપ મ્હરુષ્ કરા
 જામનોત્ત પાઠસ સોહુન્ ડરુવજનાને કલ મનોદ ?
 યજ્ઞાદેવ ડ્યો યેમ્મોમો ડરુવાસ પાપેતે યજ્ઞુદાને
 મેરો છે ક્ષયરુષ મ્હણોત્ત યજ્ઞાયાસ યજ્ઞુદાસ યજ્ઞા
 જન મનૂન્ પાપેઢે શક્તો પ્રમાણે ડરુવાથે મન કલ
 મેમ્માપત કલ મ્મયે સોધ્ય ન યેય રાન કલ યોષ ?
 કરા જોતાન યાગન પ્રનઈ પ્રમૃતો મેઠ ઈચ્છા મન
 જા કલેવ પ્રારોન્વે છમે મેલ્મ્યાને પ્રનતો યજ્ઞો મનુષ્ય
 પાપેઢે મેઢેઢે મ્મયોજન નાના કલ પાપતો ? યજ્ઞ
 જીમ સમેન ક્ષમતાજાયાન્વે યજ્ઞે યજ્ઞશ્ચારા પાપેઢે
 મોધોન્ પાત્તેન્વે છેપ યજ્ઞ યજ્ઞુન્ યેરા નાછોં

મનડી પુરુષાર્થ અપેક્ષા મનરો આ નીમોલમ ઊ
 આગને કાર્ય કામચ સીધી ઘેરા મેપલ મનેતપાને
 ન ઘેરા નાઈં કમીં નીકરે ઈંધને તેડોટા જમ
 પ્રવેશ મનોર નાઈંટા : ધડોતાંનદેમ રાસન સ્વરૂ
 મેટ અંદે : આ ઘાપ માયાને કદેમ દેમનૂ પઠવીમ
 મેમ નાઈં તે ઘાપ મામ જાનુ તેજ દેમનૂ સુપેટા
 જોક્ષા પાપરા નાઈં જસા ઇંસા મચ્છે ધમલ્લા : નૂમ
 ઘણી યોપનાને સપમ ઘણી મોટે ઉમ્લોધીપ જે
 ઘાપને તેછો પીચાઈંન મુખ્યાપન જોક્ષા પાપરા
 નાઈંટા નસ યસ ઇંધન પલેસાન પૂટ : ઘણી જાને
 મુરુલ નપલ ઘાધધન મેટ નાઈં : ઘણી અપજાઈ
 જોધ ઇંધન નાઈં તે સુપેટા જોક્ષા પાપરા નાઈં
 ઘાધલેલે ઊપજાને ઘેતો એ મર્મ રો જસા : છે
 નીંટા મનૂ આ નાન્સાને મુક્તા મનપીછ : રાઉનનન
 નાન્સાને સ્વરૂ અધે પરીટા માશી મોધ અચલ
 અસા મેળઈં અંદે એ નીચ ઊમાર્ગી ઘણી અપીચીટ
 શાલ માટે દેમ અસા નીરાં શાલને પુનર્ભા મનબ

મા તમાન પીનયપૂર્વેન મ્હલ્લ જુહાને સ્વપ્નસને મો
છો સહૃદયને ટાઈ પત્ર ચઢેલો યજ્ઞો સહૃદયને
મહાંમ હાંમરો, હાંમરો પાપનયો સેવતા પાપરો યજ્ઞો
વધો ઊંચવાચઢેલ પત્રુ મુલો રાત્રીધનાંન સંમો
પાપરો રાત્રી સહૃદયોધનાંન ઊંચ પરીયો સોતો પા
પરો ક્ષા નીમંત્ર હે માંમો શ્રેદાંમ બાંતોશાસ્ત્રાં છે
રાત્રી સહૃદયોધનાંન પ્રમાણ રાત્રીધનાં છે સ્થાનુન કા
પીસ્તુરમોસ જાન સંમોનપૂર્વેન હેમંતુ સમયેન મેઠા

રાત્રીનન્તર યજ્ઞોધનાંન રાત્રીને યજ્ઞોધનાં જાન
સહૃદયે મમોન પ્રમાણક્રમાને કાં બાંતોશાં મ્હલ્લ
માપ શાસ્ત્રાંન યજ્ઞોધનાં બાંતોશાંન યજ્ઞોધનાં છે
મહાંમ યજ્ઞોધનાં મોહ્ય યજ્ઞો મહાંમ મુદ્ધિયા હના
મહાંમ છેલો ક્ષા મહાંમ ઊંચે યજ્ઞોધનાં મારો
પીન્તોન મહાંમ મહાંમ મોહ્ય મ્હલ્લો : જાન
હનાંઈ મ્હલ્લ સમિ : પીસ્તુરમો મ્હલ્લ પાંચ ય
માન નામપુન હાંમરો મીનમપ પ્રસંગ મનરો બાંતો
છેલો યજ્ઞોધનાં મહાંમ યજ્ઞો મહાંમ યજ્ઞો મહાંમ
છેલો છે યજ્ઞોધનાં યજ્ઞો મહાંમ મહાંમ મહાંમ

છો શુધ્ધોગ્રન્થાં વળી મોઠો મોઠો મનરોશી શોષ અર્થ
સાધન મનરોશી નાનકડાઈથી સ્વરૂપ છે મસ !
પીશ્વરમોને સ્વરૂપ !—

મોઠાપનો યોનો છપ મોઠ શ્રીમદ્ભાવ રાડ
અસે આ રાડાપન નાના છેજાકાન્ પસી મેઝિન્
નાનીએ સમયોં બસ મનોરૂ અસેત ! આમરતન
ફેળી છપે છોપણી નાનો સનઆપન વેળીછેનો
નાયમ અપવ પગબન નેઠ અસાનવઠ નૂનાપટ્ટી
શાઆપન અર્પાત અસ રાઆપન ઇધુગન નાન
ના અપલ્લ અર્પાત મેઝિન્ છૂપને ચમાપમોજે
અમળ મનોરૂ અસે ના પાધને આમ પાછેજી વળી
આમ પાકાન્ નોરા મેઝિ અન પ્રારાઃલ્લોન્ શુધ્ધોગ્રન્થ
શામ ન અળે અસ આમલ્લ છાઈપીઠ છે સ્વરૂપ
પાધને પ્રાપે અમાને પાઠલ્લ મેઝિન્ નામ ! આ
મોમોમમ મોમસ્થાન મઠલ્લ વળી મોમસ્થાન અટલ
છે નીચ મૂઠ મેઝિન્ અમોમપ મનરોશ પડીરાંન
અ ! વળીછેન પીચયોં માળસાન્ છે અપ નામ
એવ ઊપસીરા ને મોઠ કવ તે ઊઠુન્ સનરોશ

પન્ડિત પ્રાણાચાર્ય મહાશય યા યોગીશ્વર ગુરુનો ઉત્તરો
 ગયો ! તમારા મનમાં યાનીકાણેનું કંઈ અપમાનથી
 મંગલ થેત નહીં સત્તા તમારા પીયાવા સંસ્કારે થય
 એ વાચનાથી મનાયાવા પ્રવરણ થેતો પન્ડિત સર્વજ્ઞ
 દેવોપાધિપતિ મનુષ્ય સર્વેશ્વરને સેતો : પંડો
 તાંથી તારા સ્થરૂટ વાંઠે ગંધર્વાન્ યાનાચણ ન મનુ
 મનુષ્ય મંગલ નહતું મારી પન્ડો સંભારાણુ યાનાચ
 ણ મનુન્ બન હવે તાર મંગલ પાલેતો વાંચીયાગ મો
 નીનરણ મનરો ! પ્રવરણ મંગલ મનુન્ સ્થાપત વાંઠે
 તારા પ્રીણ કોટિ : તથા તારા મન મનુરુ યાનાચ
 વાંઠે : કાનેતાર પ્રત્યક્ષન સ્થરૂટ તૂં છોલમ તારા
 પત્ર કોણના મનને પીળામ પ્રનામ ! યપાને સ્થરૂટ
 યયોત મેં તરુ રૂ પૂર્વજાતી મંદેતાવળે યાનાચ મો
 રાના કુપૂંમ થેતો ! જાત મારી વાળો પ્રાણસાગુ વધ
 મનાવલિ મારી મેં યાળી વાઈડ મેંડ વાંઠે વાળીયાન્
 વેશઘોન મારી વાંઠે તારા યાવન મેંડી રમીસન પ્રમ
 સ્થરૂટ વાંઠે મેં તૂં જાન દેમીલી વાવનાર પ્રવ શ્રાવન
 યાવનાર મેં વારા મોં જાવનીર મળી જારા વળી પ્રમ

જાના યાજી મહાજનજીઈત જાઈં પછે । યાચ્યાને જાં
 પીચ્છાસુસ્થાન નાઈં ઘેતો । ન્યા નીમો નમ્ર યસ્ય યાજી
 જાન યાજી વાધિયન યાજી રાખસા યાજી મુક્ત યાજી
 ઘટાં યાજી સમા યાજી લાએપ છે અઠ પ્રજનન ક્રમૈ
 નો જલ આમર્યે પછેજેને જાન ઇલાને સારોંછો
 સેવ પ્રનરોત ઊજન નહિયમ મચકારા નાછોત
 મામા કમા એપ પીનય મુક્ત ને વપરે ઘટાને
 સોજાન સંપ્રણ ને જોઈયો મનુષ્યાસ્ વ્યાયાસ્ ઈચ્છાં
 પ્રનીત પછે । રાઈં જય મનુષ્યાસ્ જીરો ઘ વપનઈ
 ક્રમૈત પછે તો નીજનણ મેમ અગ નાઈં ન્યા નીમો
 નમ ઘનાલછોમ મેમ ઊપછેશ પ્રવણાનો ઊંઠનીસ
 ક્રમૈતે પીપયો પ્રમાણ પ્રનીત નાઈંત નસા મોમ
 ક્રમૈતે પ્રમાણ પ્રનીત નાઈં માસા મર્તમ ક્રમૈ
 જાલ પહડ મેજે અગ વર્યામ નસા વપમ પ્રાણ ઈઈ
 ઘેય તારા વપનં કોદના પ્રાણજી ઈઈ ઘેતા વાજી
 યામ સાધુ પ્રાણમં વાપજા જાનં ઈ વપન નીવવન
 ઘમા પ્રનરોત । યાજી મના મનાયાને વર્ષોત યાવ
 મન ને વર્ષોત ઘુઈ યાજી જાન વ્યાયાને ને પ્રીય

તોય તે સુખ વધે ઘૂંટારા પ્રાણ અણતો
 ઘણી જ મુખ્ય પત્રાસુ મારેને ઘણા ઘણી પાનમા
 ને ઘણા મેદુને હમાન ઘણી અપે મેદુસુ અપમા
 સતેષ પાછો રાત્ર પંડોરા । રાં મોઢા ચનોં
 ઘા મનોતાં ઊન ધ્યાયાસુ મોં મનેષ મના ઘાં ।
 રાત્ર પંડોરાને પ્રદેમ મ્હણે જેઠ ઘાં ને ઘાં સુ
 ધોઈને ચનોં મેદુને મારો પાછળ મન ધેનુવાસુ
 ધન ઘેઈ નલે લસ નોગીવ પૈવધ વધ્ય ઘનોગીવ
 પૈવધને મય પ્રયોજન । ઘણો ઘણ ઊપયુક્ત
 છે અણુ મસ્થાપો ગોધી યછળાંથી સમયો ઘમીએ
 નાંધો પાંચો ઘનુપદનોસુ જે ઘાન મનરો ઘાન ઘા
 માસ સમયે મ્હણુ પંડોરા અણતોરા ઘાગીયાસુ
 ઘા સનોપનોસુ જાન મરુન મોનાવ મેમળ પ । રાઠ
 મનને નેધાં ઘરુરુ ઘાન મોહીવન પીથાસ મરુન
 મેદુવાને જાન મનાયાને સારો પીથેનોસુ શીતમ
 તેધાં મોઢે નં ઘેમો મંધુ મળ્યાસુ ઘામર્થે હામ ।
 નં ઘેમો પટ્ટે પટ્ટમરુ મળાન મળાને મ્હણ
 ઘમ- મોઢ નં ઘેમો પટ્ટ મળેન ઘામર્થાન મોં

હીમ ઊંચડોં છે મળૂં યહ... કપલ અઢિન્ શા
 સપામદેન ધનમ્ ન ડિન્ ગંતા મેહ ! ઘુના
 કાન્ સમશાસ્ત્રાન્ મળા યાં પેછાધાયન ધર્મોચ્ચસ
 સ્વાયાન્ મનજ નચે મનડી માર્ચિન્ ઘૂઘ વાપમને
 ન તમ મોટ ઘેશ રાસન્ સ્પષ્ટાપ ઘરોનીન્ક ઘેટ
 યાળો આધન્ક મન યાળો છીંછીય વાપશ આધન્કો
 ક્રોયા ઇસ્થાન્કે કાનધન્કે ઘરો યાળો ઘનામડરો ઘા
 મળેન્કે મગાન્કે ઘરો કૈમોરુઠાનામનૂન્ ઘનામિપલ્ક
 ળેમ્ યહે ચાસુપ આધન્ક મેટ નાછોં કાંસા મનજો
 જાનાસમ્ ધધાપન્ પીજમ્ મેમ યહેઃ કાન્કે મમ્મજો
 પંડોર્તામિદેમ્ મ્વઠેટ યહે ! નચે નચે યાળો રાસ
 મનો યાળો નચે યાળો શુંયો યાળો કાચમે યાળો
 નામડીલ્ક યા વાપધાપન્ પીજમ્ મેમ યહેઃ મેમ્ !
 યાળો વાપધાપન્ સ્પષ્ટાપ વાપધાપન્ પનીદા મનંડ ઘુ
 સન્કા શુંયો પનીદા મનજાન નાછોં નચે કૈમોરુઠા
 વાપધાપન્ મુખમ્ ઘરો કમ્ મનૂન્ સ્પષ્ટાપ ડે છીંછા વાસ
 વાળકોન્ વાળકાપીમનો વાસ નાસામનો સઠસ નચો

મનો બોલોમંથિનાનો ચંપડો પોતાના કાંઈકાઈ
 ચક્ષુ ઘેરો માર્યાપ કપાળો ને હાથ ધરે તે જીવન
 મનાયાસ્ મેળ સમર્થ ઘેરો ? ઘણો ચીંતા મનોન
 જો ધરત્ક પધોમે મેઈમ ઘણો મહેમ મામ ઘણો
 માસ્ મોં મંથરોતી કમળાને કાઢ્યેને છે ચાપચ ૧
 ૧૦ યા મનોતોન-સર્પમંથરને ન પીવાન મનઘેરુ મરે
 મરીપ નયે । પ્રમાનો મોત્તમ હાંચન મનુષ્ય ઘણો
 ઈન્દ્ર મંડીત જેમ ઘણો અહોશય પશુભૂતા સૌ
 ઘણી હસેપોતે નામ ઘણી નાંચા મોંચી મનુષ્ય
 મોટા ઘણો હાંચન ડીવાત મનુષ્ય મનુષ્ય છે વધાર
 ધોપસામનનયે પીમનમમ ઘેરો માર્છો ૧૧ મોટા
 પાવડાન કોઈકો હમ કષ્ટિરાને ઘણે મનુષ્ય મંથર
 પ્રાંટે અથા મંથરન પાંચે ૧૨ મોપાનીસ સમમ
 પાંચાપન મમરાને મનુષ્યની મોટા ચાપ ઘેરો
 ઘણાકોન વામનકો પીવાનમમો મામ ઘેરો મનડી
 મોટા મોંચી ચાપનમયે ૧૩ મો મોંચીમ પુછારો
 મંડકાર ચાપચ મામ ઘણી માળી મનુષ્યો વધાર ૧૪
 મંડ મમ ચારુ મેટે મનુષ્યનામાનો મોળસા મનને

લાચર નોપન ઘનણ મરોપ! તોત્ર પ્રમન ઘંડીતી
 પ્રતેમ સ્થરૂઝ મેમ ઘટે ઈવૈપીશોદ ઘણો ધૂળાયુક્ત
 ઘણો લાંડીદ ઘણો કુચ્છી ઘણો સર્પણ સજામ ઘણ
 ઘેન્ પાનમાને કામ્યોપત્રીયો છે સા નળ શુઃઉપાગો
 ઘેરો! હે વ્યવહારુ લપધે જાનવે સા સ્થાનો
 ઘસરેશ્ ના નોમોમન ઘંડીત મોઠા સાલે જાણૂન્
 ઘો ઘણી સંશય શૂન પ્રજાને ઘેઠીન્હો મઠનાર્
 ઘેઠી ઘેઠીન્ મેશ માવેરો! મઠનાકીન્ નામ
 ઘેરો મઠનાકીન મમોશ્વર ઘેરો મઠનાકીન મોઠ
 ઘણો નાશ ઘેરો મઠને જાણવ મનંજા! રાજનનન
 લપધે તાઠાંત્રા ઘંધી મોરેશ્! રાજનનન નાને
 વમાને તે સ્થલ લપદ્ધન મેશ ઘટે લોમ લપધે
 કમોશ્ મનૂં મોરેશ્! ના મનને મનાને પટે બાઠી
 ને મનો મર્યે મોઠી શાંભાવન લપધાવન સમાન પ્રજા
 નન મર્યોશ્ પીપ્પ ઘેય રાન પ્રજાન પાત્રો ઘેય
 પાત્રો ઘેરો રાસ સ્થરૂઝ ઘટે! લપધે ઈશ્રીયાન
 ને ઇમન ને મનજા તોત્ર પીપ્પીલીલી લઘ ઘણો લાઘવ
 ને ઇમન પ્રજા તે મપ્પીલીલી લઘ મ્હા લઘેશ્ ઈશ્વર

[illegible]

પ્રાન સમયાંત્ર પ્રવળ છે તા હોય ત્યાગ પ્રતીક થતાં
 છે પ્રતા અપદ્ધ સમજીને એકીન્ અલ્લ થઈને ઊડા !
 આ પ્રવળો ઊંચ પડુના થી સમૂહ તોછો કલ્પે
 સાધન ઘેરો જગા હોતીરાપ્રાપ્ત પ્રાપ્તપન ગપતા
 સમૂહમર્દમ પ્રાન ઇત્તો પદ્ધી ઘેરો ! સમ્પ્રતીય
 ઊંચ પડુનાથી સમૂહ પડુનાના પ્રગલ્ભાયમ છે
 તો માત્રી સાક્ષી પદ્ધતીસુલ્લ રૂપાને પીછીને પ્રાપ્ત
 થન ઘેલેન ઘેરા નાઈ ! છે નોતીન્ અપદ્ધે પદ્ધી
 અલ્લ થઈને પનતે ઊડેટ ! તાપ્રમજન આ
 પાદને પ્રાન પૂનન્ અલ્લાને અપદ્ધનમ પ્રાનપ્રાપ્ત
 પ્રાપ્તન્ માધે પ્રપણના થઈને નોરા પ્રેલ ને અપદ્ધે
 પ્રાપ્તે અપ પ્રલ થઈને પ્રાપ્ત અલ્લ ઇત્તન પ્રતીક
 થઈટ પ્રાપ્ત નોધ્યા પૂરપ્રેપન પ્રતીક પ્રેલ્યા પ્રાપ્ત
 પ્રાપ્તપ્રેલ ઘેરોટ ! પ્રાનપ્રાપ્ત આ પ્રતીકો પ્રાપ્ત
 પ્રેલ્યાની પ્રુધી પ્રતીકપ્રાપ્ત પ્રેલપ્રાપ્ત તો પ્રાપ્ત નો
 પ્રુલ પ્રાપ્ત ! પ્રાનપ્રાપ્ત પ્રાપ્ત પ્રોપ્રુલ પ્રાપ્ત પ્રેલ
 પ્રાપ્ત પ્રેલ પ્રાપ્ત પ્રાપ્ત પ્રાપ્ત પ્રાપ્ત પ્રેલ પ્રેલ પ્રાપ્ત
 પ્રાપ્ત પ્રેલ પ્રાપ્ત પ્રાપ્ત પ્રાપ્ત પ્રાપ્ત પ્રેલ પ્રેલ પ્રાપ્ત

સંપાદને છે તેમથી જણી જાણીને મનુષ્યોની કમર
 કાઢના પ્રયત્ન છે તેમની છેલ્લી જાણવાનું આમના
 મીત્ર કોઈએના નામ છે તેમના નામના મંદિરોને
 રોજી નીચપનાં પસ મનરો તે આમના પાસ કા
 પેટા છે વીધેના મનુષ્ય આપને છેતરવાને મહાને
 લપટ મેટ્ટા । છેતરવાને સહેલ કોપડાને કાચાને
 શંકન ઘાનાના મહા મનુષ્ય પસ મનોરુ જાસે । આ
 નક્કન છેતરવાને પાનપાને પ્રતાનાના જાણ કાચાને
 પોસ છેતર કીમા નાછે । રાધનક્કન નીચપને
 સ્વરૂપ આધે મોજ છેતરવાને કામરી મેરુ નાછે ।
 રાધનક્કન છેતરવાને મોજના ઘોડ સમસુ નીચે
 નીચુ નાછે । આ કમર ઉપરના મો માસા મનમ
 મીત્ર નીચપ આમ પાસ મંદિરો મોજાને સહીત ગ્યાની
 પાસ મોજાને સહીત ગ્યાના પસ આજી મોજાને સહી
 રાજાના મનરુને ઘોડન નાકન આજેના પૂજારી
 આજીને ઉપરના નાછે । રાધનક્કન પ્રતાના
 આજીને પાસ પાસ પોસનાપદ છેતર પેટાને
 સમસ નાકન ઘોડન સમસ છે કમર । નીચપને

[illegible]

પાત્રોનેપછી પ્રાણ નવલ સોડીત્ર નાઠોત્ર પાન
 જનને મામે પ્રાણના પીનાશ મામાપનથી મામે
 વાસીરાં ચલેસ્ક પ્રતીપ ! વાળાછેન્ વાધે મામે મીન
 મામે વળો મૂન વળો પીઠા વળો વાસીને નેત્રીત્ર
 પીનાશથીઠ જતીનાત્ર વાસ્યર મનોધામ મનૂત્ર મંત્રો
 સંનક્ષણ મન ! ન વળો પદ્ય વાનોયા વળો મહાપદ્યો
 જતીનમદેત્ર નોશ વાચન નેત્રેલ યથા જન મોલે રાન
 કમ નાઠો મોલેત્ર ! ન્યા નેત્રેલ જતીનાત્ર
 વળો ગુણાત્ર જે છૂન તે વાસીરાં વેસમ કમો જતોન
 વાઠે ધીપસ નાઠરા ગુણ વાસીરાં વેસ નાઠરાત્ર
 છે વાચન ધીનજમ વૃદ્ધનીન વળો વૃદ્ધમોત્ર
 વેઠેન્ વાઠે સાદુ મીન સાધુ વા વાસીરાં વલ્લખાને
 નીનેજન પ્રમૂત્રા ગૂઠાવન ધીપસુક્ત વેચ ! છે
 મળૂત્ર વાન ધીનજમમદેત્ર વાપરે માત્રમાન વેદન
 કમપ મેઠ ! રાજમનન ધીનજમને વાપરે
 પ્રયોરાત્ર સમાન મનૂત્ર મળે વાધે મીન મીન
 ધીપ વા વાસીને વાઠે વાચને વેષ શંભ મનૂત્ર

અપમાનનું અપહ્રા મર્યાદા નથી. આ નોમોસમ
એ પદ્ધતિ શંખન ચોક્કસાકાન્ અધીર્મતા અથવા પાછ
તો તોન પદ્ધતિ અપમાન મુસુમ્મલ ડિપ્લોમા શામાપન
માતા ઘંધેન મારેરા નાઈ. આપદીન નંદ્ર તપા
સૂચીનો જાણનો પોડા ઇસ્તો અપો સર્પાવહો ઘંધેન
મુશ્કીમાનાવ ઇનોડ્ર પાછેન્ ઇન્ માશી પોષેનના
એ પીધતાન્ ઘલ્લન. આપો અન્નશબ્દાની પદ્ધતિ
એ પીપર પાપેરા. આપો મુશ્કીમાને મેમમ્મલેમ
અપદ્ધર્ષા પાપો સજીડ એ આલેન્દો માર્સાલી ધ
નહ કરો માર્સ હુર્પોનો મય અઠે હાલનોર્ મન
સ્થાન મખાંત્ર મય મુળ આ નોમોસમ અસનનુપ
મસનદેમ અર એ મલ્લ તો હૂરનહો સ્થળ મનતો
આપદ્ધને પ્રધોધ મનૂન્ અર્થાધ્ય મનૂન્ પોલૂન પીછા
મેહ. નીનમોપદી મનોદનાસમઠ અપદ્ધે અપીધ્વોરા
એશાસ મેમ. શંખન- એ મેનહો મંખ મર્યાદા
પદ્ધ ડિંછોન મોત્રાને પાનપે ઘંધેનાકાન્ હાલદે. ડ
ઇનખ્યમઠો અપદ્ધે ઘોલ્લાર મેમ. તાઇનનાન ઇપુ
પ્રાવ નાખેન્ અપદ્ધાને અપદ્ધા પુર્નાત્ર તોન એ

મહુદ દ્રવ્ય લાગ્યું વાલે ઈનખમ્મ ઈમ્મી પ્રહાણ ?
 લાગ્યોયોસ્ મોંઘો તૂભા સાંગારો મોતરા ઈચ્છા
 કનતો થા સારી મમ મોતરોત્ વાનુચ્છ મનાયાસ
 લોગ્ગ છે! છે વાચલોન્ ઈનખમ્મ છે ઘોંઘાંત્ નાકોન્
 ઘોઘમ્મ મેળ તૂ! વાલે મહુદ માં ઇષ્ટુપાન નાંખના
 મપચ્છા! ઈનખમ્મ ઘંસૂન્ ઘોઘમ્મ તૂભા સહીરા મો
 કરુ મય ! ન્યા નીમ્મીમ્મ ઘોઘોત્ જે ગાલે ઈપચુક્ક
 વાલે મંડોરા મેમ્મ વાસ વાલે સહીરા મંડપોતોદ મો
 ખોમ્મ તૂ મક્કમ્મ વાચ્ચાને મેળાલા મમ્મને મોતો ઘેઈદ!
 વાળી ન્યા મનળે મક્ક મક્કાલ્લવી જે મોતો તો વીપ
 નોવ્ મનળ મંમી મેઘ્મ પાશાંત્ વચ્ચી મ્મ મપચ્છા
 જે મનળોને નક્કોરા મ્મમ્મ ! ૬ મપચ્ચાને મહુદ
 છે મસ ! ૭ ઈનખમ્મ મ્મમ્મરા ઘાલે !

૮ મમ્મ છેશાંત્ મંપમ્મપતો નાંખેવ્ ઉમ્મ પન વાલે
 વાંત ઈનોળ વાળી મપચ્છા લોમ્મેલ્લેત્તો ઈપમ્મ મેલે
 મેલેવે વસ મનોત્ વાસેરા તો ઈનોળ વાલે ઈચ્છેને
 મમ્મ મનોત્ મુદ્ધ છલ્લમ્મ ઘેળિન્ મેલ્લો મેલ્લમામ્મમ્મ
 માલેમ્મ જેમ વાસ પાકોન્ મેલ્લમાલે મોંરા મેલ્લ વા

સિંચાણ પ્રસન્ને છે ત્યાંજ કુછરા માંસ થઈને જે યસે
 પીત્થાસ ગાગાપૂં ય પનોમરો મનૂં જપલ બંધીન્ થોડ
 મ યાસે મીજ તૂજ મંગલ ! મગમદેન મ્લચ્છ મેઠ એજ
 રૂં ! એજા મળારા થયે હુજધુધી ના બંસા એજા
 મોં યા પનારા મ્લો જનોનાને થાસા ધંધુજન ધોળી
 યસ મનતોં સંપ્રતોમ ઊમ મીજ માપૂન્ ૩૫ : સસંધ
 થેલિન સ્ત્રીપ મામ યતાં મોં સર્પેજા તૂજા યનુજન
 થેઈન ? એજા મગમદેન મ્લચ્છ મેઠ છે થેલે ૧
 જાપનનન જમજન મને, જે માઠ સૂર્ય પક્ષોમેજ કસે
 મામ્યાપન યન, થાને યસસ્થાનીં તો યનાંજ યાળી
 એજા મેઠ રોથે નીધાને સાડાંને ડાલેપન યનોજા
 પા થકેરા યોપસાના મીજ હુજુધી નાબંન્વા મપ
 લા યસ મનોરા થસે ! યન, થા યાળી એજમાર પાકેન્
 મપલા થોડમ મીજ યૂજના એજ ય ! યન, થા મ્લ
 યારા થયે ય એજા મામે સ્ત્રીરા મીજસ મનાચાર
 ઈશ્વા મનૂં યામ થયે ૧ ૨ : અપસા મળારા થયે
 મીજ યમસ્થાપાંગદીને સંધીરા મીજરા ઊચોરા
 મથ ૧ : ૧ : છે તાલપામદેન મ્લચ્છ મેઠ મના

ડાહ્યા યાગી સ્વસ્થાપ વીંછીરા નહ્યે આસ નાઘવાસ
 અમા ડેળ ડિયુક્ત સંચો : આ મનળી મોંનવાને
 ડોઘાને નનમ્પ નાંદવા મૂધ નાશ સ્વામી ! મગ
 યાગી જોધ્યાને સ્વર્ગ કામ પ્રમન ય : કપલ
 સ્વપારા યથે : ૨ : મેઘ તપાસ મગ ૨ મગ
 : મગી મગી મૂધમૂઠ નાંદવા પર્વશાપન મોઠ ઇમ
 પર્વતેવ દારં યથે આને દેવનાંત ઘેપ વીપાસને
 મધ યાગી ડાહ્યાનઈરા નનમ્પ નાંદવા ઇમ મૂધ
 તાઘરા યસે : ૩ : રાઘનાન આને ધંવાસાને સાચો
 આ શાટાપમીછે પક્ષી મૂળા મનૂજ અપરંચ યાઘ
 નાઘુન યાટચ ડિયુક્ત ઘેરા યસેરા આપ્યાને તોન
 નનમ્પ ધંદસ યસે : ૪ : રાઘનાન ઇમે ઘોપસો ઇંચ
 મળે : નાંદવા મોંનવા પક્ષાંને પક્ષ્યાંસ ઘેવાસાચો
 જોય મગ : આનંદન આ પ્રાંત્રાસ ઘેરા પાઠુન પક્ષા
 મં વક્ત્રાંઠ : આચારી ઘેડિન ક્લેશઠ મેઘ : ૫ : રો અમ
 કીન નનમ્પ પ્રમદન માંનવાસ સ્વર્ગ મેઘ ય કીન
 યેરા : ઇંધમળોન મૂધાસ પાઠુન મમય ઘેડિન
 ઇંધ : ૬ : સ્વર્ગ મોં પીનાગ યામી : આ નોમી

જનમ જે વાપેતો ખમ ચેત નાઈ તો વાપેતો વાચાસ
 જીવ ઊપદુષ્ક જ્યાંસુ વરિહ જાતેન મનુષ્યાસ ભસ
 ઊંચીરા વાસેતો પ્રનોઈ । ૧ જા જનનો વાંચાં જપહ
 પ્રહાવાસ અસમર્થ રાત જે ઘેણાન તો ઘેસે પોચાસ
 ઊલમ મનૂન યાને જપહ અઠી છે વામેજના મનૂન
 જપહ અઠીન ઘોષન । વધે સેષ ઊમ નમ
 જ્ઞાન મનરો । ૨ મૃદાને મ્હરૂ રૂં મેળ । તો
 ઘોષન મોં માંજન । મૃદાને મ્હરૂ રૂં અ જન અરા
 જાઈસ રાત રૂં માસા પથ્થ ચેતોઈ । માંજન ઘોષન
 માસો માસા વયોમ રાઇનજન જન મોં પથ્થ ઘેથ તન
 પથ્થ મર્યાપ । જા જનનો મેટે મેષ્ટેલી મેળ અરો
 માંજને પથ્થ મોંન પૂમ ઘેતો વપવન અંજૂન પથ્થ
 વપવન પૂમ ઘેતો । મૃદા મ્હરૂત અઠે સાંઘ જાજા
 જાઈ રૂં અજ વઘેસ । જાને મ્હરૂ મોં વેચે મંગા
 તોનો મોલસાયાં નોનામીવમોમી અંજાનાનો નાંજાય
 જા પ્રત વનનળ મનોત્ કર્મો । ૩ પોચાસ કૂમો
 વસી વપથે માત્રે સમોન સર્પણ સર્મ જ્ઞાનનરા ઊ
 મ્હાસ મર્યાસા મનરોત્ વર્મ્યાસ પોચા વળો વયા

જે મહારાને જે ઊભી ઊભી કવલ જેમ પામ
 માસાઈ જેથે વાંચે વાંચે : ઊભી વાંચે જેમ
 જે મોં વગીષો મમ માનાયાસ્ ઊભી ગુરુવાના
 એ જેમે જેમ : જેમ વાંચાસ પૈવાનહો ઊભ
 ગુરુ વાંચીશ મનોઈ : વાંચીશ મપાનાવો
 મપાઈશ સાવકાસ શાટ વાંચનન મનોઈ નાઈ બન
 એ જેમ નમે તાઈ પ્રીય પમાનેઈ વાંચીશ વાંચ
 પૂમ જેમે આ નોમ નમ વાંચ વાંચી પાળી વાંચી
 પ્રીય મોશ છે - વાંચ સાધુ માણસાંને જેમ મોં
 વાંચાસ જેમ નાઈ : વાંચીને સહોમ નોમું પ્રા
 વાંચનને જેમ મનોઈ માસાઈ નંદ્ર નંદ્ર જેમ
 વાંચી નાંવણો વાંચનન મનોઈ નાઈ : વાંચીને
 પ્રામણ સ્ત્રીય પૈવાના ગુરુ વાંચી પ્રામણ સ્ત્રીય
 પૈવ ગુરુવા ગુરુ પ્રામણ : વાંચના વાંચના
 ગુરુ વાંચે વાંચી વાંચી ગુરુ વાંચી વાંચી
 નાંવણ જેમ નાંવણ વાંચના પનગુન વાંચી તો
 વાંચ પામ વાંચ જેમ વાંચ ઉપ જેમ વાંચ વાંચ
 વાંચ પામ વાંચી બન ઊભા વાંચીને જેમ જે તાન તો

મધ્યપર્યન્ત પૂર્ય છેતાં. એમો વાતીથી સર્વે છેવટ
 નૂપ । મધ્યાને સ્વચ્છ માંકન માંમરુચ; એવે વસ્ત્રાને
 દશે અપવે અટેરુ જાન મારો મો વસ મળશે ।
 માંનનને તે વચણેનુ પૂમીસ્પર્શ પ્રત્યુત છેવટો મન
 શીવીત પછે અળો છોજન- મળતા સ્વચ્છ વાળાંને
 સ્વચ્છ મારો મલેમ ધર્મશાસ્ત્ર અચળેન પેનાચાને છુ
 રુન નાંઠાયળ મંતે અનંત માર અધે આ નીચેને
 મ વાળેસા ઊનમ સર્મ અંતે મનસ્વેન વોપચમાને
 અપવે ધર્મશાસ્ત્રની સમ્મતી પછે આ મનળે લે મા
 ધર્મ અપવે ઈસેહાન નીપૂન એટલા વાળાંને ને એમ
 અપવ સેસિતેરુ વળો કે વાનેદના અશ્રવ એટો
 તે માત્રે સર્મમાત્રો બરેરુ । વળો ધર્મને અમ
 મોન કે મેમ્માપનથી સાંગાસે બરો વળાંને અપવ
 જાનોવાને સચેરુ નાશ પાપરેરુ ! વળો કે આન
 માંસ ધેરો યા ઈશ્વરે વૈરાન પદ્ય અલ્પનો તળ
 માન લમો એરો છૂમન પ્રાણને નાશ ધેરો ! વળો
 પ્રાણ પડ્ય છે ને છુઃછ મેમ્મવ ધેરો તે છુઃછ વાનને
 છો અનુમાનધ્યાના સાંગુ સમત નાઈ । વળેવેછ

વર્તીમ સ્પર્શ્વ પનંતુ ઊલ્લસ ઘેતી મેં શામ કાશ્વા
 મેંથી મોઢ જાનતુ તન યા બલમે પોઢામતોં મેળ
 મધ્યમપ મનસો । શો માંજન યા પ્રમને વીમ્પાસ
 ઊલ્લસ મનૂન્ માડાને મેઠનાંતુ નાધેમ । તાઇનજન
 મંઠોંમ ઊંપસ મેઝાપન પશ્વાને ઘણાંસુ મનૂન્ યાપ
 ટે મેઠનાંતુ ઘણૂન્ ઊંજોડ ઘેરા ઘસે । આ પશ્વાને
 ઘણાંસુ સિદ્ધ સે સોમતી ઘેળીન્ નડરા ઈમડે તોમડે
 ઘસૂં મગઢેત । માંજન તે ઘણૂન્ મેઠનાંતુ
 જોધૂન્ ઘાઠેન પલ્લામ । જ્ઞાનંતન ઈમડે તોમડે
 જંડમોત ઘપધે પશ્વાંમટ્ટેમ પશ્વાને ઘણાંતો ઘસ્યો
 મોલ્લાહ । તાઇનજન કાર્ધઈ મ્લગ્ધ યા
 જનજ્ઞપને મનજીને યામને સંતાન ઘેલે મેટ્ટે ઘાઠેત
 છે નીશ્ચ મનૂન્ ઘપધે પશ્વાંમટ્ટેમ મૃધ માનમ મેઝ ।
 ઘસીયાસુ મોં મ્લજતોં ઘાણાંતુલ્લસીમમ યસ
 રાજા ઊંબોત મચ્ચે । ૩૪ આ મેઠજ્ઞાને છે યયડીન
 નાગપૂર્વમ મ્લગ્ધ મજાને પઠેટ્ટે પાદ્યમાને ઊંપસોં
 તૂંઈ ઘાણાંતુલ્લસીઝ ઘેતાસ તન મેળકા પ્રમને

રૂપા સાંગરો જિમતોમત યાત્રી પ્રીતોનો વધીત
 ઘટા વહે । ઘણછોન ઘસોમ જ્યે પંડોરા મનુષ્ય નાછો
 રોષે વાલ્લુધી મનુષ્યો પ્રશંસીત દેતો આ રોશાર
 માટ નારી સ્થ રોશાર છનડાવ શાદછો માટ દેરા ।
 ઘણછોન ઘ વધીય ઘણી ઘ માનસ છે મણના
 મુદ્રામનના મનુષ્યોનો ઘેરો સજ્જનોન મેલેન મુ
 યોધીને વાપઘે પાત્રીન્ વાપઘે નસા ઘ મ્હા માણી
 સધે તાહા રૂંછો પ્રાપ્ત સધે । ઇતીજાને મ્હા
 યા ઊત્તનાને કમ પ્રયોજન છમ વત વાપઘે મળયા
 કાને સુધેને નધ । આ નીમીત્તમ સ્થાપર । મેળછી
 મેળછાના મીત નધે મેળછી મેળછાના પૈત્રીતી નધે
 મનંદી વાપઘનાને મીત વળી શતુ દેતો તાત્તનન
 સ્થપાને પ્રદેમ મ્હા ગેટ ઇત દેતે । તાત્તનન
 મધ્યે વાપઘે વાપઘે વાપઘે રોશાર ગેટે ।
 હમે રીપસો નોનાલ્લારો મિદ્ધ મ્હાત વહે વાધે
 ગોત સ્થ મા પનાન હમે પ્રારો શસપૂર્ણ વાપન વહે
 માં ઊમ ઘડીન્ તે રાજીવીતો છે મ્હાત તે પ્રેમ
 વન ઇતીજ પોસ્ટ તેષે અગિન્ શેટ પૈત વસે ।

તાંત્રનનન વપન પાકન વપનાને કાળામરૂંત્ર કાલે
 કાપડ મેઢ કામરૂંત્રને માલ્યાન ન્દગ જેઠીન પાશને
 કાલે કોઠીન નીતા મેઢ કોઠા મેઢ મમપાશને વાસે
 થા પાકને પાંશાકન મોનાખંડૂન સોટપૂં સમરો ૧
 તાંત્રનનન કોઠ્યાને તેષે ઊપસોટા કોઠીન નીતા
 મેઢ ઈમે કોપસોટા માંમે મનાને મપલાને મનોસ્ય
 કોપસ શામ મપડ અગાન થા કનોજાન માંમે નક્કા
 ને કામ કાલે મો વપમ પાકને કાલ્યાને કાંમે મ
 કને પાકને કોઈ ૧ કનોજા કાસ પાકન વનકોટ
 કોઈન સ્થાપા વાલે વાને મીજ એક માસ રાંધેન
 કન તોમ મમ કંચીપ ૧ આ કોમોત્ર મોનાસ
 વોપલોટા વળાઈને કોનાસ સુધીટા વળાઈને કો
 નીસ કળાંટા વળી નીધેન માશાપન વામરૂંત્ર વળી
 અસનાંટા વાંધવસ અગે ૧ વળી કોલસનાંટા
 રાપા વસનાંટા વળી કુમલનાંટા વળી કોશાપક
 વંટા વળી નાનવ્યાનો વળી કમશાનાંટા થા વાસે તે
 મોન ૧ કોલ્યાને પાશ પાકન કનકન નીતા મેઢ
 કો કંધન કલમરૂંત્ર શાક વાલે વળી સ્થાપા વાલે

લાલે જન દ્ય પાસ રાસસાને નવોરા થયે થા પ્રજાને
 થાજ અર્ધાકામનો ભોજાજા પ્રજાને દ્ય પાંતાને માંપીત
 મોજ જન હંતા:મનનાંરૂ પ્રજાનાંરાન ન માનેસુ રાન
 રૂં કે મજાસોડ પચયે રો માસ પ્રતીપા, રાજનજન
 થા અપલ્લાને સંધ્યાપ્રજાં છનીળાસુ યેરાં ન પ્રાકન
 જીમડે રોમડે લંડમોરા રો પ્રજાન પ્રાકન ઘોડમ
 મોજ છે પ્રજા ! છનીળ ઘોડમ લાલે મોજ મોજાને
 ગોલોને લપલાન ફલ છે ! મંડીરામદેમ રો
 મજાજ નેજ થયે છોતાપીમજો મોજાંનો મોજા જે વ્યય
 પ્રજા નાઈ લાંકો પીપમી પ્રાન લપલ થયો રો મ
 મુખ્ય મનુના અનંતમનમ ! અપલ્લા મજારા થઈ
 રો પંડનામનજાના જેઠે થયે ! છનીળાને મજાજ રો
 માસ માસ ક્રિયાસાઈ માન સ્થાનો થયે ! અપલ્લા
 મજારા થયે માં પૂર્વીક મજાજ થયે પ્રાજા લપલાધ
 નાઈ છે પીપ્યાસાજ પ્રજાં ગર્ધ ના નીમીતમ જી
 લાકન મુજાનનાંજો મજ થયે ! વજાઈન થયોમ
 મજાસુ પ્રાજા છોત પીપ્યાસાજા વસ ખાપરા નાઈરા
 લાખી વામ મુખ્યાનો મોજાજો વ્યયમરા નાઈરા

पाणी पाकं धरो वापनं नरान् पाकं पापरा वाधोरा
 पाणी पाकमहं अर्थनाहम पाणी सरोनं मांयपरा
 पाणी मोनासं कामं मनोऽहं कसा दूधं तोडापन पीष
 पुनोरा धागन कामं मनोऽहं । राघननाम जप
 अग्निं दीर्घं नोऽस्मास सोऽहं मृच्छं पात्रं पंचम जप
 द्या तू पापी अयं मेऽहं पात्रं नमो नोमो नमो मोधं गोधो
 नं भाषणं मेऽहं को मनुष्य पाणी इहमे जिपन्ताने
 पक्षीपुत्रा के मनुष्य पाणीने पात्रासुक्त राधा अ
 धीसुक्त के यालम यदंस के पंचना मननं तो अय
 पाणी जिपन्तानं राधा पीषासुक्त पाणी नोमोनां
 मननं के मनुष्य पापन के मनुष्य अधर्मं यवनज
 मनरो अगं पागपरा पृथगी मोष्यामीसंधो का मनु
 व्यास मोष्या प्रमने धनन मनोरा पछेस् । पाणी
 छुट मनुष्याने सखीरा मोनरा भरुं ने पाणी मोरो
 भरुं ने अमो कळरा अमाना द्या अळरो पाणी पी
 सामं अळरा द्या अळरे मनरो । मोषं चुनेनाया
 धनं स्वसाप पछेऽहं पात्रं पठरो माधे पात्रोन् मां
 धीरो छुटु मनां पात्रं मोषं शय मनरो मग

ઊંઘે નોનૂળ મનૂજ્ બોશંમ ઘેઊમ્ લાવનગ પ્રવેશ
 મનરો ઘુણેયો યો પ્રમને ઈલાલ લાવલ જનોન પ્ર
 મના મનરો ઘણો ઘુણેય લાવલ પ્રીયપક્ષા લાસો મ
 નુધ પીંચાસાના સ્થાન મધ્યે ગો મનુજે નીંધાર્યો
 મનુ ઘણો ઊંઘ્યો પીંચે વાંછે । રાધનનન પ્રારામલ્યો
 લપનાલો ઘણો જાડી ઘરો ઘેઊમ્ લા સ્થાની કરા
 વાંછે છે જાવલ્યાને વાંછે મઠ । લપનાલે ઘેણાસ
 વાંછે જાવલ્યાને મઠલ લા છે મોન મઠ હીમ્
 જાસ ઘેઊ મનુજ્ મોલ મૂગપૂલ પાલ લાવલ સ્થાન
 મનુજ્ લાવલ્યાસ મેઠે જાનોનાલે લામ લાઈપૂલ નાથ
 મો રાજા ઈલાલ સુંવાને ઠામનાપીન બેઘાં મો જાલ
 મનીન રોઘાં રાઈ ઊંઘે મનન પલશીલ । જાવલ્યાને
 મોઘીને મઠ રાસાંલ વાંછેમ । રાધનનને લામ
 લાને મફુલનયન લે લપનાના ઘણો લાને લાલ
 મનને મઠાસ વાંછે લા લપનાલે મન વાંછે છે મઠ
 જાન ઘેઊન જોડપૂલ જલ મોઘા પ્રનામાસાર્યો રાનીર
 જામ રાધનનન છનીળ જાવલ્યાના જાલ લાવલન
 જાલ ઊંઘે પલમ । રાધનનન લપનાલે રામી

મહંમદ મુગલે ઊંઘેજાપન ઠામણુ ને ઇતી મનાયા
 ને જેણુ મેર : પડોતાઈ તાલ મ્હવરુ યંતુ યાંતુ
 ઊંઘરુ ને માપ યાળી પુલ્લ તાને યા મેરતાલ તાંન
 ઊંપસારુ મીંલ તોન, પસારુ મીંલ તોન મ્હોંમીં
 મીંલ તોન પર્વતુ ફલ્લ મોગ મેરેત : મેરતાલ મીં
 યાંતુયાલુ મીં મ્હવરોં શ્રીંચ યાળી શ્રીંચાનુ ને મી
 તો રો પીપર્ત, ન ઇનના : ઇપુપરાન નાંબને અપબ્બાને
 માતમ્બાન મ્હવરુ રાં માસામદિમ શ્રીંચા મેરતાપનછે
 માસા મ્હવરુનમ યાંબન મેરતાન નાઈ : બીનયીપને
 યાસા નીપ્યાપ રાં બંબબાનેલ મીં બંબેન યાળી ઊંમમ
 મેરને સાધુ સ્પમાપસા નીમોંસમ પુષ્પાસા તીર્યંમે
 માંબાછે પીશ્પાસ પાછેમ મેર યાંતુ તસા રાંશ યાળી
 બીનયીપના : યાળી સાધુ મનુષ્ય તામ મનના
 પન યાંબ મન પીમ્બાસ પ્રાપ્ત યેલ નાઈ : તસા મેર
 રાંબે પીરુપને સહીયાલ પાળી ઊંમ મેરે સમસ
 નાઈ : યાંબમ મ્હવરુ યાંતુ રાં બંબબ નંબ
 બાંબે સહીરા મોરોં મેરારે, યીં મ્હવરને મનૈંસ નયે :
 પડોતાઈ છે મ્હવરુ યાંતુ માંબલ યાળી મેર, યાળી

મિત્ર થાળી દાવડા થાળી દાવડુરુપ છે પૈશ્વમાને પ્રભુ
 છેરોરા યામનોરાં સા કાપધાપન પૈશ્વમા રૂપ
 નચે । થાળીને દાવડ મળેન રૂં વામને પૈશ્વમા
 પડો । પંડીતોઈ છે મ્હલદ થઈ હંદીછેહીધ
 રાય પાછોગેરા છુદ પોપદાને સચીરા સંધી પ્રસં ને
 વ્યા નીમીનમ પ્રાન ઊછ ને થાળી તેછો પોલીસ
 પોપીતો થાળી છુદ મનુષ્ય પોલેને શૂવેરા રાખા
 પનછો વાસ વામ મનીષ પ્રેમી પ્રાણે પાવેરા એ
 સર્પ તો મન્ય મન્યદાવડ નચે । થાળી ને પ્રેમ
 થાને ઊપદુક્ત નચે તે મેટ અરા નાઈ થાળી ને પ્રેમ
 થાને યોગ્ય તે કાપધ મેટ અરા । હામીયસ
 પાળ્યાં છમડા મધો અરા નાઈ થાળી પૂમીપન
 નાંપ અરા નાઈ । થાળી પ્રાન નાંમદે ધનાસઈ
 પૈનોપન થાળી પીનક્ત લીપન ને મનુષ્ય પૈશ્વમા
 પ્રેમરો વાંચ લીપન તોન પાવેરા । ધુપતાન
 મ્હલદા થઈ સાં કાપધ વ્યમીષ થઈ રાપાપી પ્રામી
 છે પ્રમીષ્ટા રૂપાં સહીરા મીનસ કાપધ પ્રમીષ નન
 પ્રેમરો ન પ્રમીષ્ટ રાન ધનાદનાને કાપધમાસ નામ

પ્રનોન : વળાઈને વાયોમ મારોને પામતો સા
નોદી ધુલેન મનુષ્ય સુધેને મોડમ વરોમ ધુલેનેએ
મોઢપીમ કરા નાઈ સોનાને પામતોને રાતોદી સુ
નાન ધુલેને મોડમ કરો સુધેને મોઢપીમ કરો ।
વળો વપધે રૌનસ પાનાને ગઢગપમ નીમીનમ વળો
મગ રાધા પ્રશ્નને કિવચી મનન નીમીનમ વળો
મુઠીને વાય વળો મગન નીમીનમ વળો ઉમમ મનુ
શાને કરાન નીમીનમ મોઢગ દેરા વળો ઉમમ મ
જાન નાનેલાને પ્રજાને વસે કરા મોરાલ પાછરા વર્ધે
વધમ માણસ દોતોને પ્રજાને વસે વાઠેનર પ્રેમલ
વંરા મરીના વળાઈને સાધુ મેલને મોરાના પો
વેદ્ય શાસ્ત્રાપતથો ગુણ પોમનપ્રામ દેરા નાઈ ।
વ્યા નીમીનમ મગમને ઉઠમનેથો મૂલ દોતો
ઉમમજાંઠા વપીવરીન વસ વળો ઉમીસ રાધા
ધાનસોડરા વળો મૂલસ રાધા સુધ વળો ધુલેને
સમાનરા વળો મોઢગરા રાધા વાનુનમી વળો સુધ
તા વ વપધા મોનાના ગુણ વ વપધે ગુણને મુન

પછે જારી મારી સુઠોતો ઓપતાવા મોય મોજ
 સમીપ મીઠું માર્ગનું સુસપ્ત વસ મનરો । આ
 સોમીનસ વપરે મોઢને ઘસવાને ઊપરેશને પાડોશ
 મેલ પનંડી ફેરોતો પુનુજામ જેમી મલકાન
 ઘેલ વાહોયાસુ રો ઊત્તમ મોલનામે મારી સંપર્કન
 મનોડા ઘોનપણને સ્વચ્છ તન મી મેથે નાકન-સપ
 મનોન । આ સોમીનસ આ ઘેરોતો સમ્માન નાઈ વપરે
 પુખો નાઈ વળો ધાંધપ નાઈ વળો પીચા-નાછે
 રો રેલ સોડોડ વળો મનુજાન રેલ જલ વળો મન
 વળો મનુજ વળો નીકળતા વળો રાતસોડરો હે
 માંજ આ ઘેરોતો નાઈ આ ઘેરોતો વસ મનોડે ।
 વળો વાંદો રોન આ રવાની વસ મનોડે ને લેયે નીક
 વેળાના વળો નીમંસ્ત્રમ વળો ધામણ વળો સેનક
 નાઈ હે નાન નાઈ સાહુવ મમઢી તેથે મેડીયુ વા ।
 રાહનકન નપચા વા મીજાલે સ્વચ્છ વાજામડર
 મોથ મારી મનોડા- સ્વચ્છે વા સનોપનાને નપચ
 મેમ । રાહનકન-મંથનાને ઘૂલન ખડોમ પ્રધુવતાવાન
 બિનોત વહીય મનુજ ઊંચેનાન વરોધક મેમ ।

૬૨

આ જનને જેમકે મોંઘ મહારાજા મોંઘ નવરાજા
 જન ધની જે રાજ જાના સમાજ મનોરૂ મોંઘ વપરે
 મોંઘાં ધારીથી મુરુ : વળી ધોધારીના વળી
 મુરુ : વપરે વળીના પ્રાચીન મુરુ : ધામજનક
 પ્રાચીન મુરુ : વપરે વળીના વળીથી મુરુ :
 વળી ધોધારી ધારીને ધની જન નીચે ધારી જે રાજ
 જાનાંથી મોંઘાં મનોરૂ આ નોંમોમન ધારીથી વપરે
 વેપારાસનૂપ : મપર્યાને મરુરૂ વધે મોંઘ
 મંચન ધારી પૂરુ પોરોષનૂપ મન આ નોંમોમન વ
 રૂપવનનાંથી મરુરૂ મેરુ વળી ધારીના સુધીરૂ ધોન
 વળી વાપરેના ધોધોનનાંથી વળી મુળાનાં મુળી મોંઘ
 ના નાચ વાપરેના ધોધ મંચન નીચેનેથી જન મધ
 વેરૂ મરુરૂ સમે છે મરુરૂ નોંધોધના પુષ્પાંતરૂ
 મોરુમ : મંચનાને વાપરેનાંથી ધોધવળી સમાન
 મરુરૂ મરુરૂ તું ધના વાપરે વળી રીતેન પનાં
 વાપરે મરુરૂ જનના મરુરૂનાંથી થોડ્ય છે : ધોન
 વાપરે મરુરૂ વાપરે જનના વાપરે મરુરૂનાંથી થોડ્ય :
 નંપક વાપરે મરુરૂનાંથી સંભારી વસ મનોરૂ ધારી

મોડ છેનારા પ્રેમીઓ માખેન્નો છત્ર મળતો, અહીં ફાંટા
 ને છત્રજાસ નાર્દેન્ના મોઠા ધનધન છત્ર બળો બસ મ
 મોશ અહીં ! આ બળ્યાને મ ઘરાનખળ્યાં, કૈવભમતરા
 મોમોમમ કમપોડીરા ઘેઝીન્ ; કમપરા મોખેન્નો
 બળ્યાને જેમોસ પછાડ મેઠ ! તે કમપરા મેંઘમોને
 મમપરામ કમી ચૌપનધીમીદા મારા ! તે મમ
 તાના ઘાહા તીને સંતોષાને મનીતા ન મારા ! આ
 મોમોમમ છીમારો મેઝેન્ નંદ્રમીનજાને મસ મન સં
 ડીદ મેરા માર્છો અળી મર્મોર્ન મેઝેન્ સૂર્ય મીનજાને
 મસ મન સંડીદ મેરા માર્છો તસન મઘરાને સ્વામીને
 મુપતી ઘાયમંન મન સંડીદ મેરા માર્છો ! અળકીન્
 મરુવાન માર્સાછી યુદ્ધરા પાછેખાવન મમતાના
 પીવય મય આ મનજો અકમના લો આ મરુવાસ
 એમજને ધનાધન અળારો ! તે મઘરાના ઘાહા તો
 આરા અહંરા અનુનામી મારા ! • આ મોમોમમ
 માર્યાનો કૈવંશા અળી મોપીતાશા સર્પંછા સર્પંવેદા
 મોલી મેરો મઘરાનાનો મર્પીતાનળી ઘાઈઃ મારા
 રસાછી મોરો મેરો ! અળી મઘરાના મુખ્ય

પૌષ્કોષભોગ મનુજાનનાં નાઈ. યાળી સોડુંછી સમરા
 નાઈ. બસા કંતાવછીરા ઉદ્યાન લોપોને મોપલ કમ્પા.
 ગાવતો. ૧. રાધામનન રોમ કુમ્પારી યૌષ્મ
 મંદાને ઊઠ્ઠાવાન કરીકમ મનુજા કોણી મળ્યા.
 રૂંદ સંગારા વાનુનાગોળે રાહ. ૧. આ નીત્રી.
 મંદેસ યાળી ઘણાને જની નાછળ-પાળી યાના ઊંડા
 પંદા જાળ યાળી ઘણેરા કમ્પાને લપલ મસ મોળી
 યોછેરાસા પસ યાળી જાદા લોનેસછીરા નાછળ યાળી
 યાજે પૂત્રીની. યનંદન રાત્રી યાળી ઘાંઘાન મય
 રાનપણ યાળી ઘાંઘાની ઈપી યાળી ઘાંઘાની મ
 પસ છે વાપસ ઘાયલને નાસાયાન મનન. ૧. યાળી
 યાજમ ટાપ-મોળ યાળી કુર્ચન સંસર્ગ યાળી નપચાવા
 મોનછ યાળી જાંચે છીલ્લા ટોચે જાળ યાળી નીજળ
 યાળી ઘુન્યાને જની નાછળ છે સા ઘાયલને રૂપળ. ૧.
 યાળી નેનાલો જગા નાછરા નાઈ. યાળી વાપસરા
 મોલ્લરા નાઈ. યાળી માર્યના મનળના મનુજા નાછરા
 નાઈ. વાંચે નાનછ ચા મનોશા ઘાયલને સહીસ
 મેરા યાળી ઘાયલને વામોમ કોણી નાઈ. મોમચી

जेणीमाछीं माछीं माय-कायचे पनीसु नपेक-जपत
 मायेनां मनरो त्यान प्रभापी नपेक-उरुवास माये
 ना मनरो । ॥ ॥ अणो पाछीं माये उजास् तेंचन
 जाकां माये मोचमुक्त येते पासे वानच छे माय
 तेंचोळ पाछे । अणो घायले रूपाचे पायनीचे काही
 नव्हते अंगान्याने समान उरुप सा मनोसां हाचणे
 प्रभुमा रूपा अणो पोस्ते तसक म वेजेता । ॥ घाय
 मनेव सतीस घायमान मनण प्रभुमा नये पोनीता
 सा नये मनेवेडुप नये मनेरुता मये पनंकी मेपळ
 मायेनेना कायपन मनण । अणो तेंचनपणीस
 घाय नसण मनरो घायनापणीस हाहा संनसण
 मनरो पुच्छापर्यंत उजाची नसरोस मा नीमोमन
 घायले जणीपणास योग्य नये । ॥ तस मीपर्यंत
 नकसमुठ्ठनीस । घायपण-काय पणाने तेंचने
 सुछेता-मोम-पावणाने सुछेने घसरेछ त्यान उमप
 राने कायकात जेवळीरुहा काडरास पाकन पा
 पणक जेवळ मेहावे सोडून नीमोव पाकमन मनन
 नकसमुठ्ठनीस

સુધન મેઠ શાન્ત વાપરનારા કામચલાઉ વચ્ચાઝા ! આ
જોવાસ પંડોડાઓ મ્હવડ થઈ ટીકાનાચે જે શાસ
અમરોરૂ યજ્ઞો પૃથ્વીયારો જે શાસ અમરોરૂ ગેવ
શાસ લોને પુષ્કોરો સ્પષ્ટાપમજ્જાનવ પ્રતીકીત થેત
આ પ્રમને અમરોરૂ પાલોન મપચ્છીક ઉચ્છાળને નીચીક
અમરોરૂ ધીને યાસ અમરોરૂ મેઠ ! આનંદાન આ
ઉચ્છાળને આનંદાન અણૂન હમપરો ગેમ્મારા
છંડ મેઠ !

અજોયાસ મો મ્હવડો નવીતનળી ધાયએ મધ
રાને અજોયાસ અમરોરૂ નોર્પન અમરોરૂ પ્રતૂન મેઠ
અનૂન અમરોરૂ મેઠ યાસ અનનન અમરોરૂ ! અંધીન મેઠ
પાલોન વચ્ચાને વસમ અંધે અજોયાસ યોરાં કોજી
અનનન અમરોરૂ ! યોરોરૂ સમય નીચીન અમરોરૂ
મ્હવડ યોરાં અનનન અમરોરૂ મેઠ મેઠ ! આ નીમો
અમરોરૂ સર્વને સર્વેક અમરોરૂ અનનન અનનન
અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ
અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ
અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ
અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ અમરોરૂ

વાપરે શક્તીને છાંયે આળી ડીસામ્મીને પાંચમીઃ એકીન્
 આતાને ઠહુઃ ગંગન મનેદાં વાપર વાપરથી મીસ
 વાપર વાપર શક્તી છે નુત્રામ્મીને પાંચમીઃ સપ્તમ
 ન શક્તી મ્મરુદ મ્મરુદ શક્તીને મ્મરુદન દેતો શક્તી
 ન પંડીત દેતો મા પાંચમી ડીસામ્મીને પાંચમીઃ
 વાપરે શક્તીને સમાનદેસ પાંચમીઃ આળી શક્તીને
 મ્મરુદ વાપર મ્મરુદી શક્તીને વાપરે શક્તીને શક્તી
 નથી ડીસામ્મીને પાંચમીઃ નથી વાપર પાંચમીને
 મ્મરુદ નાગ દેતો આળી શક્તીને પાંચમીઃ શક્તી
 વાપરે મ્મરુદ મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ શક્તીને વાપરે મ્મરુદ
 મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ
 શક્તીને પાંચમીઃ મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ
 ન આળી ડીસામ્મીને મ્મરુદનદેસન પાંચમીઃ મ્મરુદ
 વાપરે મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ સર્વમ્મીને પાંચમીઃ
 મ્મરુદ વાપરે મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ મ્મરુદ શક્તીને
 મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ
 મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ
 મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ મ્મરુદ શક્તીને પાંચમીઃ

જાવે મનસે નહોતે જોયે ઉરુષ યાજ્ઞેન વપચ
 ને ઊંચું છે મય વાચ્યે । છે વપચ વાચ્યજન
 માં વાચ્યના મેહ માત્ર જેવે નાછળ ઊંચું ત નચે
 સંપત્તી સૂચને વાચ્યોસ કોઈ વૃત્તોત સંગિણ શીછો
 વાંચ્યોતે જ્યાં સીમી જમ દેવ નાજા વાળો મનસ્વા
 વાળો વનાવ વાંચ્યો નેત્રોન વાળો સૂચ્યાવ મર્દમ
 વંચના વાળો વપમાન છે વપચ સુધીમાન મનુષ્ય
 મનમ મનજાન નાછો । તે પંડીતાછો મ્હજ
 વાંચે વાચ્ય વાળો દેવ વાળો મૃત્યુજીવ વાળો મનજા
 વાળો મૈયુન વાળો વૈવધ વાળો તપસ્વિ વાળો જીવ
 વાળો વપમાન છે નવ વસ્તુવૈમ જીવન મનોવૈ ।
 પંડીતામહેમ તે મ્હજ મદ વાંચે વપ વાંચતા પોજીછે
 જાજાવન વાળો ઉરુષજાઈ ક્રીયા વાંચે જાજાવન
 વાંચીજાવ વનાવેનું જોઈ જીવ વાંચતા વાંચજાતા
 વાંચ મનજા ઊપચુક્ત । વાળો મનસ્વી મેમ મનરો
 ગયાનો છપજોસ વાપરા નાછો જ્યાં પીસો પીસરો
 તયાનો સોમરોસ વાપરા નાછો । વાળો મનસ્વી મનુ
 વાંચો કુમરો ગુરુજીવ વાળો જીવ વાંચો વપચાવે

[illegible]

મહાનારા પદ સ્થાપિયે । આજા સેવકાએ ધન
 વીનાએ અપરજ સર્જિ થતુ મળે । ની પાણીએ બની
 સુખ પામ્યા માન કરના પ્રનરો વાળી નથી નાંચણી
 વાંધન કરુએ જસ મમતાનપણ મનોનાની અંતો
 કરતે વાળી બની પીજાનો વાળો શોખનો મોદ્ય પાન
 નાશ પ્રનરો તાળીન પસવ સંસન સુખ યનણ મ
 નરો ॥ ૭ ॥ છે મોતુનું સંવ કો પાસવાસ પત્રમીએ
 મોવણ મનોન વાળી કાલે રોકે મજ પ્રસના મમતા
 નેતા નમ મોસીનમ વડવાવાળી માંડોચ વાળી કુનો
 છેડેનું સ્વીસંસર્ગ વાળી મનાધોન મોજાન છે રોન મનુ
 જાની પીડેના । વાળી લેણી વાળી વાળી નીન
 જલ મપસો વાળી પનાજીમોજા વાળી પનામાને
 ખની નીજમાના અર્થન ને સંવણ રોન મના ને મના
 રોન મર્થન પ્રીતમ ॥ છે પીવેના મનુચ્છો મજનાને
 માત્રગવ કમ સંમદ મનાયાની સર્ગી પ્રસન મજ ।
 પંડોનાં છે રો મજુદ વાંછે મજનાન સુધી નમલ થેરો
 મજન મજા ઊજમ પ્રનરો મજાનીકાર મનુચ્છો
 મેર્ગ વાળી પનમેર્ગી પુષ્ટી પાપનો તામકન મનુ-

ત્રાસક સંતોરા સા-સીતામણીમદેન સર્વન બેરાને ઉભા
 જાને ઘમઝેમ સંઘીય જોરા મેહ ઝડવો પાળે વપતો
 ઉદ મનુષ્ય વપતો જાણવાતો બેતો ૧ શે સ્વરૂપ વાળે
 ભાવ મન મનોઉદ જાણી વપતો સંપતો ભક્ત
 મોત્યને મોત્યેમ વાંચે માત્રા જાને સર્વજન મન
 જાને મોત્યેમ વાંચી પૂજી મરાજાને મોત્યેમ
 મળે ૨ ૩ વાળી મનોતોવનુ વપતોને હાત પ્રાપ્ત
 જાણીશામનન એવેન કે સુધી તે સુધી ઈશ્વરે સીમડે
 સંપતોરા ને સંપતોરા વાંચે મેઠે વાંચેરા તે સુધી
 વાંચે યેગ વાંચી વાળે તે મહત વાળે જાને
 વપતો વાળે જાને વાળે સુધી ને મનુષ્ય વાળે
 જાને વાળે જાનામત વાળે મન મન ૪ ૫ વાળી
 એવો મનુષ્ય નીપત મન જાને મોત્યેમ મનુષ્ય
 ને જાણ સંપતોરા જોરા વાળી વાળી પોતે જુદી
 વાળે જાત વાળી વાળી નહતમન મનુષ્ય જાત
 વાળી ૬ ૭ જા નોમોત્યેમ મન મન જાળી જાળી
 મન મન મન મન મન મન મન મન મન મન
 મન મન મન મન મન મન મન મન મન મન
 મન મન મન મન મન મન મન મન મન મન

તેને પીંચી પેટીમાંથી કાઢીને કાઢીને કાઢીને
 મળે ! તાકનનાની માટે પુણ્યવર્ણા નોમીનમ
 ના મીનમનદેવ પીંચાસાને અનુચીત શામે અર્ધ
 પાતા પુણ્યવર્ણાને પ્રમદા નોમીનમ તૂટા પામ્ય
 સ્વર્ગને મમ પ્રત શામ ! આ નોમીનમ સંસાનનૂ
 પીપ પૂજાને નસાલ કલ્લ પોતે કાપનનૂ અમદા
 પસાને પાસાધન અમ પાળી કુલપાને સહોત
 કોત્ર અમ ! પ્રાપનાને સ્વર્ગ કાન પાંચાને કુલ્યેને
 અમ પાળી પોતને પરતાને નહીને તોડાને અમ
 પાળી પાળ્યાના થોડું નસા નંદલ તાસને અસાને
 અમુક પાળી નોપન પેસાને અમ છે અગાનુ એ કાલ્ય
 મુદ્ધી સ્વર્ગને પાગલીના ઊઘડાને એ કામ તે એ
 મનોત નાઈ તો મનુષ્ય મમ મમતાનમ પાળાને
 તાપોત એકીન શોમનૂ પોતોત મળો ! તો
 અમદા સંચય પ્રેમ ઘેરા પાના કામ પામીમ !
 મમતાને પ્રદીપ પાળીને પ્રમદાને અમ પ્રાપી
 અમીમ મેત તાસને અમીત કાનાને પાળાને કા

ન નસજા એર ! ઘણો લક્ષણ મનુષ્ય માતોર
 એ કહે- કૈન- માટોરો તો પૂર્ણ નોન સ્વામી
 કયાને સારી બર મનરો ! ઘણો ઘસોય ઠાક
 કપડોય મનોરો એ મનુષ્ય શ્રેયોપાર્જિતોય મનરો
 તો પૂરુષાને સારી એમ બચણાનાને ઘસા દેવલ
 છુઃકેના જાન ઘણો જાન સયા સંયોગનછોર કૈનાને
 મન મનુષ્ય કૈનમન એય તાન જાન કૈનાને ઘસો
 કી કૈનમન છે ! ઘણો ઊપકાગનછોરોય નોમોનમ
 લંકાન કૈન પાનમનાને કૈનાને ઘનેમન ! સાય છે
 કૈન છે સંયંધમાત્ર ઘણો કૈન નામ શાળાને છુઃકેને
 ઘમળ નામ છેતો ! પંડોરાંછોં તે મ્હરૂઢ ઘહે
 મોય બસમછોરો જાન ઘણો વાછંમનનછોરો જાન
 ઘણો સમાયુક્ત મૂનસ ઘણો જાનનીમુક્ત કૈન
 સંસારાં છે જાન છુઃકેના ! જાનમનાંછોં મ્હરૂઢ
 ઘહે સર્પેના સંનય મનોરૂ પનંજી વાછંરા સંનય મન
 ને પમ વારોસંનયો કોલે કૈનુચાને નામ શામ !
 જા કપડાને ઘણો ઊંછોનાને મ્હરૂઢ રો મસ !
 મંપન મ્હળાત ઘહે !

ગ્રામજાનમગ્ન નાંખને ગાંધરા પૈવપ નાખના
 પાધિ હસે તો હમે છોવતો નગ લેડમોરા પોંધા
 વપોત મેમ । ગરુનનન હમે છનોનાસ માનુ
 ઘેડીન્ જરા મેરા મા મધે હમ પાયાનમ શનોન
 દુમનાસ પાછેડ । ગરુનનન આ પાધિને ઘનો
 નાસ પૂછીપન કેપૂન પાધિને આ દુમનાસ માનડ ।
 દુમનાનેછો માન મર્જૂન પાધિને પાંડાપન માનડ ।
 પાધિ મમરે શાડાને હસા પૂછીપન પડૂન મેમ ।
 આ મનપો માળો મોંવ પાધી મોંવ વીવ મોંવ
 શસ મોંવ સુધ મોંવ નેમ મોંવ મર્જાપરુન પડળ
 છીસાછી ચત્તોતીરા નોમોન પાપુન શોપ માળ આગ
 મનરા । ગરુનનન દુમન વળો પાધિને પ્રાંમ
 પઠમયાને હમ સર્પછો મેમ । આનંરાન છીરેતાપ
 નાખને મેદ્યાને વધનાને સારો કીવરા મેરેરે આ
 ન નગ વળો પાધિ વળો સર્પ વળો દુમનાસ નાથેર
 વળો નોરાડ કમ વધર્મ વળ મોલ માલ દુપ મોલ
 ઊપર્યારા જાડ મોંવ મળ્યાંન સુધી નોમોરા ન સુ
 આનેછો નસ ચેરા તસ સુધીએ માત્રો આધ્યાને

હોવાનું ઘડીનીમાં લેતો ! તે વસી સંમતો કરીને
 ખોસીને માટે તોન મઠોને સુધને કરીને ઘણીએલો
 ઘાટમ મનુષ્ય તમ મઠોના દોઈઃ ઇનીય ઘણો ડૂમન
 પોત મઠોના દોઈઃ સર્પેલમ્ સીવસ દોઈઃ યલ
 કમુખાનો ન્યા કીઈન ! રાજનજન પછેરે તુષ્ટો
 રેન વસાવનનઠોરા કમુખાને મરાજાનો ન્યા કીઈ
 છે મ્હણૂ તે પ્રેઃ રાજનજન મરાજાને ઘંધન કીઈના
 પન કમુખ ઘંધવાપન મળેન તો રોઈનાપ મેમ !
 વાશીયાસ્ મો મ્હણો સંવય વાપ્ય મનીઃ
 પનનુ વાશીયા સંવય મનૂ ને ! તે મ્હણુ વછે મેરે
 પાંક્તોને ઘાંધેને ઘણી ધનને વન પ્રાણસં છીડા
 મનરો વાશીયાસ્ ને રોરા ને કીરો રાંત કનવનાવ
 કન ઘણી વોશીય પ્રાણસ્ ને રોરા ઘણી રીક્ષોડ ને
 કરા રોન કીમન ધન મો છે વાળો ! નાઈ
 રન કીઈનાવેઈ કોનાયાવ ધન વસતા ! વસ
 સંમતોમ મરા પોનાને મય પ્રયોજન ન્યા નોમીનમ
 જાની મનુષ્ય વાપ્ય પસ્તુસ વાપ્યમય પ્રમૂ ને નામ
 માટેછ પસ્તુસ શોમ મનાયાસ્ ઈન્દ્રા મનૂ ને પૌન

સૌરાષ્ટ્રી લીધે છેડી ને જાન નોમોતમ ઉઘે મોન
 ડિમ્બો મોતંગન ડિલ્લાઈ ઘાટ ન્યા નોમોતમજાલ
 ઉધયન મનૂનછો મૂર્છી હોતો । ૧ ॥ જો સુરુષ મન
 મનરો તોન પંડોરા વસ હાજોશોરા વૈષદ નાંપમાન
 ઉનોમ મનોરા નાઈ ૨ ॥ ૧ ॥ યાળો ડિલ્લાઈનહોરાન
 જાલજ્ઞાન વાલ્લભછો મુળ મનોરા નાઈ પાંચજાન
 જાગાપનીહાઈ છે.પ મય વરખલાઈ પ્રમજ મન
 રો । ૩ ॥ જા મનળો યેજે ઉઘે મોન વાપસ્થાપીજોર્ષો
 જાંયો મરોપ મૂં છેછો વાલરા મદ મનૂં રૂજૂં નજો
 ન્યા નોમોતમ નાદ્ય યાળો ડિલ્લાઈ યાળો દ્રાવણ યાળો
 મનો યાળો વચ્ચલ યાળો જાંરા યાળો મેસ યાળો મનુષ્ય
 યાળો નદી છે વાપચે સ્થાનવુરા સ્થાપાનિ જોપા મા
 પરા નાઈરા । ૪ ॥ જાળૂં સુધીમાન મનુષ્યાને વાપજ
 જગા સોડૂં ને છે જાહુરવાન વમ્મ । ૫ ॥ ન્યા નોમોતમ
 છીંઈ યાળો સુરુષ યાળો યરો છે સ્થાન સોડૂં જ
 રોરા જાન્યાનેન જાપજા યાળો જાહુરુષ યાળો સુગ
 છે મનરો । ૬ ॥ પંડોરાઈો ને ચરજ વાઈ પીનાન્કા
 યાળો પંડોરાન્કા મય સુરેજ જાજા પીકેશ ન્યા

[illegible]

માલ્યા ઘાટુનછો પાપરો ! યજ્ઞી ક્ષેત્રપન્થા
 વચ્ચે લે વાળમન તો પ્રથમ ગણપીથપ મેળિન્યો
 યો નાછાહ પાપરો વાળેરા પીથન દેહીને કમી મનુ
 શ્યાન પડજ યજ્ઞી ઊઠજ ઘરાંતોર નેંટૂને વસ !
 યજ્ઞી મેવાની સાપજ રાખા ઈલાની મોટો યજ્ઞી
 નપ જેરા યજ્ઞી સ્ત્રી યજ્ઞી નાપ્રસ્થા યજ્ઞી ધન છે
 વચ્ચે મોનીત્માલ ઊપજોગાન પીથય મેયેરા ! યજ્ઞી
 ક્રિયાને સારો વાહત ઊધોગ મરુને ત્યાં નીમીનમ
 પીથયાનેવ તો મુદો મેહુ વાહે ! કમી મપીથય
 નીપ નમ્યાપનન મ.યેને યોથી સમકેન, છૂંદ
 પડતા ! યજ્ઞી વાધે મીન ક્યાને ઇંસાસ મંદન
 મેહ વાહે યજ્ઞી ઈંસ વડીસ છાંનવનન મેહ વાહે
 યજ્ઞી મ્યાને મેનાસ નીનોરા મેહ વાહે તો ગૂણી
 પૂનો પીથન મનોર ! યજ્ઞીનીન વાધે મીન
 ઊપજ મેમંત નછલ વાધન વાં ઊપજનાને
 છુદી ઊઠન છેરા યજ્ઞી નાજાને રાપ ઊઠન છેરા
 યજ્ઞી સંપન્ને મેહ ઊઠન છેરો રાન કન કોમલા
 મલને છુદીજનમ મેરો ! યજ્ઞી કમીમુઠાનાને

અથ સંભાવના પ્રનૂન મેંચન પાળ્યાં શીતમ વાળો છે
 કોન ઘોઘોત મેંચ વાળો મપલ્લાઓ ઉઠાવે સ્થાપના
 નહિ. તાદનનન ઇષ્ટપ્રાનનને કાન રૂન પાવેતો
 પાલન અથાન પ્રનન પ્રેરોન ચેરા પાછો છે પાછે
 મગ મપલ્લાને મોદાને વાપરે માલમ્માન ચેરોન કા
 ન સ્થાનો મેંચન વસેતે. મંપનાને મ્મ્મ્મ વધે
 મ્મ્મ સુધેને વાછેત છે ઉસૂન મ્મ્મ્મ વધે ઈચ્છા
 વૃષ્ટિ વાળો મપ્પાછો વધ્યા થા સ્થાનો નાલન વા
 પનાસ સ્થાનો પ્રના. નેનાં મ્મ્મ્મ વાછે મો
 આદિપ્રાદેમ વાસોત મ્મ્મ વાછે ઉપ્રને જાનપાવતા
 મ્મ્મ ઉપ્પાસછેત મોનસ ઈચ્છેત વાછે. મંન
 વ્યક્તને મ્મ્મ્મ મોન ઉપ્પો વામ્માસછેત પ્રાન
 પ્રદાને મેંચાવે વધ. આ નોમોન મોન નો
 પ્રાનને ઘેરોત તે મ્મ્મ્મ વાછે પૈનસ વાપરે ઉ
 આછો વાળો વાપરેવધ વાપરે વ્યાને સછેત મોન
 તા મેંચ પ્રતે વાળો ઉપ્પાનુક્રમો મોન વાળો પસ
 નાલન નસેત. સ્થાનોમોન પ્રાન વાપરે
 જ મ્મ્મે વાસે વેધે નાથ. તે વાપરેત મ્મ્મ્મ

અવંછીત ધેડીન્ અપટે ઈન્કેને મનુજ પાળી પંડીન્
 પાણાને નવન મોડાને સાપડોત્ વસમ । તપ
 મનન મંચનાને મ્હરુદ પછે મોન મ્હન યા મીઠેન
 પનાત્ સ્નેહાને યૂ મ્હામ પછેસ્ થા પનાત્ મ્હો
 દ્રવ પાશ મેતો । મ્હાને મ્હરુદ મ્હાન પેશોત્
 રમ્હાનિ નાવના નામ પછે રો ધીમ્હીય મના
 માસ્ મેડીન્ નંદ્રમાગા નહી દંઠો સેમ સંચલ
 મનુજ દસ મનોત્ પછે પ્રારામ્હો રો મેડીન્ મ્હૂન
 સનેવનાને લવલ નાહોદ્ હે પાશને રોડાને મીંધ
 પંતો વચમ્હા પછે થા મોમોનમ મેમેછો મયાન મ
 નજ હે ધીપેનના મનુજ ને મ્હોપ પસે રો મન । હે
 વચમ્હા દસપને પીડીન્ મ્હરુદ છૂમને રમ્હાત્
 મ્હોત્ । દસપના પાળી છનોણછો ઘોડમ્ હેન
 મેમે । તપનનન છંનળમ મ્હૂન ઘોડમ્ છૂમને
 રમ્હાત્ મેમાપન મંચનાને મંદલ મંડી પ્રારાપન
 અમાના દ્રવ ડીપામ આ મોમોનમ પાણાને મેડીન્
 પાળી મોર વલ મડોત્ નામ્હાનાને મડ મોર વલ
 પાણાને સ્વસ્થામ મોર વલ નામ્હાને મંડી મોર

પચ્ચે દેરા નાઈ પછી યજ્ઞજિનનું ઘાણ પંચમીમાં
 રૂ. કનુચાને પંચદેશ દેવીનું ગામન અટો ઘ ઘાણ
 નોપચાનુ કનુચાને પંચદેશ દેવીનું ગામન અટો
 પચ્ચી ઘાણજિનનું ઘાણ જમાપાવેટો અટો હુર
 ટો ઘ ઘાણજિ જમાપાવેટો અટો હુરટો પચ્ચે
 ઘાણજિનનું ઘાણનુ બાનાવણનું પદ પદનુ યા
 ઘાણનુ ટોચાને પામણનું નેંડ પદ પદ ૧ ઘાણ
 ટો મપચ્ચપદાં છી કાને પદચાને સમમામાનુનું જમ
 ઘાણને પ્રમામાને કનુનીતાંત્રામનાનું દેવીનું ગામન
 બીના શાહ ૧ પંચીટાઈ તે મ્હરૂ પદે શાહ
 જનના વપ્રાય જોળી નાઈ મીયછો મેંચી નાઈ
 અટો ગાય પચ્ચી નપદ મપત સુધેય વપ્રાય
 અનટો કાન પ્રમને ઘાયને સર્પદા બપદ ઉચ્ચ
 ઈચ્છા પ્રમને ૧ શરવનન મપચ્ચપદોને છૂટોનો
 ગોધ ઘાયજાનું મ્હરૂ મોં પટોનટા જોળા
 પ્રમને મ પર્ણાનુ જમાનુ યા ઘાય પ્રમીટ પ્રમુન
 દેવીનું જા નોમોનન ને શરવદે ઘન પ્રમીટ સોપુ
 રોન ઘાઈજ ને ઘાઈજ હમપટો રોન પદો ને ઘાયને

યશોની પ્રીયા તેને ધાર્દઈ જે ધાયમે સ્થાપી તેન ધા
 ઈઈ ! આપન સ્વામી ઉપદેશે નાઈ જે ધાર્દઈને
 બધે જાહ્યા બીજેપનને સંકીર્તે ધેતાં અપદે
 તેજ્યાપનને સંકીર્તે અસ્તેરા ! જાહ્યા આ ધાયમેના
 સ્થાપ અણી શ્રીમંતી પ્રશંસા મનને તેન ઊત્તમા !
 આ નેમીત્તમ પોસ્તાને અપદે પ્રાપ્તપ્રયાણ જાહ્યાને
 ધાયદેન નદમ ! આ મનને પ્રાપ્ત પ્રાણનાપ ને
 અસ્તા મનને તેન પીપેડના ન મનનું મનને ! છૂટોને
 મ્હઈ છે મોક્ષ પ્રાપ્ત ઈતી ! અપદેપતીને મ્હઈ
 છે પ્રાપ્ત મોક્ષ સત્ય ! તાતનનાન છૂટોને અગિય
 તેન અપદે ઊત્તમધર્મને સુમન સાંગી રાઈ !
 અપદેપતીને ઊત્તમધર્મને મ્હઈ જાહ્યા અગિય સમર્પણ
 પ્રતીઈ છે મોક્ષ પ્રાપ્તને ધેઈઈ ! ઉત્તમીને મ્હઈ
 ઉપાય મના ! તે મંડીતાઈને મ્હઈ થઈ આ નોમો
 નમ ઊપાયાને ને પ્રનાયામ્ સમદ કરા તે ધર્મને
 પ્રનાયામ્ સમર્પે ધેતા નાઈ પ્રમો ને ઈત્તમે પતેને
 જાતા બેઠ્યાને ઈતી નામ અગમ ! નામુમાને
 કસઈ છે પ્રસ ! ઉત્તમી મ્હઈના થઈ !

પુતાનળાંશ મર્પનરોડમ નાખના છમ છસો અસે
 આસુ માલેનુ અપથે દોષ્ટ્યાઈ નીંગાઠ મન ઘ દોષ્ટો
 ઊંઘાવાને મને રાન યાને શનીનાને વામને તો મએ
 નાંચ વેચાન ઇંચ આપન્ છમ મંદરાને દોષ્ટ્યાને
 પ્રતોહા મેછ મોં શુષ્કીને પ્રજાપને યાન મનખ સા
 જેન ! રાધમજન આ વંચમને મર્પનરોડમને કપલ
 અછીન્ અછાન નમસ્તાન મનૂન મ્હછ યાધે મઘ
 નાન યુધે મસમ મના ! છસો મ્હળાશ યાધે દોષ
 રૂં મેટૂન અમસ્ ! કાને મ્હવ્ મોં દોષ્ટ પન
 યસો અપથે પટીંઈ મંજૂન્ વણ્યા કપલ પાટપીઠ
 યાધે જે નામ્માખેનૂન ખસ મનખ અનુપયુક્ત માસાઈ
 પમનાજાપન્ અર્પાંચેમ મનાયા મનોરાં અપથે
 નાનકણાને મુક્ત ઈમ્માસ્ નીનૂપણ મેષ યાધે !
 આ મનખો ઈમ્માવાનાને અરોપીન યાળી ઘજમન
 યાળો ધર્મોંચ યાળી હાલી તો પાતે પૂછારોં ના
 આને ઊપયુક્ત યાળાર્થેન પદ્ય પછેજે નામ્માસ્ અમય
 મનોં મય પાર્યાસ્ છેછી રાધનનન દન અર્થેન
 મનોં દંત્રો મા પૂર્થોં પોરા નામ્મા ન સમ્માને દોષે પાર્યા

દોઢે ઘન । યજ્ઞો યજ્ઞેન્દ્રો મહી ધૃતીને વાપરે
 આપોના કોપનેત્રમાં સળગે નરકે ગોપલ કોમલ
 વશાય । મંચ ન સમ્પાનશે વાપરે જોપ લેખતોય
 નાચ ન સમ્પાન લેખરા નાછોત । યજ્ઞો ત્રાસકંડાને
 મનુષ્ય માથ વાપરે ॥ મર્મ મનરોત્ર દંધો યા પનાછીય
 સંસ્થાનાં સચનોત મનુષ્ય ધુર્ધન છાકા નન ધુર્ધન
 વાસે મોંઘ યાગદંબ વાસે મોંઘ નેગો વાસે મોંઘ
 વોર્ધન વાસે રાયાપી કંડ નથાને ધીલ્લો કરા ડીપ
 નતા ઘેરો । યા નોંસે નન સ્થા મંદને ધીલ્લોના
 સમય ન વચ લપ પ્રભનાને મંદનાન શીલ યેવેરા ।
 કે મળૂન ધીલૂન જાશન । તરુનનન નાજ્ય
 ધેમાને બીંધ લેગિર તોત મર્ધનરોશન નાધના ઠસી
 ક્ષેત્ર્યાને વળે છેવેરા । મોંઘે નેંછેવરા કંઈન ।
 તરુનનન ઠસીને મળૂડ વળે મેંજ કોઈ વારા
 ક્યમ મર્ધન મોં નેંછેવરા પડૂન મર્ધન પેનરૂં પાછે ।
 ક્ષેત્ર ધંસૂન ધેશન વાલે મંદનાય માત્ર પૂંવ જનૂન
 છીડા ને માસે ધનાધન મેંદને ગોધેપન પીશ્યાસ
 મેંધ વાલે સ્થા મંદને વાનદોર ધુઈ વનુષવ મના ।

ગંડોતામહાદેવ તે મ્હલ્લ મેઢ ઘણે મન સાધુ મેઢને
 સંગાને સમુદ ક ઘેમોડા તન સમુદનસમૂર્ણ પડ
 મોડા ! તમનનન મોળે નીંદમંત પડ દેમ
 ઇલી મેઢધાને મેઢેમ મેઢ !

મામાર્ણે મોં મ્હળતે ઉપાયાને લે મેઢ અત તે
 પનાકમાને મેઢ અંત નાઈ મોં મેઢ તમનનન ઉત
 પીને ઉપરેશાને આ નામકુનાને વાસતમનાર્ણે
 ઘણાને ટુંકસુ વામન ટેપા ! તમનનન નાનાને
 ટુંકને વાસુ અપધે વીન્વાશાને મર્યાપત વીસુક્ત
 મેઢ ! : : ઇમે છીપસીં રોન નામકુમાન સોન
 ઘણી નહાને નોમીરા નમ ઘેડીન્ જાન મનાયાસુ
 ઉપસ્થોત ઘેડીન્ ઘોડમ પામવાસૂન્ ઇમે મઝીના
 પાપેટો મોં મોનીમલ મનોન્ : : આ સારો પ્રસીનાર્ણે
 ઇમ ઉત્કના મુપતો લીસુ વાળૂન્ છે. આ લીનો મોં
 મપોક્તવીધીને મૂળ મનીન્ ! : : તમનનન તો
 વીરુત્તના મમને ઇમ મપી મુપતીસુ વાળૂન્ સમ
 મેંમ મનોતુ વાસે મેમેંડમૂન્ છે મમ મનોતીસુ છે ની

નૂળા મનોરુ યમે । રો હિનગલ્લ લા મુપરોસ
 ન રોપૂન યનૂન સલ રાધા નમ યણી રૂગ યે મુજ
 યણી મંધને પૂજા મનૂન નરુલસુ યેડીન પાઠપૂન
 યેરા યમે । રાધનમન પ્રણાલ્લે રૂંલમે રોઆલોન
 યીત્વારા જનૂન મન મેમાને યલ્લલ્લેય યેડીન
 યપ્પા યાધીડ હમપરોસ યણૂન સમર્પણ મેડ ૧ યા
 હિનગલ્લલ્લે યંરામનળાલો ગ્રીયા લા મપણ્વપરોસ
 પાલન નોમન યહાંગન મનૂન પ્રજુલ્લમેવન યેડીન
 પહાંપન રોચ્ચા સયોરુ યીમસ મેમ । રો પાલન
 મરોપ્પામરોપોરુ યાપીયેલ્લમ યણીલા રૂંમ યીત્તહ
 યે રૂત્લેલ્લે યસા રુલ્લ યેડીન જાન પીલ્લમ મામ ।
 યાધીયાલ મો મ્હણરો યણાલ્લા રૂંમ યપરે યાય
 રૂંમે મારી જામરુત્તમરૂંમ યેલ્લરૂંમે પાલન દુલ્લી
 મામ રસા રૂં યેલીડ । મંપન રો છોગ મોથ
 યપ્પા મનૂન મોરે જયાને યીમ યેડીન રો રાલ્લ સો
 રૂંમ આલમ । રો હીનગલ્લ યણી રૂધુપરુત્તમ યણી
 યીત્તગયો યેમમરોરા યમંગલ્લાલ્લમ મનૂન મંપ
 નલ્લે મારે મેરે । રાધનમન મારીપન જામ

દેતા એ મંચન તો અનુભવે જોતો જોઈએ પાદ
 મંદમ પામ શામ : આસ પાપુન દેનુન દેનુન
 દેનુનનાં પાદિન જમણ મનોત અમાને જૂન ઘણી
 તામનેને આઉઠલ દેહીન વપટે ધરાવટે નાટક :
 જાનતેન ઇનોજ પાળી કપલ્લ ઘણી જોઈને જાન
 પોમપ દેહીન જાને માટે મેટી : તામનેન
 જોનવ્યમ પોમપ મનૂ મગમ સહીકાને પાની જાળ
 જસ વાંસાધિ તામને જોઈ દેવ તોપર ન દેતા
 મોમી જુસન જુજીપસ્વીતો દેરા જોમી જીજી જાપ
 સ્વીતો સ્વાસ્થ્યને અનંત વાંસાધિ દેરા સ્વાસ્થ્યમ
 એ મોજ તો પામ્યાનેજ મોજતો આ નોમીતમ તો
 જાણતીમ મોજતા પોમપાલ્લીથી જરા નાઈ : આ
 પાપીમ મોનાપન મનુષ્યાના નીત્યા પોમપાસ દેરો
 મોત્યા પોમપાસ માથેપનથી દેરા નાઈ ઘણી વાચકે
 પનથી દેરા નાઈ ઘણી સદેષનાપનથી દેરા નાઈ
 ઘણી વાચનાપનથી દેરા નાઈ : છે વનંજન
 જોતુન મગજ જુજીપસ્વીતો આ નોમીતમ
 વપટે મને પામને સમઘાંતનો દેરા મેં જન જાઈ

જામરાની જાને વાસ વાપરે પ્રાણે વસ પ્રમુક્ત
 વાપરવાન યા મોક્ષના માત્ર પ્રદાન પદ્મસાર ૬૪
 જાનોન વાસક મધુ વાપરત જાનોન ચણ મેલા
 વન વાપર મધુ છેતો । વાળાએ સંપન્નોએ વીપ
 મોન સ્વામ વાપરત સંપન્ન સ્વામને વાપર વીપની
 છેતો વાળી કિનારીના સમાગમન વાપર વાપર
 કિન સંપન્ન સ્વામને વાપર નામ છેતો યા પ્રમુક્ત
 ચાપર ઊંચ પદ વાપર નામ । પ્રાપ્ત વીપ
 નના પ્રમુક્ત વાપર જોમ વાળી શુભ જયને નસાવન
 વાળી પ્રીતીના વીપવાસના નસાવન મીન ઈશ્વર
 વાસન મોક્ષપ્રદેશ સુદ-શાશ્વત વાળી-કે પ્રીતી
 કો ડાહ્યાને પ્રીતીનૂપ નસાવા સ્વામ વાળી ત્રવાના
 વાળે ઊંચાવન વાળી કુદ-કુદના વાન તો મોક્ષ
 કુદ-કુદ । વાળી-કે કિનારીની મોન તો સંપન્નોને
 સમર્થો તપનના માત્ર છેતો વાળેને વાળાએ વા
 જાયાવાળી વીપનો પ્રસાદે વાળી વાળે । યા
 પ્રમુક્ત પ્રાન નહીં છીનવ્યને ત્રીમાંગ વાળી કુદ-કુદ
 વાસ સ્વામ કે વાળેતો વાળે વાળે વાળે વાળે

[illegible]

મનતાં ને મોં તે મારું છે ઊપયુક્ત એવું જોઈ નીકળે
 નિમ્ન છે મનુષ્ય નીચોતી પોષવાસ પનીયાન મનુષ્ય
 હાનિજનિત પોષવાસ કુડમોતી હાનિ નીચોતી
 પોષવ પોષાત યેતી । યનોચોત પોષવ નીચી શામ
 પોષવ । હાનિજનિત શોષાવ મનસ્વીનાં મોં । હાનિ
 યોસે શુભે પમાસે શામ મનલિ મોં પોષમોત
 શામ મોત એવું છે યનોમોત મનોતે શામ મોત
 પ્રમોતેમ યપ્તે પોષમોત યનોમોત પોષમોત
 યનોમોત લઈને મોતેતી ।

શામનન નાનડીમાન યનોમોત મોં એવું
 યનોમોત મોં એવું છે શામ મોં યનોમોત
 યનોમોત સંપૂર્ણ મોત । પોષમોત મોત
 મા પ્રસંગાન યનોમોત મોત મોત શુભમોત
 છે યનોમોત । યનોમોત મોત મોત
 માન યનોમોત યનોમોત મનુષ્ય સંપૂર્ણ માન એ
 મોત । યનોમોત માન યનોમોત યનોમોત
 યનોમોત યનોમોત પનીયાન મનોત યનોમોત
 મનોત નામોત મનોત યનોમોત મનોત મનોત

સાગેં છેલે તાળોન નોતીપીણા સકુરુપાને જોનારે
 દલંકાત્ત મનસા થેલે । વળી જાગત્ત શીપ
 જાવલે મેલ્લન મંડલ મનેતા ।

ઈતી મીનમ્મ નાદા સમાપ્ત ।

અથ સુવર્ણેતઃ ।—

તત્ત્વજ્ઞાન નામપ્રજ્ઞાંઈ સ્વર્ગ અથે ગુરુ અર્થે
ગ્રીનમ્મ પામમીમ સંપત્તો સુધુર્ધ્વેષ અયમ્મસ્ ઈચ્છા
મતીતા અર્થે । પૌક્તુશર્માને સ્વર્ગ ઉમ્મો સુધુ
ધર્મિષ્ઠ અયમ્મ ।

આને પછેજે ક્ષેત્રજ્ઞાના અર્થે જા । અનર્થાંતા મજ્જી
અપન્ન ઈદ્ધ મેઘ્વામત્તેમ્મ ઈંદ અળો ધૈમ્મન પર્ધ્વ
નશીઃ અતોશય પ્રેમ નાશીતા માઃ । નામત્ત
માનાંઈ સ્વર્ગ છે મ્મ । પૌક્તુશર્મા સ્વર્ગતા અહે ।

અતીર્ણેને દર્શેતા સુપર્ણપત્તો નાંદન્તો અમ્મ નમ્મની
અસે સાંતા પર્ધ્વમાન નાંદન્ત્વા અમ્મ દળો ખસ મતીતા
અસે સાન્તો અનન્ન સંપત્તો અસ્તાંઈ અળઃકેન
ધાંધર્મસ્ ઈન્દ્રિયમ્ પાલેન્ન પુનઃ ધેન દદપીણ
મર્મ્મ ઇંદુધ્ધો શાઠ્ઠ આ નીમીસમ્મ અપજેપેસા ક્ષયન
મનુષ્યાસ્ પાછતા ક્ષેણાન્ન મચ્છતા ન દદે અળો અપજે
પેસા મોવે મનુષ્યાસ્ પાછતા અપધે મનુષ્યાંએન્ન અની
ઇ યેતા । અળો આન્ન અનેમ્મ ધેન પાછે મો મનુષ્ય

પ્રધાન શાસ્ત્રાપનછી મૂલગીય છેતો : નેછાને
 પ્રમાણ વશ શાસ્ત્રાપન છતીછ મનુષ્ય અપમાનીત
 છેતો : યજ્ઞી મુપરી સો નશી મધરાતને જાગ્રાસ
 ચછળ મનાયાસ પસના મનોર નાઈ રાસાવ વાપ
 પસાયો યજ્ઞી અઢસો યજ્ઞી છેપમતમણ યજ્ઞી
 શાછસનછોર ડરુવાસ સંપત્તી સંમદ મનાયાસ
 ઈચ્છા મનોર નાઈ : યજ્ઞી અઢસ યજ્ઞી સોસેવ
 યજ્ઞી રુનરા યજ્ઞી મન્નસ્થાનાન્વા સેછ યજ્ઞી મની
 રોષ યજ્ઞી વરોશાય ખય છે સ મદસાને પ્રતી
 ઇંદ્રમ : નશીમીન્નમ કો મનુષ્ય વાશમ્પ સંપત્તોને
 અપજામ સ્પક્ષ મનૂન્ માનરો ચાવ્યાને મો છે સમ
 રોરો કો પીધરા અપધાસ છરાધ્વસ જાળૂન્ જાનો
 સંપત્તો અજ્ઞાઈન્ વડપીત નાઈ : યજ્ઞી ઊસ્વાછ
 નછીરા યજ્ઞી અનંચનછોર યજ્ઞી મનાન્નમનછીરા યજ્ઞી
 જાનુપદાન્વા અનંચનમ અસે ઉંમસ્ મેળછો ઘામમે
 ઊમમ્મ ન મનો : શાછળ્યામદ્દમ રો મ્હવ્વ પછી
 વમામ ને દેવ રો પાપયાન્વા ઊબ્બોગ મનોઢ મામ

કે જેન તે જોનાઈ જાંઘન સંનકાળ મનોડ નંહીરા
 ન જેન કાસુ નાના પ્રમને ખડપીડ પંચીરા ને જેન
 તે સદ્ગમીત્ પયં મનોડા જેન સંધંધંત્ આપાન જેન
 પાપચાની ઈચ્છા મનરો એ મનુષ્ય કાલે જેનાનો
 પ્રાપ્તો છેતે । પાપદેષ ની જેન્દ. ઇ. નહા મેખા
 ઈચ્છુ અપણવદાના નાસ છેતે । અણો મ્પાછી
 મહો અદ્વલ્ય પેંજલાપનછો સમયકર્મો દાયમાપ
 છેતે થાન પ્રમને અપચીરા અર્થ અદ્વલ્ય ઈને
 જાણાપનછો સમયકર્મો દાય છેતે । એ અર્થ
 પોગાર્યાત્ ચેરા નાઈો તે નીચ્ચોઅનવ । તે મ્પર
 દેષ અછે એ છેરા નાઈો અણો જેરા નાઈો કાસુ
 જેનાને અય પ્રયોજન । એ જૈનોસ્ ઇમન મનોર
 નાઈો કાલે પનાકપ્રાને અય પ્રયોજન । એ
 ડુણાનુજાન મનોરા નાઈો કાલે અર્થયનાને અય
 પ્રયોજન । ■ જોરેંછોય છેરા નાઈો કાલે
 જાનીનાને અય પ્રયોજન । આનોમોસમ પાણ્યાને
 ઈંછુ પરનાને મહો કમરઃ ધામન મનરો યાન
 પ્રમને અપનો પીચા અણો સર્મ અણો જેનાનો કમરઃ

સોડૂન પર્ણમાન કનઃ યપણ દેહકુન નાનંને શઘ
 નાંશ્ ચેહીન્ મોતે જનોનાના યપણીન હમ પેટ
 યપણૂં ચેહ્ ચેહીન્ નાદમ્ । રાઘનનન સંભોપમ
 છો મોણછી પ્રજનનામે તોં ઈનાપન ચેહ્ ચેહીન્
 નિરમ્ । મ્હાનીમોતમ કુષ્મલ પાળ્યાંશ્ યુડહેમ યપણી
 યઘડાપનૂં પડહેમ યપણી રાક્ષસને ભાપહેમ યઘ
 ને મ્હાંશ્ યાદુચ્ચ સંનક્ષણ મનરો । જાપન-
 જાનાને ચોધી શાશ્વાપનછો પ્રાણી અમ્મચ્ચો મનરા
 નાઈ । મ્હલપ્રાપ્ત સાશ્વાત્ પેશાયાને શોપમા
 પનછો ખંબરા નાઈ । યસોયમ્મલ્લેમ અનસોરા
 પ્પક્કીછો પેપનસોરા શાશ્વાને નાછરો । યસોય
 મ્મલ્લેમ નાંગહે મ્મલ્લને નક્કહેમ પ્પક્કીછો પેપઠરા શા
 શ્વાને નાશ થેરો । પનાંરા મોટહેમ અમાપ
 પ્પક્કીછો ખંબરો ચર્તી યલ મેશ્વાપનછો ખંબરા નાઈ ।
 રાઘનનન મોરોમ છોપત મેશ્વાપન સંભે પ્પમ્મને યપહે
 ઈલ્લેને યાઘન ચોઘન મનૂં નાળાંશ્ મિમ્મણ મનંરા
 કુટ કુટ ચેહીન્ નાધ મેમ્ । આન પનાંરા
 ચોંગલ નાનંના હમ ઊંચ અપહે ઘાક્ષપલ્લને ઊપા

જોશ નાજી હુવેનુસપ મનોરા ધસ મનોરા વસે !
 તે ગોશ પંડોરામદેમ મ્હગ્હ વધે મ્હા હીંચના
 વાપોવેમ મનોરા માર્જોરા સંજ્ઞાનથી મનોરા નાર્જોરા
 મનેહી વપળન્ પનાક્રમાર્જોરા નાજ્યાના મ્હોંછ
 ઘેરો ! તોન્ હીંછ હમે છોપર્જો રાઘનેમ ઘેહીન્
 પાળો વ્યાસાર્જો યહીનેને મ્હોં મેમ ! આ
 હીંચને વ્યાસ્યાની મેધાને મર્જાયાને વાતા મ્હોંપમ
 ના મ્હા વાપમીન ! તે વાપમીન્ પાળો ન પોહીન્
 સમય ઘેહીન્ મનરૂન્ વપટે અગ્યાસ્ ઘેહીન્ છે મ્હા
 છે પીન્વાનોરા હીમા નાધેમ ! યાન્ મનોહુલ
 મનરૂમ હમનમ પોલ મેહ્વાને હીંચસ્ વામમને
 પાધેહ ! વાસ્ વામમને પાધેન્ હમનમને મન
 વમસ્ મ્હગ્હ વધે મીજ મનરૂમ છે પાળો
 વ્યાસાર્જો નાજ મ્હા પાળો ન પોહીન્ વ્યાટેમ ઘેહીન્
 હલુ- વસરા વધે ! મનરૂમ મ્હગ્હ વધે મીજ હમ
 નમ મામે મરારા યાન્ સેવ મેહ્વા અરા માર્જો જન
 રો હીજ રાન યા શ્યામોને રોધ નોનુપર્જો વામ
 મ્હા મ્હોંવન ન્યાનોમીમમ યા નાજ્યામદેમ વપના

ધનનૂન પામી ડીધોપરા ઘણો ઘણો ડીપસ
 જાન છુટી પાપકે ઘણે ! ઘણીનીયો મધ
 નામન સેવધ્યાના ધનકેશ મનોરા ને મનરોરા તે મધ
 રત્નનાજ ને સ્વાર્સના તેઓ મૂર્ધિપ્રતિમ છનડ કરા
 ઘણી પનાશીરા મનુષ્ય તોરા ઘણો પના ઘણો ડી
 રામે એ મરેશ સોસરો મુર્ધિમાન મનુષ્ય ઘણે
 રત્નશીઘ્રો તપસ્યા મનુષ્ય ડીધો ઘેરોરા ઘણો પનાપાત્ર
 ઘણીનાનૂન ને મીપીત ઇન્દ્ર નવાન સામ્રાજ્ય ને
 પનાશીનસાસુ પ્રાપ્ત મારે ઘણેરા તે બન પંચરોરા
 રાત્રી મેમ ઘણે ! ઘણી યા શ્ર પડા ડીરા
 મૌનપદ્મન મના યા મનને ઘણાનૂપ ઘણે ઘણ
 યાનવનને સહીરા ધનનૂન ડીધો મનરોરા ! ઘણો
 મનવનને સહીરા ધન પાપકાને સાચો પેશ મનુષ્ય
 ઘણે શ્રીનામ પનાપાત્રા ડીપજનમ મનરો રામન
 મુદ્ધ મનુષ્ય ધનકેશનિ સાચો પેશ મનુષ્ય ઘણે
 શ્રીનામ પનાપાત્રા ડીપજનમ મનરોરા ! ઘણો
 ઘણીનાં પડરોરા સ્વાપરા નંબર ને સ્વા
 મોને પૃથ્વી સ્વાપૃથ્વીસહી નામન મોળો મનુષ્ય માન

રોડા ! આળી સેવ દેમે વાણંત ધુમ્ધેય ચોમી
 સ્વનાંબહો વાણંત દેમો જન મૈનાને નાહે રાન
 વાસ્ મૂઈ મ્હણરોડા જન વમળળી ઘેય રાન
 વાસ્ પીસા મ્હણરોડા મૌધ મોઠા ઘોઠમડ મ્હણરોડા
 જન ઊગા વાસે રાન વાસ્ પેંમડ મ્હણરોડા જન દંછી
 ન સોસે રાન વાસ્ પ્રાચ વનમોંચરા મ્હણરોડા
 જન નપલ્લ ઘસે રાન વાસ્ જોઈ મ્હણરોડા જન છુન
 વાસે રાન વાસ્ મ્હણ મ્હણરોડા ! પોશેવી મે ઠા
 વ્યાધાને સારીં નરા ઘેરો નીપનાને સારીં પ્રાણ સો
 ડરો ડહીકે સારીં ધુધી ઘેરો વાણીયાત્ મામના
 મેરા છૂસના મૂઈ વાણીની જોળ ! જમ્મમ
 મ્હણરા વાંઠે વાંધે મૌજ જોળતેહો પ્રમ્મનાને છે
 મનાંત વાળા ઊંઝોરા નચ્ચે મ્માનોમૌજમ મે સંઘી
 મ્માખાપન વાંઠે ધીપસાંત્વ મનોધય પૂર્ણ મનરોડા
 વાસે મે દેવદન મરુદ્ધ રો યલાને મે સેવ નચ્ચેરા !
 વાળીની પદ્ય સેવનછેરાન નંપનાંને ઊંછીરા
 સંવદ જોડે ! વાળી ઊંછડ વાળી મ્મેરા રામ વાળી
 વાંઠે વાળી રુદ્ધે વાળી સેમ જોડે ! મનમ મ્હણરા

પણે રાહીં છાન્યાસ યા મર્યાંત્ મર્ય પ્રયોજન ન્યા
 મનજો યા મર્યાંત્ મર્ય સર્વપ્રજને જાન્ય ? પચ
 ખે મનુષ્ય જાણાંનોરા પાપાન પ્રનાયાસ્ ઈક્ષા
 મનજો તો ઈન્દ્ર ડિવડદેદે વનનાને ઘસા માજ
 દેહીન્ જુલોપન્ નીલજો ! ઇમનમ હસત્ પછે
 છે મજ ! મનહમ મ્હણરા પછે !

મગધ છેતાર્ મેમનજાને નપલ પુષ્કારી ઈશ
 હમ નાખે અવસ્થાને મેહગૂઠ પ્રનાયાને રાહીં
 વનંમ મેમ છેતા ! જાર્ પાનોને નીનજાન હમે જ્યાર
 ને મીશોમ માવેતો હોમ ડિવડે મારે છેતેરા જા
 ઈંઈં ડિવડાને મધે જાલ્યાને હમ ઈન્દ્ર માનૂન્
 દેવજ છેતો જાણ્યાને વંછનાવા મુંડ જીડા મનોરા
 છેતેરા ! હમ વંછન જાલ્યાને પાઠસીમાને ઘસા
 તેવ ઈન્દ્ર છેતો ઘસાને જીનૂન્ ઘસમ જાણોતી
 મંમડાર્ જાવ છેતી જાંડ મંવ દેહીન્ પડદ છેત !
 તજનનન જાને રજપાવે મડૂન નંદલાં પ્રનોતાં
 મેવે પ્રયમ્જાને તે ઈન્દ્ર વેઇડહ ઈન્દ્ર વેઇડખાન
 રાન છેતી જાંડ જાવૂન્ મેમ !

આસાઈ મોં સ્થળાંતોં કો મનુષ્ય કાપાખાનનિંખાખાન
 મનાયાસ્ છીંચ્છા મનતો છીંચાછી । - છમનમ્ ઘોઝત
 ઘટે તાપાષો સ્થામોની છીંચ્છા મોનૂપણ નામનાસ
 કાપમ્મ મરોપ । મનઘમ સ્થળાંત ઘટે કાપધે
 ક્ષર્ણાપન નીચુક્ત કો પીધમ મંતો તોલ મનો ન્યા
 નોમોષ નામનાસ્ પનાધોમન નર્વો ક્ષેણતોછી પ્રમ
 નાને મરોપ નર્વો પધ કો મનુષ્ય પ્રજુલે છીંચીચ્છેને
 પનાધોમન નર્વો મનતો તો પીધમ્ ઘેરો મઠા
 પડીયાને માઠપ ઘમ મગમ ઘેરો । છમમ્મ ઉસતા
 ઘટે છે પ્રસ । મનઘમ સ્થળાંત ઘટે ।

આસાઈ મનુષ્યઘમ નામના છમ પનતો નાછત
 ઘસે તોન પીતનળી ધાયદેને સહીત નતોનીચા
 મનૂ નોર્જત ઘસીમન મનૂ મોષે મેમ ઘટે । સઠમ
 નન કાને પનાની પસુ કાપધે નોનો મનાયાસાઈ
 નોત્ત મોનમ્ ઘટે । કાને યમગાંત છમ માઠપ
 ઘાંધમ ઘસે છમ ઘીલાનછી ઘસૂ નાછતા ઘસે તાઠ
 મનાન માઠમને ઘમનાયાસ્ સ્થળાંત કાને મોન રૂત્ત છે

આમનને પીપમોટાં ઇળાને દર્યાની વાજેસા મેઠા
 વાસુ આમનને ઇળો અમે તે માજ મરોપ । આ
 અનળો પાઠાને સુધાસ્ સેખ મનોઃ જોવાને પીપમોટાં
 સેખ મનોઃ વાપધા મનને ઇળાસ્ સેખ મનોઃ
 માયાનદેશ પળાને મનમેમસ્ સેખ મનોઃ । છે
 મળાનુ મેવ્યાને નોત્તાન શઘ મેમ । તાપ
 નન વાપનઠોને આનીઆન શઘાને અગુન શેખ
 મોઠાવાને નાગાને ડીટુનુ દેજાને માલપસ માનઃ
 આવાને તેા માલપ મેમ । આસારો મોં મળાતો
 પનાધોમન નવી મરોપ નથે ઇલાઓ ।

પદ્ય પદ્યેસુ દૂસના પીપમ ઠાંડમોળન વાજ
 ક્રીયેમ સંપતો સ્પનોયોગાની નવી મન પનંતી અન
 આનનેનેયો પ્રયોગન નાઠો દંભો વાજને જોવાના
 મુખાપશીદ વાજન પુદ્ગલ વાજે । અમનમને નામ
 મનુ મળેટ રૂં અમ મેવલ અમનાને સારોન ન
 મોનો સેખ મનરોસ છે રાં અમુપમુખા મળેટ આ
 અનળો વંધુ મેમલે ડીપનાસારો અળો અનુનેયો
 અમનનાને સારો નામના અમય મંડોમ વાજોમ

ઘેરા નાઈ ! ઊંઠ નોડાંત્ર માત્ર મેષ્યાસ્યો
 આગ મનૂં ઇસોસ્ નાશ મનતો અપદે પ્રાણી મહ
 પાવપ્રાપનધો અપદે ઊપમુક્ત ફલ પ્રહના મન
 રોત્ર ! યાળો સંપ રાયા સેવજન્ય ઘરાન મદ્ય વીરાન
 યાસ મનોમોત્ર ઘાત્રાચાને કપલ મૂંસ ઘાપીતો
 યાળી પાંચાં શિરો મટરો યાળી કૂમીપન પડુસ્-રોડ
 યાળી મોઠ પાછરો નાંગલ ઇસો ઇન્દુ- પાછરો
 ઇન્દુ- શિરો ! યાળી મનુષ્યમર્દમ પીધ્યાત્ર દેહિન
 પીધ્યાત્ર યાળી પનાનમ યાળી મોનીરા ઘાનમગાન
 ઇમ ફળછો જે વંનરો પંડીતાઈ વાસુન નીપીરા
 મ્હરુઠ અદે મપલ્લાછો ઘઠારૂ ચીપસ વંનરો ઘલ્લો
 છો શિરો ! યાળો જે અપલ ઇપદેશ મનપાના
 નધે યાળી ઘાસ પગાપન ઇયા નાઈ મનોત્ર યાળો
 ઇતીષ્ટ મનુષ્યાપન ઇયા મનોત્ર નાઈ મનુષ્ય
 મેમંત્ર આને ઇનાયાને મ્હય ફલ મપલ્લાછો ઘઠારૂ
 ચીપસ વંનરો ઘલ્લોછો શિરો ! યાળી પેલોન્ક
 અનાનાને નશોત્ર યાળી અલેશ મેમમર્દમ ફળોત્ર
 માર્દમ યાળી મેપલ મોઠ પનામના ઘાનોમધો

મનરૂપ સ્થળતા યદે તું મય યાચામ્યે અણરોત્ !
 ઝમનરૂપ સ્થળતા યદે યાત્ ન અણરૂ મય યદે !
 શાસ્ત્રણને સ્થળરૂપ યદે સ્થળરૂપ વીચય પડીયો સમ
 રોત્ યદેશ માવજાપન થોડે યાગી ઈશ્વરો વરોત્
 વંડોત મનુષ્ય અમરોત શાસ્ત્રાપનયો પોતામં મન
 રોત્ મ્હાનોમોક્ષમ સુધ્ધી હુસન્યાના છંશાના અણ
 ણનો દેતો ! અમનનને યાગી છંશાન્યાને યાગી
 મામન્યાને યાગી જેદાને યાગી સ્થળયાને યાગી ડોલે
 શાશ્વતોડાને પોમનનાને મન અંતઃમનનાના વીચય
 અણરોત્ ! યા સમ પ્રસંગને સુધ્ધીને પ્રજ્ઞાપન
 મોં માનાશ્વાસ્ પાસીય મનોન્ ! મ્હાનોમોક્ષમ
 પ્રજ્ઞાપને ઊચ્ચ મમ્મ યાગી સદ્માપને ઊચ્ચ શ્રીય
 યાગી અમરે શાસ્ત્રોચ્ચ મ્હાનોમોક્ષમે અણરોત્ રોત્
 વંડોત ! મનરૂપ સ્થળતા યદે અદે મોત તું
 સેવ ન અણજાના પદ્ય કે અમરજાનંતૂન્ નવલ
 અરો યાગી સમમ મેજાનંતૂન્ પ્રાન થોડોત યાગી
 અપ્રમાસ્ નામ્હાના શ્રીય સ્થળૂન્ અણરોત્ રો મનુષ્ય
 મૂઠે ! ઝમનરૂપ સ્થળતા યદે અદે મોત મં મોં સેવ

ન પ્રાણાના પદ્ય સ્થાપને હુંછન મોંઘ બધી
 પ્રથ યાહે આપન આત્મી સુતી દોતે રેલ આત્મ
 હુંછન યેરા । આત્મનણે આત્મી ૮ બે ૮ આપ
 આત્મ ૮ આપને આત્મનુચ્ચાસ્ પ્રપેશ પ્રનપૂર્ણ સુધી
 માત્ મનુષ્ય આપણ પ્રનોઈ । આત્મી યેને પ્રેણ
 છે પ્રસથાપન મોં યાત્રીમ છે સ્થળાપ આત્મી યાત્રી
 પ્રના છે સ્થળાપ આત્મી શક્તી પ્રમાણે નાધણા દંધન
 પ્રનૂં ને આત્મી યાત્રીમંત્રી ૮ આત્મી ધૈર્યદમ શાંતતા
 મનુષ્ય સાપણને આત્મી સપેશ આત્મી નાધીઈ
 આત્મી મોંઘાપ્રાપન આત્મી યેમંદૂં ને રો મનુષ્ય નાન
 સ્થાની પ્રસ પ્રનટો । પ્રનવમ સ્થળાપ આત્મી યા
 પ્રમમોં પ્રપેશાને સાતોં સુતી નાધ રૂપ પ્રપ્રાપ
 પ્રનો । આત્મી સ્થળાપ છે યેને રાષ્ટ્રાત્મી સ્થાત્મી
 યેલ આત્મીમંત્રી આત્મી પ્રપ્રાપ । આત્મીમોંઘ
 યેલ આત્મીમંત્રી ને પ્રપ્રાપ આત્મીમંત્રી પ્રનજ રો પ્ર
 પ્રપ્રાપ પ્રપ્રાપ । આત્મી આત્મીમંત્રી પ્રપ્રાપ
 પ્રેણ પ્રપ્રાપ પ્રપ્રાપ પ્રનોઆ પ્રનોઆ । પ્રપ્રાપ
 પ્રેણ પ્રપ્રાપ પ્રપ્રાપ પ્રનોઆ પ્રનોઆ પ્રપ્રાપ પ્રપ્રાપ

મનુષ્યાપન નાથ યમુચ્છ મનતો સંમો પ્રામદઃ
 નાથ યમો યાચંમ યમો વેદ યપદ્યા અપદ્મ લે
 યસ મનતો શાસ્ત્રેદન મનતો । મનઃમ સ્થળા
 યદે તદ્દમનન તેષે અગિન્ તૂં દ્વય સ્થળશોદ ।
 યાને સ્થળે યમોમ માસાપન પ્રભુ યનુનક્ત મૌલ
 પીનક્ત છે અગેન્ । મનઃમ સ્થળા યદે તે
 અગાયાન નીચ કય । યમનમ સ્થળા યદે
 અમોમ છૂનૂ પાછળ યમો યમન યમો ડસા
 યાને યમોમય યમન યમો માચેછો મુજાનો પ્રાં
 હા યમો નાંગર પક્તુ પાછેમાને યદ્ધપણ મનઃ
 યમો સેવ જે મનોત્ બાઈ યાંતુ યનુનક્તો યમો
 મીય યમાને સદોત યાન યમો યાંતુ યુજ
 વેમ યનુનક્તો છે યપચ નીચ । યમો
 પ્રકાશના સમય સેવ મનઃ યમો પ્રમનછોત યદ
 પીજ યુદ્ધોમાત્ મનુષ્ય છે યપચ પીનક્ત નામન
 નીચ અગેદ છે અગૂન્ આમને છે પ્રાપે પશોપુરા
 મેરા તે મનોન્ આમનણે યપાય પાદ્યવાને યમન

ઘેરો ને પીપતો યાજી ઊપાય ઇશનાયે ઊલટ ઘેરો
 ને સંપત્તી લાગ્ મેઘપો માણસં નોટીશાલધવાના
 હલે પ્રલસમાનાયે યમ પાછોરો ! મનઘમ મ્હણરા
 યલે રાઈ મસંગ ઊપચોરા શાખાખંબૂં ઘોમયાસ
 યેજ્ય ઘેળાન નાઈ ! મ્હાનોમોનમ ઘુછપરોઈ
 યાપ્રાસંગીમ યમ મ્હણરા વીંધુધીરા યાજી યલે
 યમ પાપમ યમમાન પાપતો ! યમનમ મ્હણરા
 યલે યલે મોન પીંડી નમ મીં યાપ્રાસંગીમ માલ
 યેજ્યનાન નાઈ ! મ્હાનોમોનમ પીપત્યાજી
 યાજી યલે શોડૂં યથાએ સમયો યાજી યેજ્યે યમમાન
 યાજીકમ શાખાપન યમમ મેખાલંબૂં યીરાલેદો
 યાસં યેજ્યે મીં યાપ્રાસંગીમ યમ પાપૂંછો યન મંનણ
 ન મ્હણે રાન માશ મંનોરાઈ યાછરા ઘેરા મ્હા
 મીંમોનમ મ્હાગુણાને નીપીદ ઘેરો યાજી મ્હાગુણા
 ને યુધ્ધીરા પંડીરા માસા મનમેરા યાન પ્રનજો
 યુજી મનુષ્ય તો ગુણ સંનક્ષણ મનોર યાજી યલેપીદ
 યાસાઈ યાજે યાજ મમ યાજા છે પ્રસ્થાન મનો !
 મનઘમ મ્હણરા યલે મંગલ યેજ્યે યલે રૂ રૂ મંગલ

ઘેલે લે યંછીસ તે મન ! રાહનન્તન હો પીરુ
 ચાપજાને વાસા પોંગલ્લને અપલ્લ મેમ ! રાહનન્તન
 હુનુનન વાહનપૂંમ વાહમટ્ટમ પ્રવેશીરા ઘેઊન્
 રાહાન નમ્મજાન મનુરુ વસમ ! નામ્માને મ્મદ્દુ ઘેઊ
 રા હીપસાનંરાન પેવ્વ મ્મહ ! હમ્મનમ મ્મળા
 વાઘે ચલ્લપે મ્મા નામ્મનાને હીયુક્ક મ્મદ્દનામ્માને
 પાંચાંન મ્મ્મો મ્મ્મોત્તન નાઠો રાખાપે સેવમ્મ સમ્મ
 પીત્તેર્પો વપ્પ પેવ્વ મ્મનીઃ વાસારો મો વામ્મ !
 વળી વાઘે મ્મદ્દનામ હાંત હાંસજાને વળી મ્મન
 હીનપીણાને મ્મદ્દનાનેઠી નામ્માન મ્મ્મં પડરુ રાન
 વાંમ વમ્મ ઘરાપોંશોટ મ્મનુષ્માને ને મ્મ્મં પડરુ તે
 મ્મ્મ મ્મળેમ ચલ્લપે વલ્લમ્મલ્લ હેપ વાહમટ્ટમ વા
 હાંત મામ્મી હુધ્ધીનારાનો શંમ્મ ઘેતે તે શંમ્મઠી
 મ્મ્મંપ નથ્થે ! આમ્મોમ્મોમ વપ્પહાંત રાખાપનઠી
 કૈર્થવુસી મેમ્મંતી વુધ્ધીવાશ શંમ્મોય નથ્થે મ્મ્મો
 વીરુલો વેટે મ્મ્મ મેમ્માનંરાનઠી શીલ્લ મ્મ્મી વેટે અત
 નાઠો વાઘે મ્મદ્દનામ આમ્મનોતાં સર્વમ્મને નાહ
 પીત્તેવહાંતા ઘેઠી આમ્મોમ્મોમ વામ્માને મળી મેમ્મ

અથ યજ્ઞો ડોઈપન મંત્ર યજ્ઞ મેઘ અથ કે આ
 પ્રજને પછે તે આત્મ પ્રજનેત્ર વાસ્તે કે પ્રજ તે પ્રજ
 ન વાસ્તે કે પ્રજો તે પ્રજોત્ર વાસ્તે । યજ્ઞો નાથ
 કેળ્યાં વીશેષ જ્ઞાનનછેરા યેજીન અપચે પ્રાણીપન
 સમાનનૂપી નાછતાં તેળ્યાં સમર્થ શત્રુપક્ષાને યુદ્ધા
 ઘોર ડીલોગ ઘેરો યજ્ઞીન ડીલ્લોઈ નાથ ઘેરો ।
 યજ્ઞીન વાઘે મધનામ ડીનમ મધ્યમ વધમ રાં
 પ્રજન ઉરુષ ઘેરો રાં પ્રજન જ્યોત્ રાં રાં
 પ્રજનેત્ર ઉરુષાસ્ નોયેળા પ્રનોઈ આપ્રજનેત્ર વાપ્રન
 યજ્ઞો નગ ડીપયુક્ત સ્થાનૌત્ર નોયેળા પ્રનોઈ પ્રમી
 વાચારા નૂડામણી ઘેરા નાઈર નૂડન ડોઈપન ઘેર
 નાઈર । યજ્ઞો સ્પર્ણાદંભનાને ડીલીરા પ્રનાથાને
 ડીપયુક્ત પ્રજો જન શોથ્યાપન જડે રાન રો પ્રજો
 જડર નાઈ સોપાન માપર નાઈ પનંડી ચોલના
 પ્રજાનાથાનોત્ર નોધરા ઘેરો યજ્ઞો રીડીઈર જડર
 પ્રજેત્ર યજ્ઞો પાંચાને નગાર જડર પ્રજો ચાર પ્રજોના
 ડોષ નધ્ય પનંડી સાધુ પ્રજોનો અપીછધરા
 મધ્ય પ્રજો પ્રજીમાન અપન અનનક પ્ર પ્રજો

મૂન યાજ્ઞન વચ્ચે યામદને નામનાં ઘન બહોળ
 પીપેનનામરો નામ નામનાને પનોમૂળો ઘેરો :
 રો પંડોતાંઈ મ્હરૂં ઘણે ઘોડ ઘણો શાલ ઘણો
 શાલ ઘણો પીયા ઘણો બ્રમ્મ ઘણો પુરુષ ઘણો સ્ત્રી
 છે મનુષ્ય પીપેવાસ પાપન યોગ્ય ઘણો કમોગ્ય
 ઘેરો : ઘણો વશાક્ષ ઘનુનક્ષ મૃત્યુને ક્ષય
 પ્રયોજન ઘપદનમ સમર્થ મૃત્યુને બ્રહ્મ પ્રયોજન
 વાધે મધનાલ પાત્ર વાધન સમર્થ મમ વાપણા પ્રના
 વાસુ કોમ્બો યોગ્ય ઘરા નાઈત : ક્ષાત્રીમ્મનમ
 પીપે પનોબન મનુષ્ય : વાપણાને માંદુંધી ઘેરો
 રાધનનન રોન પ્રધમાને કપલ પંડોત કોમ નાછરા
 નાઈત : પંડોતમદેમ નામ્મ કોડલાપન કોતો
 મુળપરો ઘેરા નાઈ : નોતો નામ શામ્માપન
 વાપણા નગરા પીપેન ઘેરો : ઘણો નામ્મુમુછીત
 મનુષ્ય વેશસ્થ વાપધો માળસંજ ઊપાસના પ્રવેરો
 ઘણો નામ્મદેમ વાપણારા કો મનુષ્ય તો વાપધે
 મનુષ્યાને વાપણાનો ઘેરો : ઘણો દેવનૂતન
 ઓ, કાચ્ય ગોધ પંડોરાને યજ્ઞનમનોયો મંમો ન્યા

આમનગરે મોન યાજી સો યાજી નામનાન યાજી
 ધુધીન યાજી ઘઝાન યાજી જાનોનાન સાનસ પીપ
 મોનૂપ મસોગીને મનુષ્ય અજાતો ! ઊંઠ સ્થળતા
 યાજે જાડ મમ મોગી જાંઘ ઘેરા યાજે ! ઇમનમને
 મનાંતુ ડુનઃ સ્થગઃ ઘસ સ્થાપાંતુનૂ નામસ સુધી
 સોડૂન સ્થાનારાનો અવાને સર્ગો મશો જાણ
 મનોતુ યાજે ! ઇમનમ સ્પષ્ટ મનૂન સ્થળતા યાજે
 ઘાંધે મમનામ એ પાવેતો મોં પંચમ યાજે તો પાવેતો
 જાય મરોંખ નચ્વે પનંડી મનગમ પ્રભૂતીમમ્મણો ખનો
 જા યા આનોમીનમ પીપલાને પ્રતોમ્મનાને સમચો
 ડુનુષસમૂઠ મોક્ષણ ધુધીમ ! ઇમનનન રોન
 ઇમનમ મનગમ નામમલ્લમ સુપંસ્થાને સમાનોરા
 ઘેડિનુ ખયાન પ્રતોમ્મન મનાયાસુ પ્રતોહા મનૂન
 નામમ ! મનમ્મને અરામ ઇમનમસુ સ્થગઃ ઘાંધે
 મોન ખયાન મનગમ જાય પ્રતોમ્મનાને યોગ્ય મોંખ
 પ્રતોમ્મનાને યોગ્ય છે ન અણૂન ખયાનો જાતો મના
 ચાસુ પ્રતોહા મનૂન મોળલા પ્રમ્મને ઘ મોગા જોને
 વાપ પેરામ આનોમીન ઊપમ્મન મેખાપીળા મોળલા

વેઈ સૌભારા ઘેઈ ને પીસેયે મૂડૂં નાન્નાને ! પંઠ
 નાન્નાને પ્રસન્નતેને ઘૂઘી ઘેતો યાગો પંનાકમ્મને
 બચ ઘેતો યાગો કોધને મ્મુ ઘેતો યાગોયાસ રોન
 રોમીડું ! રોન યાગ હેમરુ નાન્નાસ ઘ મનુચ
 છે મ્મળૂં અપહ્લા ન મનાપો ! સ્થાનીમીમમ
 છે મોઘી છેપરા મનુચનૂં યાગે ! યાગમમને
 ઘેમૂં મ્મળૂં યાગે મીક યાગે નાચ સ્થા પચાચ
 યાગ યાગ યાગે ! યાગેયા યાગેયા શાંતો તો
 યાગ યાગેયા પદાણીય મો યાગે યાગેયા ! મન
 યાગ મ્મળૂં યાગે બન યાગ રાન પ્રમુચ પચ યાગ
 યાગ સ્થાની યાગેયા પચ મોડમ નાઈ ! યાગમ
 મ્મળૂં યાગે બન નાન્નાને પચ યાગ યાગેયા
 યાગ રાન યાગેયા પ્રમુચ ઘ મોઘ ! યાગેયા પચ મીકે !
 યાગો નામનામલેમ યાગેયા મધી નીનપેદ પ્રતોપ
 મધે ! યાગેયા નીનપેદ મનૂં નામન યાગે
 પ્રતોપે યાગ ઘેતો ! મનમ પ્રમુચ યાગે યાગે !
 યાગમ મ્મળૂં યાગે !

યાગેયા પ્રતોપ યાગેયા યાગેયા નામને પદેયાપન

૧૦૯

મગધનાક્રમી ઘુઘેતા નાખેલા છત્ર ઊંચ નાછતા ઘસે
 મગધેશ્વરનાં મોઢોટા શાન્ના મેશનાય છત્ર ઊંચોને
 ઊંચોટ મપોટા ઘસે ! રાઘવનન મેશનાય મપટ્ટે
 પાકેન્ નાગ મનૂન્ ગડછેતા ઊંચોનાસ્ ન પાપૂન્
 ગોટું મગમ કો ઇલન શત્રુ ઘસે મનાક્રમાને ધનમ
 બરા નાઈ ક્ષાસ નાશ મનાયાસાઈ ક્ષાને ઊંચ
 સમા મનોઈ ! હે પૌન્ડ્રાનૂન્ ત્પાર્જીનને મારેન્
 ઘેઊન્ ધૌશ્વાસ મનૂન્ ઘેઊમળી નાખેને મનિનાસ્
 યજ્ઞપૂર્વમ ઘણૂન્ મોસાધન ઘેઊન્ પાપટ્ટે મધ્યનાં
 ઠેપટ ! રાઘવનન ક્ષાસ મયાને ઊંચોવછો ધોલ
 ઠેન્ મોધરા મમે ! ક્ષામનન તોન્ ઊંચ ઘણોમ
 મેશન ઘેઊન્ સુદૈને મોપી બરા ઘસે ! કેધ્પાં-
 ઊંચોનાના શમ્લ ઘમમરા ઘસે તોધ્પાં- મોસ પોલન
 ઘ્યાના ક્ષામનનાની સંપર્ધના મનોઈ ઘસે ! રાઘવ
 નનાન છમે ઘોપસી તોન્ ઊંચોન મૂમેમ ઘેઊન્
 ઘાઘેન જનર્ મમનામર્તમ મમ ઘેઊન્મેમ ! કા
 નનન તોન્ ઊંચ ઘણેરા ઘોપસ પાતો ઊંચોનાસ્

ન વાઘરા ઘામે યજીતે વાઘા સઘાછે વ્યવસંતા નસે ।
 તેશ્વર્ષા સ્વાન અનુપયોગેશા મનરતાં માંકનાસ્ જીતિ
 વ્યાપારા અલ્પાદન શામ । રાહનન્તન અનાદ્યન
 છેલ્લેમ રહોમણી ધુર્ધલ યેજિન્ અવસમ શામ । યા
 સાર્ગે મોં મ્થણરોં પ્રભુસ્ નોનપેશ મનૂન ઈલાહી ।
 રાહનન્તન ઇમનમ યજીતે મનરમ સંજીવનને અવલ
 મેરેશ । તેથે મનરમ શાઝાદીરો મારા પ્રતાપ
 અણપૂજ વસમ । ઇમનમને સંજીવનને અવલ
 અજીન્ મ્થલ્લ પને ઘેશ ય મોં પોંમશ્વર નાશમલેમ
 ઇનનસણાને સાર્ગે મીયુક્ત મનરમ નાખંબા સૈયા
 ઘેરા અલ્પા મનોરા અઈં મેમન યે નાઈ રાન યા
 પનાલેન છૂન અ નાઈ રાન તૂં બઈંત મલ પાપ
 શોશ કથ અણે પ્રભુ નાગ બાનૂં કથ મનરોહ ।
 તે અવલેન સંજીવન અમ નાશાનો અલ્પા યોદ્ધા
 શામણાના યનાદન યાયલેન વમલ અંપરુણ
 શલાખરાનેમ પદે । રાહનન્તન ઇશાનાનાપીરીશ
 સંજીવનને યોજીન્ અવલ અજીન્ મનરમસ્ સાંધાંગ
 નમસ્તાન મેમ । મંડોરાઈો તે મ્થલ્લ પદે

શાલાપેશા મુચ્છીએ મોઢી બાજે ન સાધાને ઇસ્તીન્દો
 છે કાપસ્યા : રાઇનનન સંજીવન સજાંન ઘેડીન્ ઘોડમ
 ઘાંએ સેનાપતી માઝ્ મન્ય મર્યાં રો સાંગ : મનઠમ
 મ્હળાટ ઘાંએ ઘાને પૂષ્પા ચાપનાં નાંએ ચામરે ના
 બાજે સ્વનળાનપોંછાસ્ નમસ્કાન મન : સંજીવન
 મ્હળાટ ઘાંએ ચામચમમ મન છે રોષ્પાં અર્ધન્ :
 મનઠમ મ્હળાટ ઘાંએ ચાચોમ ને પૂષ્પ છે શંભ પૂષ્પા
 શપમાન નેછી નાન્નોમ્ પ્રશુમન ન છેડીન્ શુક્ષ્મ
 મેંધાને અસા શશ્વ મેંધ નાનોમ્ નેમ્ ઊંઠ નેહ્યાનો
 ઘોડા ઘોડા નાંઈ : સર્પામ્લન મોન્દાને નમ્
 પાળી નેપલેં મપરાસ્ બના ઊમડીટ નાંઈ જાન
 ઊંચ માડાસેંવ ઊમડૂં ગામરો મેંમો માંછા મનુષ્ય
 મોંઠે મનુષ્યાપનરોન પનાકમ મનરો : રાઇન
 નન રો સંજીવનસ્ પેડે છૂત ઠેપૂન્ પોંજલમને
 પલ્લ મેંદેટ રાહુપનાં નાન્નોમે કાઈંસ્ પોંચનપૂર્વમ
 માંછેઃ : રો નમસ્કાન મનૂં ઘાંદેટ : નાજ
 ઘોડમ રો તાં માંછેઃ ઘાંએ : ઇમ્લમને મ્હળ મધ
 નાંવાંછેઃ ઘાંએ વળ મધનામાને ને અળાઃ ઘાંએ રો :

શાસ્ત્રાન્ ચ જ્ઞાન માર્ગે મમનામ્માસુ પામયાસુ ઈશ્વા
 મનતો મનંકી ચ યર્ગાશ્ચ યજ્ઞમન યાજ્ઞીયાસુ
 સસપ્તમ દેહિન્ ધસુન્ પદ્ય મેપલ શક્યતેન્ રો કય
 મન્ નમઃ । શાઠ્યમામર્દન રો સ્થલ્લ મેષ યાદે
 મયાન્ જનન ચ કમ્બુન્ મેપલ શક્યતે કય પ્રતૈપ
 નયે । શાસ્ત્રાન્ નોમીન્ ચળુન્ ઊત્તર્ણિને ગૌતમ
 પાપમ ધેતા । નામ્માને કસ્ટ છે મસ । ઇમનમ
 સ્થળા યાદે ।

ઓપર્પતાને મધ્યે દ્રવ્યકુલ નામંજા 'હન યાદે
 જ્ઞાને શીશીનાને છત્રો મટે ધંડામર્ણ નામંજા હમ
 નાહસુ પમ મનોર્ યાદે ચ નનનપ અયમ્મદ્યાન્
 ચેતો । હમે જોપસોં ધંડા ચેહિન્ પલ્લખાના ક્ષેણ્યા
 જ્ઞાન જ્ઞાને કહોરા શામ જ્ઞાને ધરાને પડછ
 ધંડા ધંડનાંઈ પાપકુ ધંડન રો ધંડા સર્પસળી
 ધનપીતા યાદે । જાનંતાન નમનસ્થ મનુષ્યાઈ
 જામનુષ્યાસ્ કહોરા પાછેઢ યજ્ઞો મરૈપ ધંડાનપ
 ઓ યયનોર્ યાદે । તાનનન ધંડમર્ણ રુદ ચેહિન્
 યાપધે મનુષ્યાસ્ કૈત યાદે ધંડાઓ ધનપીતોર્ । હે

મચ્છાન્ વાપયે મનુષ્ય શઠનાકેન ચલારેત્ ; તાઠન
 નત્ર મનામનામંતે ઉત્તરણીને પનામર્ગે મનૂન સર્વસ્થાપી
 છેલ્લે પાત્રો તન મય પ્રંચન ધેરા પત્રપીરેત્ । છે
 વપણ અણુન નામ્માસ્ અણપીઠ પાછે મદ્યનાલ નન
 ખોડ ધન ઇન્દ્ર્ય મના તન મૌ યાવતામર્ગીસ્ સાધ
 ના મનો । ૭ કાર્યતન નામ્માને તોમ ધન છોલ ।
 ઉત્તરણીને મંડલ છાકેન્ મણેતાઓક્તે મૂલેન પ્રાન
 ધાક્કેન છાકેપૂન્ વનણ પ્રંચનાન પ્રીય કલ્લ યેજીન્
 પનાર્ત્ અજીન્ કલ્લ વપય તાલિન્ છોલ । તાઠ
 નનાન પ્રંચન ધેરા તામૂન કલ્લાસન્ક શાઠેત્ । ઉત્ત
 રણી ધેરા યેજીન્ શઠનાર્ત્ યેજીન્ વાપયે મનુષ્યાની
 માન્ય શાઠ । વાશીયાસ્ મૌ મ્ચણતોં ખયાલ
 મનણ ન અણૂન્ પ્રવલ્લ શઠાનેચ ખય મર્ત્તમ નથે ।

તાઠનનન સંભોષમ્માસ્ વણૂન્ ખેરા મનપીછ મન
 જ્ઞાન સ્વાર્મીન્ વામ્મોરા યેજીન્ વનસ્થન વાહરા મોટીને
 પ્રાન છોલ્લ વસ મનોર્ત્ વસે । તાઠનનન તમે
 સમયોં જ્ઞાન ઊંચના ખાજી સ્વર્કમર્ગે નાવંત્રા
 ઊંચ વાસ । જ્ઞાન પારોખ્ય મનૂન્ ઘસૂન્ પોમલ્લમ

જાન્યે શિવાચાર્યો પછી નામ મનાવતી નાહત : યા
 વાપસનારા સંજોપમ સ્થળતા થઈ ગઈ મહાનાથ
 જાન નામ માટે સ્થળાત્ર માંડે છે ! નામના
 સ્થળ રમવમ મનવમ જાણતો ? સંજોપમ
 સ્થળતા થઈ જાણતા જાય થઈ નાઈ ? જીવને
 પીપલના મનુ સ્થળ રો નાઈ ! સંજોપમ સ્થળતા
 થઈ નાઈ જો જાણતા પ્રમને જીવ માંડે છે !
 નામના સ્થળ રીતે થઈ જીવ મેમ થઈ વાપસ
 થી મેમ થઈ જીવોડન થઈ ! સંજોપમ સ્થળતા
 થઈ જીવના મહાનાથના જીવનામ્ જાણવી
 જાણ જાણ મનરો ! નામના સ્થળ માટે થઈ
 જાણ મનરો ! જાણના સંજોપમને સ્થળ છે જીવ
 જુલ નાથ ! પંડીતાંઈ છે સ્થળ થઈ થઈ મધ
 નાથ પીપલને પ્રજાનાજાણના જાણના સ્થળો
 પીપલને મેમનાજાણના જાણના મનુ ને ! જાણો નથી
 જાણો જોડાને પુણ્ય પાણી પ્રજાના થઈ મનરો
 જોડાને જાણનાથ જાણ મનરો યા પ્રમને મંત્રી
 જોડાને જાણનાથ જાણનાથ જાણ મનરો જોડાને

મનસીઃ કાંમો વાદ્યે મધ્યનાત ઈન્દ્રો સગર્વો પુરુષ
 મય મૂઠેં ઘટો મૌખ ઇન્દ્ર ઘટો મૌખ ડાહ્ય
 ઘટો જ્ઞાન. મૌખમ તોત્ર મૌનો સર્વેષા ઘટા ને પાંચ
 મંદ્ર મનઃ છો વહીવેતા ? ઈન્દ્રનચ્છીન્ના ઈન્દ્રનાત્ર
 પ્રાણ નાગ્યાન્ના પ્રાણ પ્રાણ નર્થ ? ઘણો ઘણ
 ઈન્દ્ર ઈન્દ્રનાનાને પુરુષ મામા ઘટા નાઈ ? મૌનો
 નોઈન શાખાસ્ ઘણછ ઘાઈઈછો કામ. મનરો ઘનમ
 નર્થ ? નાગ્યાન્ના ઘ મોગા ઘાપ ઘનાઈ. મૌન્ના
 ઘાઈમ ઈન્દ્ર ઘણો ન પાછળ ઘણો ઘાઈમૌને સંભવ
 ઘણો ઘાઈમ ઘાન ઘણો ઘૂન ઘેવળ ઘે ઘાપઘ ખં
 ડાનાત્ર ખસન ? ન્યામનળો પ્રાપ્તો ન પાછાન્
 ઘપટે ઈન્દ્રને મોઘ ઈન્દ્ર મેળાને ઘાપેનાત્ર સમાન
 ઘનમનછો ઇન્દ્રન ઘેતો ? - સ્વર્ગપ્રાપ્તો મ્હણરા
 વાદ્યે ઘાઈમ ખાજી છે ઇન્દ્રનમ મનઠમ ઘાઈરા ઘાપ
 સાન્ધે ઘાઈરો સંધો પીયછ મર્યાપન નીચુન્ન સવાઈ
 મનાપન નેમણુમ મનળ ઘીનોત્ર નર્થ ? ૧૧ ॥ ઘણ
 ઈન્દ્ર નોચામાન્ને પ્રસંગાપન માં ને ઘાપમોઘ વાદ્યે તે
 મો મ્હણતો પ્રામણ સ્વનાંય ઘાઈપ છે ઘાઈનાત્ર

પ્રજાસુ મધ્યેટા ! આપણા આચરણ મદ પૂર્વમંથો
 હેરા નાઈ ! દામીય દેનાપન નીલુક્ત શાખાને
 વપથ વાલ દાઈવીતો ! ઈંદુ સ્વાતોષાપને સર્પસ
 વાકમળ મનૂન ગાસ્ મનરો ! ઘણીગા ઈંચ
 સાના હાસ નોમુક્ત ઘેડીન્ વપનાઘંટાઈ શંભનથીરા
 મેરો પ્રમુસ્ વનાસ્થા મનૂન ચઘેદાન્વાન મનરો !
 ઊપમનમ પાક્તી વાઈમીનની ઘેડીન્ વપમ વપનાઘ
 મામરા નાઈ ઊપમનાસ ઘમને મનૂન વપચન
 ડપવીરો ! ઇલુદ ઘોમયાને પનામરી મનળાના મંત્રો
 વપળાન નામ્માને વાહા વપાન મનરો રો મનુષ્ય
 સહેવ પનોવયાને નોશ્વય વપલા મનરો ! ૬ વોરા
 મનળ છુટ લમાપન મનુષ્ય નોશ્વય વાનપીમનમ
 વાઘેમધનનાં ચાંત્ ઘૂદાંતા જાઈની વળો જામતાન !
 વપાક સહેવ સાધ્ય નધ્યે મંત્રો વપધે ધનપન
 હેરા આમનળે સોધ્ય માળસાંત્રો છે વાલા વાઈ જો
 જન નોજાને પીમનાસ્ મનરો ! મામ દેનાના
 સંચઈ વળો ડપાના વપમ વળો ઊપનેદી વળો
 વપેસા વળો નોધુંધીરા વળો ઊપમેમ છે વપધ

મનેવા યોગ ! મીયુક્ત મનુષ્યાને નવઝૂન ક્રેત ધન
 જાત્ય ઉભાજ યાગી નાનડુઝુઝાન્કી મીય મનીજાં યાગ
 યોગ મનોપમો મનેપીઠા યાગી યાગીમનાવા મનોપમો
 ને કપલ કુલ મીડે જસા યાગીશય કુછી શાખા
 રમ યાગીશય મુમમુગીશય ગીધ્યાન મનતો તમેજ
 યાગે મઘત્રાજ યાગીમનાજ મેમ યાગીશય મીડેમ
 માખાવન યોગીશય વસુમ મઘડીશય ! યાગ
 મનેનાજ મીયુક્ત મીડેશય મને મન સંતોષ ! યાગ
 યાગીમનાજ મેમ જાનવન શીમ યાગી યાગ
 મનુષ્ય ! યે યાગી મનુષ્યનુપ મનુષ્ય યાગીશય
 મનેજ ! યોગ મનુષ્ય યાગે યાગીશય મનેજ
 યે યોગીશય મનેજ મનેજ યોગીશય મનેજ
 યાગીશય મનેજ યાગીશય મનેજ યાગીશય
 યાગીશય મનેજ યાગીશય મનેજ યાગીશય
 યાગીશય મનેજ યાગીશય મનેજ યાગીશય
 યાગીશય મનેજ યાગીશય મનેજ યાગીશય
 યાગીશય મનેજ યાગીશય મનેજ યાગીશય

[illegible]

યજ્ઞમાત્ર શાંતિનું યજ્ઞો માનુ નવમ ધ્યાનમાત્ર ઈશ્વર
 પ્રવક્તા યજ્ઞજ્ઞે પાપમે છે છૂટાંત : પ્રવક્તા મ્હાળા
 વાલે છે પ્રસ : હમમમ મ્હાળા વાલે !

[illegible]

તન તે સહીએ સહોત સહીછાત મના ઘેઊંઘ પ્રજા
 આ શાસ્ત્ર જાનતન તોને સૌંદર્ય ગુણને બેઠડન
 અઊંઘ માંછો તોને માંછે ઊડી ઘાસડા ! તાનનન
 કમ સ્પર્શ નમનાં પાપુ લોકાને ઘાસડા તાશેન
 ધામેપન ઘસડેછ પીચાકીનો સેખમાના માસા
 મારેમ પાછેછ નેછ । તોનેછો મમ જૂનૂ પાત્ર
 સહીસ પાઠપુન ઘસનપૂર્વે કાવળ મેઢ । તોનો
 સહી માસેમારેમ પ્રજા મેખાપન ઘાસડા કંઈમેઢ
 નાપને પીચાકીન મજપર્શોનો નજમંતનો નાપને
 રૂંપા છે ઈન્દ્ર નોયમ ઘે છે મનુષ્ય ચેઊંઘ ઘસડે
 ડાઘાને મદમપુણા પાછેછ તોન પીચાને ઘસ
 મસાઈ મન પનઘડ મનોઢ છેવ મનાની મસાઈ
 યાજનને ઈંદ્ર ગાંધર્વ પીવઘને તૂં સ્ત્રીમન મન ।
 તાનનન ગાંધર્વ પીવઘ શાખાપન તોચા સહોત
 જોડા મનોત જાન અઘાંત મોં નાછડા ઘસે । તા
 મનન ઇમે ઈંદ્રનો નોનાઘાંત તોને મ્હલ ઘા
 સ્પર્શો ઘસડે ઈંદ્રને છે ઘપપ કોમ મન મન
 નોનોત યાસ્પર્શન જ નાપને પીચાકીનો મઠાપો

[illegible]

તેણે મનુષ્ય પ્રેમન થે । રાસન્ય પ્રેમાવન કામ્યાગનિ
 સંગે સ્વરૂપ સંપ્રતી ધામ માયામ કીડા ડીપરીન
 જપલ જેણે । રાધનનન નેધર્પા ઈને પ્રાંઈયે સ્વરૂપ
 નાઈ તેણે ગ્વામ સુદ ઘેડીન કાંઈમનામે માટે ^{પાને} ^{પાને}
 પન ઈશનતે ઈછા નાઈ છે પાડૂન નાગ
 સૂતે ઘેડીન ઈલા નામ કાપમ તે મનૂન માલમાન મા
 કૂન શીખે મેમ । રાધનનન ગ્વાલ્કીળીને ઘેડીન છૂતીસ
 કુમર સમાનન મય । છૂતીને સ્વરૂપ મમ પછે રોડન
 પૂર્ણીય સ્વરૂપા લાગે । IV ચાનરાન કામ્યાગીળીને
 રાસન્ય મનૂન કામ્યાગીસ ઘાંધૂન નાઈછ । તે છૂતી તે
 કાપમ નામ ઘેડીન કાપમે ઘની પ્રવેશ મનૂન નાઈછ ।
 રાધનનન પ્રાણાલ્કીન ચાનાપાને કાપમે ઘાચકેમ
 સૂચાવો નંચકી માંગોરામાનનન છમ સૂના ઈછા ।
 રાધનનન કાપકી નંચકી ન પાપૂન અરાજેષ્ટ ઘેડીન
 ચાનાગીને તે સૂના છૂતૂન ઘનાત્ ગામૂન ઈછા ।
 રાધનનન છૂતીને ઘાંધીસન મનૂન ચામ્યાગીને કાપ
 નાધાંધૂન માત્ નામ કાપમ , તે સ્વરૂપ કાંઈકીમ
 ગોને કાપમ ચાત્ ઘાણ । તે ગ્વાલ્કીળ કામ્યાગી

મહંમ વસહ કાઝિન્ પોદહ કાને ગ્યામ મોલી
 સરી મમ દોળ મોનૂવળ મનૂં સમરો માસા મોવાપ
 પ્રવદન વાદ યોમપાઢ કળગેર નામનવળે સૂચ વેહ
 બચ વાગી સ્વર્ગ પૂછણો ખાળી યોગમનણ યમ વોપસ
 વાતી કોલી મુંઘા ધર્મ છે મનુષ્યાન વતીન કળ
 તેલ નહીં મો વનમ સરી એયં ઉમિ વાગ મનૂં છૂ
 સંવાસ ન કાળે છૂગને ઉસવાસે સંપ્રાંત પનના ન
 મની રાત નાનં પુણ્યને માફ દલદ નામ ન દલદ
 દોલે મો ઉમિ વનમ મનૂં મરતો પનંદી શૂં છાહા
 જેન કયા મનોતી કોપેદાં મનલે મધ માફ તોડ :
 છોનંતાનં મેધ્યાં ગ્યાબાં કીજ પ્રપૂને તોન તોડ
 માછરાં તેષાં મુંમનાંતીમ તોડ પાલેન તોને પંચાં
 પડેન મો ધન ગ્યાબો વાઈદ વાળો મનમસતો ! છે
 વરેવાન પાવવતન આનાગ્યાને નાહૂરોસ વાળી
 ગ્યાબોળોસ મોવરાન મદાન દંદ વાઈ પનો
 મેમ ! એ એ મંગામી વહે વાચ પૂમાતરો મળગેરો
 એ વપટ પનોતેક નીચન શાન્ત વર્ષોશ મલગનમ
 નપબૂન શા ઉનોત વાપમ વહે વાશ્યાન મલગતો

ગીતે ધર્મો સેવક દેશા આશિષગીતે જવાને છાત્રાન્
 પ્રમટાને સીમીત પેતાદ દેશા આને પ્રસન્નતા હમ
 ઉપમનન આસ આપ્યાને જામદગી સાધુને નાતો ઉઠૂન્
 મજી આપ્યાને માઠો યજ મજ સંધ્યા કામ પેતાદ
 મહામ સૂત સંધ્યાદ દોલો ઘટાને જનમ જાઉન્
 સામન્તોને વર્ગદાન મેમ : મહામનન ઉઠૂન્
 ઉઠૂન્ દોલદ કેમ મહામાને અપદૂન્ રૂં આમ વર્ગદ
 તે અપદ નક આમ છે માઠો રાન ય હીમ સોદ
 જાતુ રાત્રી ય નેમ સમજન : રામનન કામે
 પદમ નક સમર્પણ મેક આમજન ય મર્પણ જીવન
 મેકીન્ વેકીન્ આસા સહોત પેરન છે અપદ અમ
 અમ નકનકરુણાઈ આપ્યાપન કર્મીશીજનનોમ પ્રપૂન
 મનપેદ : અશોયામ્ મો મળપો સર્વોત્તમો
 મો જીવુન્ ઈશ્વરો :

મહામનન ય હામ સર્વ ધર્મ માર્ગ નક
 ઉત્તમ મધે : અમરજી પીનાન મનુ દોલ
 પદમે મોન પદ્યન સેવકે બસ મો સત્તીદ સ્વે
 તથાન સુધુષીપદો મો મનોન્ : આમનજો

ત્રીનમન એમ નસ સમાન બાજ્યાસાથે પીંચે મોંઘ
 જાઈપોતેગુ તમે વાતોતથ ઈચ માનસ મોંઘ્યાસુધી
 રુધ પ્રનુન્ જાઈપોતેગુ ! યાજી કાઢે ઈપસ્યોત
 શાખાપન જ્યાંથી ધુઈથી જંગ એમ નાઈયે તે મનુષ્ય
 શપ્ત પીયજોઈજ તનતો નથી સ્વાસ્થ્યેન શોભ ઈપ
 પતો પ્રનુન્થી પીયજોઈજ ઈપસ્યોત સાથે એતી !
 પ્રનુન્પ્રસન્ન થાહે છે નસ ? શ્રીમદ્મ સ્વપ્નાં શયે !

કથાનાપતી નાનને ઈર્નાં એજાં સ્વાસ્થ્યો
 શાઈયે એમે તે શોખલ દેલી માંડને મેરામદને
 યાજી કાને રૂંડને સહીશ કસીડા મનોગુ થાહે ! પંડો
 તાંતી તે સ્વચ્છ થાહે સંપ્રદાને પીસેત હત એમ નાઈયે
 નચીને સહીય હર એમ નાઈયે શપ્તે પ્રાણાનેછો
 યમ હત એમ નાઈયે પ્રસન્નને ધાયમે હત દીલ
 નાઈયે યાજી ધાયમે જાજાને ઈપ એમ નાઈયે
 યાજી સમ્માતાને ઈપ એમ નાઈયે યાજી સ્તનબ્ધાને
 ઈપ એમ નાઈયે યાજી સેવને ઈપ એમ નાઈયે યાજી
 જાજાને પદીસૂતા એમ નાઈયે યાજી જાજાને પદી

જૂતા ઘેરા નાઈ શ્રાવીશીનમ ધાયદંત્રી અટો
 ધાવધા પ્રમને વીધમ ! તરુનનન છમે ધીપર્તી દોર
 વમને સુનાને સઘોર કોડા મનીરૂ વણે તરુન
 નન દોરવડછી કોડા મનાયાસાગી ધાસ્વાની વામ
 વાસ્તુ ઘેરાં વાલ્લનુ વાને રેલસુ દોરવડાગી ઠામૂન
 દોરવમને સઘોર વામ પ્રમને કોડા મનીરૂ વણે !
 તરુનનન તોલા વાલ્લુ મ્પામ વોદાલેનુ વામ વાસ્તુ
 વાલ્લનુ મ્પાલ્લપીને મ્પરુડ વાને દોરવડ રૂં રેડા વેડીન
 નામ વાઈપૂનુ પ્રેમન વા ! દોરવમને તસન પ્રેમાવન
 મ્પામ વનાંતુ વેડીનુ વામરેસુ પ્રસદ મન્પાસાગી દોર
 વડ વેવે વામ દોરો તો મ્પાલ્લ વણે વ મનુષ્ય દોરછો
 દોરવાને સાઈ રેલને વનને નામ વનમ વણે ! તો
 રેલછો વમમવડેમ વેડીનુ વેવે વેડીનુ પ્રવીટ શામ
 વણે વાં વાસ્તુ દોરવડાગી ઠામૂન ઠેવડ વણે વાને
 વાગને લેડમૂન સાંધ વાવમ નાઈ વાસાઈ વ નામ
 વનૂનુ વીરા વણે ! તરુનનન તોને દોરવમને
 રેલસુ દોરવડાલેનુ મમપૂનુ વાઈવીડ ! તો વેડો
 વાને મ્પરુડ મેડ વણે વામરેના વ્યોગુણ વામન વા

ઘેન્વી યુધ્ધી નહીંગુણ પાપસાય સાગુજ કામ વાઠ
ગુજ વાણીયાસ્ મોં મ્થળાં જલે ઊપસ્યાગ રાખા
પન મ્થાન્નો યુધ્ધી નાશ ઘેરા નાઈ ઈસાઈ ।

મનઠમ મ્થળાગ વાઠે વાસન ઘેને માનંરાન પન
સ્પન સ્પમાનને ઊપસ્યાગ પાન મોલા લોઠ મેળસા
મ્થાને વાંતાન પાડપૂં સમગો । મંડોલાઈં તે મ્થગ્દ
વાઠે ઊપમાને તે શમ્મ ઘેરા થીજમાને તે મનૂં શમ્મ
ઘેરા નાઈ । લસ કપલીને સોનાને સૂતાને કાલ
સર્પાસ્ નાશ મન ઘેરા । મનઠમ પ્રસંગ છે મસ ।
ધમનમ મ્થળાગ વાઠે ।

મેળછી માડામન ઇન પેડા કપલ્લ વસ્ત્ર મનીત્
વાસે માડાને મેઠનાં સાધને વાસે વાપરે કાલ
સર્પ કીટ વાસે । રાજનનાને કપલી માલમાન
મધ્યાનનો છેલ્લ કપલ્લાસ્ ઘેરાઈ વાસે સ્પામો
ઠે સોડ સોડ માસાડાવન નોઠરેમ કાલસર્પ
સર્પજ વાસે શંકાનાસે કીટો । મ્થાનોમોનમ
મ્થાનો લો ઇલ મોન પ્રભુનેન છેળાના મામન વાપરે
સર્પાને સોડા નોઠમાને મનીત્ કાલ છે વાપર

જાણુસનૂપ માંત્ર સંચેષ જાણો ! અપલ્લા મજાત
 ઘણે ડામ ગ્રોયે ભય મરોપ મળે બનંબન માં
 માના કારીશય વખનાઈ સોસમ ઘણે સંમરો વાજ
 ધોન્ દાખા મરોપ મળે ! અપલ્લાને મજાત મેજા
 મજાને માપલ્લાનને સજોરા તૂં યુધ્ધ મનાવાત
 સમર્પે ઘેસીઈ ! અપલ્લા મજાત વણે જે સંમ
 પુયા આજ્ઞાનંજે આની યુધ્ધી કાન ઘડનોયુધ્ધીને
 ઘલ્લ મેટે પણ મસમમર્દમ મજોશ્વર ઈંછ પોના
 શોરા રામ ! અપલ્લાને મજાત જે મસ ! અપલ્લા
 મજાત વણે !

મંજન જાણે પર્વતાપન છુટીંગા નાખના છપ
 ઈંછ નાછરા વણે : તો વાઈંડ પટીંત પધ મનોરા
 વણે ! મધમજાન વાપમે પટીંછી મોજીત વાઈંડેસ
 પોનંતો મજા વણે ઈંછ અપ્પાસારો હમર્પાન પટી
 વધ મનરા નન જાનુચ વેચ તન વમ્મીન ઈંછને
 વધનામે સારો ડોચોડ હમ- પટી સૌજાત પેડી !
 રાખમનન ઈંછને મજાત ઈંછના નન છપ સજોચ
 મસે રાન રાન મેમે મેશાં પાસૂ તો સૌજાત- પટી

સોગારા ફેરા આમે ! રાધનનન ઇમ મદરાને શશમનો
 વાલો ઇમ ઠીપસ વછા પાને ચીરા મેંછ પંચામાને
 વાસા પ્રમુક્ત મયા મનીશાં મીનો મનરોત્ મન મને
 તન ઊંચને મીનોત્ માસ મય પ્રવેશન ચાસાળો
 ઇલુ-મરો ! રાધનનન ઊંચછો કમ્મેન ઘેડીન્
 નાગને વાસ મ્મરુ મ્મપાસાળો તૂ ઊશોન મનૂન્
 મેરા પહેસ ! શશમને મ્મરુ મધનાન મો વપનાશી
 મધે મરેત્ ચેરાં મો ઘૂસને ઊંચમદેન ઘનમ મેમે
 ઘેરાં પાને સમોન ડુમઃ કમાને સોળો વળ ઘેડીન્
 પ્રમુક્ત પીનરોં મેનાશાસ્ વેથે વમે ! ઊંચ નામ જાનૂન્
 ઘોષમ્મેનન ઘડીન્ ઘાછોવ રો ઘુદાસા મેઠે વસ્તો !
 રાધનનન શશમ વાસ ઘેડીન્ ઇમ ફેર વાડ વાછ
 વસાસોળો મેમ રોથે ઘડીન્ પ્રમુ વપણ વાઘ ડે
 મ્મજૂન્ વાઘડાને વાળોંઘ ઊંચને વપમ પ્રતોર્ધ
 વાઘેમ ! રાધનનન તો ઊંચ વોગાને પ્રવેરા ઘેડીન્
 વાંચમનને વાંચમન પૂર્વમ વોંચેવનરો વપવાસ
 વામૂન્ મેમ ! વાગોવાસ્ મો મ્મજૂ તોં મ્માનો ઘુફો
 વાન શન ઈવાછો !

अपल्याने म्हणू शकतो की आपण अजूनही आपला जीव
 प्रत्येक प्रसंगीत सांगत आहोत ! आपल्याने म्हणू शकतो की
 यासुनेपनांत जीवित नालकन येऊन आन मनसो
 आनमळीं आने सनोनाळू पडणें पाणी अपल्याने
 पाचपाचनरो ठेपणें होणाने सून नेनाने घेऊन
 पाणून आनेसनांत ठेपणें काढीपन एने घेणें
 आन मनायाचे सांगी नालकन आणारा अपेस
 साआपन अपल्याने रो घेणें ! सधनन नालकन
 बांधी होणाने सूनमसणे अणि नालकनने हो
 नांत आपल्या पास पाणें आपली मानस होणें
 वास मी म्हणतों जीविताने ते मनायात समस आता
 होवाची !

अनउभ म्हणत आहे नव अस तव तू अ तूही
 पण मंगळ येने ! सधननन उभनन पाणें
 अपल अणि नालकन पनन घोषम पाणे मसनात
 म्हणत आहे मय मोग मयननन मय अणून एने
 नानेसोचन पीणसी मळीं आपले पनने पणें स
 नाने समधीं आपले मयमळाने सनायात सधन

મળુચ્ચ ઉત્તમ ન ગેઝાવનછો મંગલ યમ મળોડ !
 યાનો નામ પોગાના પાત્ર મેઝોના પાત્ર નામ નામ
 નામમંગનામ મંગો યોગાને છામ ઘેતો ! તે વચ
 મંગોના યવ નમ પ્રાણ સોડણછો યવ ડોઈન
 મંગોઈ યવ સ્વામીન પ્રમુલ પાપણનૂપ પાત્રમમ
 છેઝા મનરો યે મનુચ્ચ યાનો ઉમેલ મનજ યવ
 નામ ! પોમંગલને યવન મનુચ્ચ મંગલ યાનોગન
 મંગલ મંગળાયામ છેઝા મનોગ્ યવેમ ! યમનમ
 મંગળા યવે મંગળામ સંગીપમમ ઉમેલપનરો યમુ
 વ્યુક્ત વપવનીને યસા મંગલ યવે યાનો યમને
 સમસ સીયુરા મંગળામાને મનળાના પ્રતાપ
 ઉમેલમ મંગળુપ રામો મંગોનો નોંધ મનુચ્ચ નામલ
 યસના મનોગ્ યવે ! છે યવઉન પોમંગલ મંગોન
 મંગળાન માનુચ્ચ ઉમેલ યેઝીન નામમ ! યમનમ
 માલ્યાન યામમ યવે પ્રતા વપવે મંગળામ સોડુન
 યમને મંગળાવમમ ને ઉમેલ-સર્વમંગળો યવે યવ
 યેન-યોગ : નામ યાનો મંગો યમુકીરા રાખા
 યવ મંગળો યોગો માયામ વપવન મનુચ્ચ યામી !

તે સંપત્તી યાવત્તેને સપાપ્તાર્થે યોગ ન સોસું સમૂહ
 થાને યોગીને પ્રથે વચ્ચે રાજાસ હોડતો ! યાગી
 નાથ નેથાં છપ્રે મંત્રીસુ નાથપ્રમોપન પ્રમાણ મન
 મોતુ તેથાં મોય મનીતાં વાંછંદાસ થાસુ વાચક
 મનસો રોન મનો વાંછંદાસને ઘેરો કો વચ્ચે થાંત
 નોર્મોન ઘેરો રોનનોર્મોન મંત્રીને વાંતામનપાંત
 મંદેલ મનાયાને ઈશ્વરને વચ્ચે મનસો ! રાષ્ટ્રમંદન
 મંદેલ મનાયાને ઈશ્વરને મનસો રોન વચ્ચે
 નાથાને પ્રાપ્ત નાથ મનાયાસુ ઈશ્વર મનસો !
 યાગી પોષ મોલપીઠ વાગ યાગી નહાલ રાંત યાગી
 યુદ્ધ વચ્ચે માવપચાન મૂલ ઉમડાન રાંત !
 યાગી કો નાથ સંપત્તીસુ મંત્રીને વચ્ચે મનસો થાંત
 પોષતી પ્રાપ્તપન તો નાથ વંદેલ્યાને વાંતા સંતા
 નમનનુ વાપસર ઘેરો પીરોધે મડુ વચ્ચે
 પ્રમો સાધ નચે પ્રમો વાપધે વચ્ચે મનસો
 રોતુ વચ્ચે પ્રમો પ્રમો પ્રમો છે વચ્ચે કો મન
 વાંતામનપાંત પોષન મનસો વાપધે પ્રમો વાપધે
 ઈશ્વરને મનસો ઘેરો માંતુ મનાયાન પ્રમાણ !

ખડોતારી તે મ્હણે અઠે પૂછ્યોત તમા પુરુષ
 કોઈ નાઈ એ પનાપાની મંદખી વસના નાઈ મનોર
 અંખી પાનખાની નમણીયા શુભતી સોમ કોઈ પુરુષ
 અચનાને નાઈ જાછતા । ઊંચને પોરેવના
 મનને મ્હણે પડા નન અર શાપાળી સંવેવને
 મંદેત માશી મોગી મંદે પદ્ય એ પ્રીય તો અપ્રીય
 મને મનોતાએ પ્રીય નાછતો કરા મનોન વાનેમ
 દોષધિ છુદે શાસ્ત્રાપનથી કોઈનાના પ્રીય નથે ।
 અણી એ પ્રીય તો અપ્રીય મને પ્રેમાપનથી પ્રીય
 નાછતો અંગિષ્ઠ પન અલ્પાપનથી પૌસ્ત્રાપન કોઈના
 ના અપન નાઈ । હમનમને પુનઃ મ્હણે વાઘે
 મધનાને શીત મોઠાં દોષ મોનીમોજમ નાશ આ
 મુનપન મોંપ મને પન મોંન કોઈનીનાપન ટોલ્યન
 અધોમ વાનોછળ મનવોતો તો મનુષ્ય સંપત્તીના
 અધ્યેય થેતો । અસમ વાઘે મધેનાને અપ્રીય
 અણી પથ્ય અસરે તેપરે અધ્યાયમ થેતો ગ્લાધ્યાને
 પક્ષા અણી શ્રીતા વસ્ત્રા કાંત એજ્યથ કોડા
 મ્હણે પંચાસ શ્લોક ન ૧૩૪ અસમ ૧૬ શ્લોક
મ

મનરો । ઈશ્વો પ્રમન પાસાંસ મોડુન વચ્ચી
 પ્રમન કુનસાન મેંઠ યાસ ઈ કાનુનીરા મેંઠે વાંચ
 નસાં મેંઠન મૂટ નામનામ્ સોડુન યાગીમ્નસ પ્રતો
 વાંચળ મનુ ને યામના યાગીમ્ન મોઠા યોવ
 નાઈ મેંઠી શ્રાવેગીમ્ન નામનાના પીનામ
 પ્રતો । ઈંઠ સ્થળતા યાંઠ કનય નમત્માન ના
 યામય વામ ઈંઠિન યાગી યાંઠે યાળી વાંચીમ્ન યાંઠે
 રાન મેંઠના પ્રમને મમ નામ મનુ ઈંઠ્ઠા મનરો ।
 ઇમનમ સ્થળતા યાંઠે યાંઠે મલનામ નીંરના સંવ
 માન શામ્પાનઈ છુટ મનુષ્ય સાનબ્ધ વાંચત નાઈ
 કમ શેંમ યાળી રોમણ મન ઈંઠાનામ પૂંમ સીંધ યેમ
 નાઈ । યાળી ઈંઠાનામ પૂંમ શેંમદેઠ યાળી નમડેઠ
 યાળી ઇંઠાંને મૂંઠાલેઠ શામ્પાનઈ નાના વચેં
 રાન મોડુલ્લાપન કુન યામ સ્થાપમામ યેંતો ।
 યાળી મમ્મામસ વાંચીમાપનઈ ઈંઠાંને પ્રીતાંને
 પ્રનળે મંઠ કમ પીંચપૂસ વાંચતા સેવોત શામ્પાન
 ઈ પથ્યામ્ ફલ્લત નાઈ । યાળીયસ મોં સ્થળતા
 નાના વનામેય ઈંઠ્ઠા ન મનોદ વામલેમ કુમન

મેઘાવનનુચો છોત પ્રમ્ત મ્હળીઃ । : : ઊન્મ મેલંચા
 કમં મ ગ્મન્ત પનાકય ઈચ્છા પ્રમોઃ આપ્રતેમ પ્રસમ
 મેઘાવન યદ્યમ મનુષ્ય છોત મ્હળાન માછો ।
 પ્રંડોતાંઝી તે મ્હલ્લ યદ્યો કો મનુષ્ય વામગ્લા
 કોન્ મના મનરો રોન્ પચલ્લ રોન્ મર્મ કો
 નર્મલ્લ રોન્ ઘાઈઃ ને સંઘમ્મોળો રોન્ મુચ્છો
 માન કો પ્રંડોતમ્હંમ સમાનીત યેય રોન્ ઇચ્છયો
 ને પ્રમતા ઊચ્ચ નાછો પ્રયોત્ રોન્ કુછી કો
 દ્વજાનછોત રોન્ મીન કો વાલ્લનમ રોન્ પ્રરુપ
 કોઈઝીયાન્વા પશ નચ્ચે । : : સંતોપમ પાસનાને
 મોડીરા મધનાન પોહ્લાપીત શાપ્રાપન્છો કન નો
 પૂત ન છોત : રાન મી નામનાર્ ઈવ નાછો । તે
 અપતા નાક શક્ત કોઈન્ પ્રર્મ મોતીરાનાછો
 વળો છોતછી મોતીર્ નાછો પ્રમ ઇચ્છોવે વસો
 સ્વચ્છ કોઈન્ યયેદ મમન પ્રનરો । : : રાઘવનન
 વાપ્રમાનીત કોઈન્ તો નેધ્મો મોમ્મન વાનળીર્
 પડરો રોધ્મો વાપ્રનાવન યોવ યોર્ વપ્રમ કપીન્ક-
 અપાર નાછો । : : પોચ્છમને યાતામનપ્રાન્ નોતા

ઘણું મેં પનાપાનિ વાપનાથને પનાપાના હંડ મનુ ને
 વાપણ સીછીરા ઘેઝિન્ જાઝીઠ મીંડે સમ્માન મનીષ્ટ !
 તે પંડોરાંઈ મ્હરૂઠ ઘણે વાઠંમેનપ્રયુક્ત શર્પીને
 તોંડાપન ઘરા છેળ લસ વપટે નાશાન્ન જાનણ ઘેરા
 રાસન મુળ ધોપ નીશ્ચય ન મનૂન્ વાનુચંઠ મનળ
 વપટે નાશાન્ન જાનણ ઘેરા : રુચ્ક મ્હળાઠા ઘણે
 રાત સંભોપાન્ન સ્ત્રીય વાણા મનોન : ૩૧ ઇમનમ્મને
 સંજ્ઞામુર્ધ્ય મ્હરૂઠ ઘણે મમ્મનાન વાસ નાલે
 ચામ્મને મંજમેઠ ઘેરા : તે મ્હરૂઠેઠ ઘણે જ્ઞા
 પ્રમ્મને વાવલ્પછી મેઠ ન ઘેય લાન્ન પ્રમ્મને છે મંજ
 નૂપ ઘોજ ગોપનાને નહણ મનીષ્ટ જામોં તે ઘોજ
 પેગલ્લ શાસ્ત્રાપન જેમ ઘેરા નાઈ : ૩૨ વાણી મૂઠે
 મોર્ધા સર્વેગ વાપૂરા શાસ્ત્રાપનછી લક્ષા પનાપાણુન્
 મેઠ શંખમયુક્ત ઘલેરા સમય મુર્ધસ્થલ્લી નાલે
 સમરા નાઈ ચામ્મને મન સર્વેગ વાપૂરા શાસ્ત્રાપન
 છો પાનમ્માલેન્ મેઠ શંખમયુક્ત ઘલેરા ધીવસ
 નાલે સમરા નાઈ : ૩૩ મીંડે તે મનુચ્છ ઘરંધાય
 શાસ્ત્રાપનછો ધોષાલેન્ નોપૂન મનૂન્ સંધી મારીસ

તે ગણના વાનુવ્યુક્ત : વાનુવ્યુક્ત ઉત્તરને
 ઘાવાને છુદ જો મોલ આસ માત્રાનું નેધી મનાયાસ
 જો ઈચ્છા મનસો તો મનુષ્ય ગ્રહણ મનસો
 ઘેનનો નસો મપોમ્ ગ્રહણ મનસો આપો ઘેરામનસ
 છુદ ઘાવન દમનન ઘેન મોલ મોલ સમસ્ત વાનર્થ
 મનો ઘાવે મધનાન વાવન મુદ્ધારા શરીરનો વાવ
 ઘેન શમનન વાવે. ઈંઠ મુદ્ધારા વાવે આપ મ
 વાવો વાવન મય મનાયાસ સમર્થ મય. વાવે
 મુદ્ધારા વાવે મધનાન વાંગોળી વાવ ના વાવવાન
 મુદ્ધારા વાવે મધનાન શમ્ભોના નીચ્ય મુદ્ધારા. વાવ
 ઘેનના મધોનેવ સમીપાસ વાવેલ મોલ મોલ. ઈંઠ
 મુદ્ધારા વાવે છે મય. વાવનમ મુદ્ધારા વાવે.

ઘણેણ સમીપાને મંદો ઘેનના ની ૧૨૯ ૧ વાવ
 મનારા ઘણેણ વાવ્યાને પ્રસવનન વાવે વાવે
 ઘેનનાને મનોમ મુદ્ધારા વાવે વાવે પ્રસવનન
 નીચ્ય સ્થાન વાવે મધન મન. ઘેનનાને મુદ્ધારા
 વાવે મોલ છેલ વાવે. રાને મુદ્ધારા છેલ વાવે
 સમીપા ઘેનનાને વાવેલ મોલ. ઘેનનાને

મ્હણ સળીયા મય મન બીધરૂ મનોઃ । ઘેડીયાને
 ધંસૂન મ્હણ વધે સ્વામી તૂસારા વળી સળીયાત
 જાન વાંતન । ઘેડીયાને મ્હણ બે મનુષ્ય જણતા
 બાઈ વર્ષાત માસ દુધી નાઈ તો દુઃખના પત્રી
 વ્હેવ મનુસમર નાઈ વળી જ્ઞાની દુધી વધે
 તો મર્દાઈ વપસવ ઘેરા નાઈ । વનુવેત
 જ્ઞાનીના અર્થે વળી સ્વપ્નાસહોત પીનેષ વળી
 ઘણાં સાંગારો અસ્પર્ધી વળી વાયવના પીવાસ
 ઠે નાનો મ્હણે ધ્યાન । તામસન ઘાહ્યાને
 મોઢી મનોતાંતે જ્ઞાન સ્થાનો પાછ । છે અપ
 વયવેત સળીયાનેછો જ્ઞાન સામર્થ્ય જણાયા મનો
 તાં તે ડોંક વપસ વપઘનન મેઝ । મનનન
 ઘેડીયા મોહાઈના ઘેડીન ઘાહ્યાસ ઘોઢ વધે
 પ્રાણનાય દુઃખ ડીપસ્યોત શાઃ માત્ર તે વપવ
 ડોંક માત્ર શાઃ । ઘેડીયાને મ્હણ વગ મંચે પાંડ
 નમે છે મ્હણૂં પશ્પાંત્રી મેઝ મનૂં પશ્પાંત્રા પ્રધન
 મનુષ્યે મપલ મેઝ । તેવે જાડીન ઘેડીયાને
 વપધા પુત્રાર જાગદન મનુષ્યે ઉટે નીવેધન મેઝ

વાદે પ્રસો અરે પનારા નાંદેર પ્રો વપનાધવંન
 સપીપ્રાદેન નીગુછોરા સામે વાદે : રાવનનન
 વાન વ્રમ વાદેન મુદો સ્વોરા પ્રલયાના કનન
 વાદન નાનાયન પ્રમુ પીલાનાં દેવેન સપીપ્રાસ
 ડોંક વાયાસાંઈ વાદા મેઠ : રાવનનન સપીપ્રાને
 વાદનનાં વાદા શીનેંધર્મી કનન રો ડોંક વાવ
 ડોંકીનાં સમપ્રેન મેઠ : વાલીયાસ મોં મળાનો
 વાંગાનો વાવ ના અળુન ઈલાઈ :

નાનાંને મ્હરૂ અ ઈસમ છે ક્ષેપાના પ્રમનાને
 વાવેન : વ્રમનમ મળાના વાદે નેનાં રોન સંલો
 વાવ મર્પીના દેવેન કુંગાચનુ વાલીપીપી વાદેન
 વેઈશ રેઈનાં વાવ વાવ : વાન પ્રમને
 મ્હળુન સંલોવમને અવલ મેઠ વાદનાં વાદે
 ઇલુ ૮ અવલ કાન વીસવાપનાં વાસ વાવનાં
 વાદેવે : સંલોવમને વાવન કનન મ્હરૂ વાદે
 મીન મેઠ પ્રમલ : વ્રમનમ મળાના વાદે નાન
 નાંને પ્રમલ મેઠે વાવનાંને ને વાવનાં વાવોરા વા
 પ્રને સંપ્રમી વાવનાં વાવનાં વાવનાં વાવનાં

તા યુદ્ધોર યાળી યાદે પ્રાજાપત્યો વાપીશ્વાસ :

યાળીનું જ્ઞાન મનુષ્ય થીન પાપુન વાપીશ્વાસ યેરા
નાઈ યાળી જ્ઞાનને વાપીશ્વાસ યેરા નાઈ
યાળી પૃથ્વીના જ્ઞાનના મન વાપીશ્વાસ યેરા
નાઈ યાળી નાનાના મન જ્ઞાન યેરા યાળી યાત્રા
યેરા યેરામંત્રિ જ્ઞાન યેરા નાઈ યાળીનું જ્ઞાન
માનવના મન પાપુના યાળી જ્ઞાન મનુષ્ય યુક્ત
ને વાપીશ્વાસ પડે મંગલ પાપુના :

મનુષ્ય વાપીશ્વાસ યેરા મનુષ્ય : યાત્રાના યેરા
મનુષ્ય યુક્ત મનુષ્ય મનુષ્ય પદ સર્વોચ્ચ
મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય વાપીશ્વાસ પાપુન વાપીશ્વાસ
મનુષ્ય નાઈ મનુષ્ય મનુષ્ય નાઈ રાજ્ય વાપીશ્વાસ
યેરા યેરા યેરા નાનાના મન જ્ઞાન મનુષ્ય નાનાના
વાપીશ્વાસ યેરા યેરા વાપીશ્વાસ મનુષ્ય નાનાના
વાપીશ્વાસ મનુષ્ય મનુષ્ય વાપીશ્વાસ પડે વાપીશ્વાસ
યેરા યેરા યેરા મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય
વાપીશ્વાસ યેરા યેરા મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય
વાપીશ્વાસ યેરા યેરા મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય
વાપીશ્વાસ યેરા યેરા મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય

કછે નાનધીઆસ મ્હણાયાના નધે તથાપી મામે
 ધીઆસાં પમ કછેસુ ધણી વહેમછો સાલનનો
 પન કલ્લરો મોં તૂફ છોડ વપમ્પ સગિન વધીમ
 થામ્પુને તૂફાપનતો પીમ્પનપ્રાપ્ત બોલ દોડાન્ ની
 નાઆંત મ્હરૂ સંબેવમ્પ પીનાશ મનૂન્ વપદે
 પનીવનાસુ કીડાં પાછાન્ । છે વધવેતન્ સંબેવમ્
 મોળા પીપક્ક શામ । ઉમનમ્પને ઉના મ્હરૂ
 પીવમ્પતા નીવરેમ્પ સમયોપયુક્ત માર્યે ઉનુદામ
 મન । ' સંબેવમ્પને પોટમે સમય પીવેવના મનૂન્
 મ્હરૂ છે નોશ્વય વછે ધાયલ્લ પ્રાયશઃ છુદ મેલ્લ
 ગમન મનરોત્ નાલ પ્રાયશઃ વપાનપોપમ દેરો
 વણી ક્ષન પ્રાયશઃ હંધાવે ઉનુગત દેરો વણી
 દેવશા પ્રાયશઃ પરેતાવન વણી સંધિજાંત પૂલ
 મનરો । વણી પ્રકો નોવાસુ વશ્ય મનરો
 પીધાં વળીકુનામ્ વશ્ય મનરો ધાયલ્લ વપાનાસુ
 ખનરો છિત્ર પરેતાવન પૂલો મનરો । મનાંત
 માલ્લાન્ પીટાર્ મેમ્પ મોંવ કલ્લવેવેરા આળ સુમરા

નાઈ જાના અપવનથી નીતૂળા શનાયાત્ સમયે
 નાઈ યેત ? આનોમોતમ મેળથી ઘસાધુ મનુષ્ય
 અશ્યાયે સંવર્ધિતીમ શોભા થનજ મનતો ? તસ
 મેલમ મનલક્ષી જનમીને ડાબ્યાંત્ પ્રાપ્ત ધેડીન્
 શોભા થનસો તસ છે સ્વળતા પછેરા ? ઘણંત
 જમાને શેપમાન મલ્લ ઊંચે પાપત્ નાઈ છે જલ્પ
 જલ્પ પમલે ન નમકુસ પ્રતીમા છે અનાથમાન
 પ્રાધ્યાપન પેનો ઘેતો ? આના પ્રતીમાન અશ
 મન આનોમોતમ મેળથી મનજ ઊંચેશ મનુ
 ષ્ય મનુષ્ય નામ પતતો તે મનજ મેળાપન તો
 મનુષ્ય મેલમ પ્રસન્ન ઘેતો ? આન મન કોમોતા
 લેનુલ ઘેદી ઘેદી ઘેદી ઘેદી મનને મનુષ્ય આમ સંજીવ
 મનુષ્ય ? ઘણંથી મેલમ નાનમાના અપમાન માં
 મલ્લ મેલ પછે નાને સર્વેશ અપમાનમ મેલેશ ?
 અપમાન સ્વળતા પછે અસ અમાન પોલ મોલ
 પ્રતીમ ઊપમા પ્રાધ્યાપનથી પ્રતીમ શનુશાવનજ
 મનતા ઘણંથી મેલમ પ્રતીમ સારંગ અપમાન
 પ્રાધ્યાપનથી ઊંચ મેલો સમસ્તપચીરાનીમાન

અનેન જન્ય કરતી અશ્વર્ય સેવ કરમે કરીગય છુંએ
 ચોમ્બાંવછી અપેધિ ! આખી પાપાકાંત કુળ
 શરા નારા મૂર્ધરા જલ પ્રપીતા નારા અપચનકર્તા
 વચન શરા નારા અન્તેનારા તુષ્ઠી શરા નારા !
 અળાઈને સેવકર્મે વાંચેરા છુંએ ચોમ્બાંવછી અપે
 ધ અંધો જન મૌનાને અમે રાન કોસ મૂર્ધા સ્થળારો
 જન અપ્રકરણ રાન આસ પદીલ સ્થળારો શ્રીવ
 મોગા કોટમડ સ્થળારો જન જાઈ ન સોસે રાન
 આસ પ્રાથમઃ અનપોચરા સ્થળારો જન અપલ વસે
 રાન આસ ધૌંઈ સ્થળારો જન છૂન અસે રાન આસ
 અનુ સ્થળારો ! અળાં જોન પીવચારા કરીરાય
 સ્કૃં પાપેન ઈલ મોળસે ગુણધારોમ ઘેરો અંધો
 મંદિને મોહાપન સપે નાઈરો અળાં પાળારા અમલ
 અસે વીત મમત્તી ન્દનંદી અસે ! અ મનુ
 મોદમાલો પીવાસમાન અંતઃમનન છે માસામદેમ
 પીચોરા જાડ ! : આમનને ઠૂનૂ ઈચછા ઘરા
 અળાં સલલ ડાલે અળાં અર્ધ અસન છેજાના, અળાં
 સંપત્તિ અલંકારો રાજન અળાં મૌર્યસમાને હસા

થાને છુટાછેન વળે નીમાંત મુજ પીવ વળે ઘાછેન
 મધુમય વળે વળોશય માયાણી ય નમસ્તુ
 નાનણના મેળ કે છુત્તેનમદ્દેમ શોશીત શામ વછે!
 તે મ્હણત વછે નોમ્મયુત પંથ મનછસીના મંપ
 નાશાને સારીં વંછેત્ત છુત્તેન પાણેસમૂહ તના
 માંત નાપ અંધનાંત ઉપસ્યોતાને છેવ યા મ્હને
 પૂછ્યોંત તે માછોં, ન્હાવા ઉપાય નીંતા પીધકાને
 નાછોં મેમ વછે મોં છેવ માનતોં કે વૃજ્ઞાતઃ
 મનજ નનોત છનાયાને પીધતાછોં નીરુચીગી શામ
 વછે ! ૧ ૬ સંવેપમ્મને માલ્યાન્ ઉન્નામ્મ ઠામૂન્
 મ્હણ્ઠ વછે મય પુઃ૫ ! ૨ શોશીજાના મોં પીંછ
 મદ્દેમ અન્નાસ્ પીનાસીત ઘેછીન્ ! ૩ હનઃ વોંતા
 મ્હણ્ઠ મ્હણ્ઠ માલ્યાપનસે ય નામ્મ મેળતે મ્હુ
 ન્હાને મનજીને પીધગોંત શામ વછે મોં વળત્ નાછોં
 પીમડ્ઠે નામ્માકેન્ સુછેપ મય મતંપ ! ૪ ન્હા
 મ્હજ્ઞોઃ સ્વગીઝને પડયાસ્ સંધન મનાલાસ્ નસા
 મ્હેજ્ઞોં સમર્થ ઘેત માછોં તાસન્ વૃધ્સીમતોં વર્તા
 મ્હવળ મંજોમદ્દેમ પીધગોંત શામ્માપન મેળ્ઠી સંધન

પ્રતાપાસ્ સમર્પ ઘેરા નાછોં । ઘણો પત્નુ તાપા
 નામપીધરન છે નો ઘાંતરા મયાનમ સામધે પત્નુ
 હમે સ્થાનોન પડતો ઘણો ને નામપીધરન તે સર્પન
 મડતો । સામનનો યુધ્ધાત્ ન્દયુસ્ત્ર સ્થાનન
 મનરો થયાં માનો વાસ્તોપાલળ ધનુપયુક્ત । આ
 ધનનો મેધાપન સર્પ પ્રાપેન્ પૈનાસ પ્રીતશ મેધા
 પત્નુ હૃદૈસ્ત્ર પાપેન્ આમનનો પીનાંત્રા ય ધાવ
 ગુણ છૂટ્તો । યુધ્ધાના ધન સમય લેધ્યાં યુધ્ધ મેધા
 લેન્દૂન્ ઘાવન્પ ન્દયુ યુધ્ધાત્તો ભાણ સંશય મંડોત
 આન સમયાસ્ યુધ્ધાન્વા સમય સ્થળગેતો । છે તોયુન્
 સૌપ્રાપ્તને મ્દયુઃ ઘાંતે મીન જોગણા પ્રાપ્તનાને ક
 ણેન્ ને યાદુધૈન્વીને મમ નાશ પ્રતાપાસ્ છૈન્દ્ર
 મેધા ઘાંતે છે સાંગ । ધમનમ મ્દયુઃ ઘાંતે લેધ્યાં
 રોગ ન્દયુઃમર્મ ઊર્ધ્વપૂત્ર મનૂન્ સંગર ન્દયુઃ ઘેડેન્
 રોગ પ્સનદેમ ઘેડેન્ ઊર્ધ્વ પાછેડ રોધ્યાં તૂંછોં
 પ્સન પ્રતાપામ ઘાંતેપીધેડ । આનોમોમન નોસ્તેત્ર
 મનુષ્ય દલદલ જાણાવનછોં ધ્રુવજાલ પ્રતાપાના
 સ્થાન ઘેરા નાછોં પદ્ય ભાણસં મંમનઘેરા ઘેડેન્

જાણાવે જાણીવન પાંચ દેવગેરા । પવનથી જોખાને
 છે વાવધ ડાહુ જાન મરેણ નાઈ રાત રાતી વાહ
 જાન મરેણ મોઈ નાચજાન નાઈ છે વાહુન મન
 ગાનને કાપલ મેલ । મનરૂપને મરુદ મન સંપદ સુદ
 પછી । ઇશ્વરને વોદન પવન સંપદ નોખસ જામ ।
 મનરૂપને મરુદ સંપદ મન નામનેને છુતેનાવા
 વાંધવ મેલ વાંધીન મોગજાન મોખાપને મોગજાન
 જાનેરા નાઈ જાને મેલ રત વેલ નાઈ મોચી
 મોચી મેલ પડેરા નેચે વાંધી છુતેનાવેલ વાંધે
 છોટોચારી ડીન મનુષ્યાઈ છુતેનાવેલ મનેરા ।
 છાત્રી પીલેના વાંધી છોટોચારી મને નાઈ મનેરા ।
 ઇશ્વરને મોગજાને કાપલ વાંધી વોદન વાંધે મન
 જાન રાત રાતી વાંધ વાંધીનામ મનરૂપ વેલ
 નાંધ છે મનરૂપ વેલ મોગજાને વાંધ મનરૂપ ।
 રાજાના મનરૂપને વાંધ વાંધ મનરૂપ પીલેના
 માં ડીન વાંધ વાંધ મનરૂપ મનરૂપ વાંધ મન
 વાંધના વાંધ મોગજા વાંધ મોગજા વાંધ મન
 વાંધના વાંધ મોગજા માં । વાંધના મોગજાને

[illegible]

[illegible]

નામનાને મ્હણે એ: જાન મેઘોમે પ્રભ પ્રયોજન
 વપર પૂર્ણી મન્નપાનો ધર્મો છેન વીજી આસ સ્ત્રી
 જન મનુજ શાણો મન્નસ્પષ્ટ સુખાસ પ્રાપ્તોત્ત્
 મંત્રી મંસૂન મ્હણાત અંતે છે વપ્પ પીંદોમ મનુજ
 મ્હણોતોત્ પનંડી: રમ પ્રાણી-જીવંતિજ્ જૂસના પ્રાણે
 જાલમીમંત્રીત આમનનો ઊમેડ વાળી વંધનવન્
 સામાનામીમનવ્વ કોટેવપોત્ત મસે રમે વામીમનવોત્
 કોવેડ વાળી વંધન ચોત્તી નાઘત્ નાઘોત્ તાતેન્
 જમ્મનનો ઊમ્મંતિજ્સ વાળી જાલનોમંદસ ઘાતો
 નાઘત્ માઘોં । તરુનનન નામ્મણે ઊડૂન છેવસ
 મ્હંમ જ્વાળેત કમ્મોત્ પ્રસ્થાપ મેઘ । તરુનનન
 માઠપીદેમ અસુત્ ધીનજંગતીકવલ્લ જેડીન્ ઘોડસ
 વાંદે મમ્મનાલ નીલવળે નામ પ્રાક વાંદ સંમતો
 મ્હંમ વર્પેતાને કવલ્લ ખસ મનોત્ વાંદે: સર્વેસજ
 મુમેનુસંધન મનોવ આમનનો તા મુધ મમ્મંત્રી
 વાળાધેન્ મોળદો: પ્રક્તોને સઘોત્ કાત્રી વીમ્માસ
 મમ્મ પ્રાવળામે જ્વાળા ઈશાન: મામેમ્મંત્રી પીરોત
 માસ વસે જે જ્વાળે નામ્મણે નિમ્મો મનુજ્વાત્ વામ્મને

મહારા મૂર્ખોને પાઠવીદુ થયે. ૩. નકામત સ્થળાત
 પ્રથે વાદ્ય મધનન સપન્નન છે સંપદ દેશો નામ
 ને સ્થળ છે મહારા મધને નન કીત થયે રાન સર્વોત્ત
 કાને કીમને પનામન પન ઊભા મેમ. ૪. વળા
 કીમને રાપાને સાવા, મુધીસ્તાઇ રો પછેરા
 જોવસ માન્યનાં થયે. ૫. મનો સ્થળાત થયે રાપાને
 વાગકીમને જામ મનાપી. ૬. નામને સ્થળાત
 કીમ પાતીછે મહારા કીમનમ ઘેરો વચોમ
 પનામને જોરામને ધંધુ ઘેરો ધંધુતો વાગરામને
 પનામ ઘેરો રાજીનકરા નેન વાગેરા ઘેરો પનામ
 વૈશ્વકી છેરા ઘેરો. ૭. વળી શુદ્ધ નામના વાન
 પન વાગેરા વાગન ઘેરા કાને વાગલ મલોન
 વાગે હંમત વાગે વાગે ઘેરો. ૮. નકામત સ્થળાત
 થયે છે મસ. ૯. નામ સ્થળાત થયે. ૧૦. ૧૧

૧૨. મૂર્ખો શુદ્ધ નામને જાડા મનાવનાર
 મધનેમદ નામને નામકેસને જેમ મધનેમનને
 મહારા વારામ વાગનારી સામે ઘેરો. ૧૩. વાગને
 મધનામક વાગવન વાગનાર નામને ઘેરો.

પ્રજાપીતંત્ર પાંચ પ્રેર : ૨ છે વાપ્ત-શીશ પ્રેરે કાચુ
 માલગ્યાવી નાજો પીપસ છેક ઘટાં ખેડેલ-સીવલ
 ઘસે : કેમ્સ નાકા વાળાને વાણા પ્રતી રોધ્યાં લેપે
 મનોં અત ઘસે રાંધનનાત ઘસે પીપસોં વાજપસાને
 મળીઈરીસૂ ત્રાજોં તામ્માને પ્રજાનાને સહીત નડા
 ના રાજ વ્યવસ્થા : સૂર્યમ ઘોડમ લેખ લેખ માધ્યમ
 પત્ર અંદે : જાને સ્વરૂપ કાંઈ પ્રજાનાને મોં પીનપત્ર
 એમ : નામ્માને સ્વરૂપ નંડાના કાનુસંશન પ્રેર :
 પીનપત્રાને સ્વરૂપ કાંઈ પ્રજાનાને લશી વાણા પ્રતી
 છે ઘોડુન-વાજમ : નામ્માને જીશક છે ઊપયુક્ત
 વાજે ધાન પંધનીસુ ઇમમ ઘ માલગમ પાલપીમ
 મેમ વાજનનો પ્રાચે : મમત પ્રમુત્ત સૂર્ય છે નીન
 પજ પ્રમુત્ત વાજનના નાજાથી રાત્રપત્ર પ્રેરિનુ કાંઈ
 કાનુસંશન કામાને કમનાને વાજેન મેમ : અંજીનુ
 પીનપત્રમત્તમ કાંઈ મટણાની ત્રુપ મોપનસંપન્ના
 સર્વજનપ્રાપ્તિલા નેપથી વાજાને પાછેક મેક વાળી
 પ્રસક મેક મું કાંઈ વાજેસુ કામાને નડોસુ : આ
 વાજેને સ્વરૂપ મોં વાજુપત્રની મલકાઈ વાજેત

સદાને માથેને મ્હણે નન છે. ન પ્રના રાન છૂને
 એણે પ્રવીત્ પઠેરા મેવે પેરાના નીસ્તાન છેઈ
 છે. પીનાનૂન વાપુએ સર્પમગ્નાને મપન મેરેરૂ. રાષે
 સર્પમગ્નાનો પૂરૂ પ્રનૂ પીનપન સ્થળા વાટે વાગ
 ઈપી પ્રસન્ના છે. ગુણન મદનન કમયુક્ત છેવેરૂ
 ધમ્મીચણ પ્રન ઇ સ્થળૂન રૂંમની ડેઈ પ્રમ ઇ.
 રાષનનન પીનપનાને નીરાષ નામ્નાન પેરાન પેરા
 ખાના નીસ્તાન પ્રામ સંપ્રસોમ વાકનમ્મન ધનપ
 પ્રર્થે ઇ પીપ્પના પ્રનૂ વાપૂ શીતલ્લેષન મેષ રાષ
 નનન પીનપનાને પ્રસન્નેઈ છેઈ. વાપી રૂંમને
 શોમને છુઈરીરા છેઈનૂ તે મેષ. નાનાને તે વાપુ
 માકેનૂ પીપ્પયાપ્પ છેઈનૂ નીરાષ પ્રાષે સમાન સુષ
 નંડી નાકરોટા વાપી પ્રનરોટા પૂર્વ પોટા વાને સમાન
 મનુષ્ય મેરૂ નાઈ વાપી વેળાન નાઈ કાન પ્રનનો
 યાનૂ નધોટા છેઈનૂ પ્રાષ નાકવ નીપ્પયાપ્પ રાધ
 પ્રનૂ ગુણનેઈ વાપૂ પ્રસ્તાન પ્રપાયાસારો રૂંમ
 રૂંમ પ્ર. રાષનના પ્રાપરો સર્પમગ્નાને નાકા
 ના ઇરા પ્રનૂ વાપી રૂંમ મ્હણે પ્રન મો કીસાપન

પ્રસન્ન થાઈ ધીમી સ્વરે બોનપેન માળીશીઈ તૂડ
 નામ્મ અળાન માઈ ! નામ્મમે સાદેંગ નમ્મકાન
 મનનુ સ્વરે થઈ હેવી મોસે નામ્મકાને ઘણી મોળા
 મેન ય મ્મચ પ્રચેત્તેને નેન મોં થેનુમૂળીય થેન તન
 માસે થયુંથાને જોપઈ ઘાઈડે દેમ્મને સહોરા થ
 પોનપેન પેના નાઈ તન થયઈ જે મતો પાપડ
 મેન મતો મોં પાપેન ! નમ્મપરોને સ્વરે થને હન
 તૂડે વાસેવસેધાનાને ઘણી પુનપલ્લખાને હીસા
 પન સહોઈ થાઈ અ નમ્મયુક્કથે વાપનોવના સમડ
 નામ્મકામાનથે પેવો હે મ્મપૂન હેવી થઈથોંગા
 થાઈ ! તરુમ્મકન પોનપેન નો હમાસેયોત
 થનો મેમ નાથયો વામ્મકેન ઘડસોરા થેમિન જોથ
 થોંગાપુનો મેમ ! થાડિપન પ્રાતામ્મકો ધ્યાનથ
 પોનપેન હન હમ્મ અગિન થોડમ થથે મ્મચનામ
 નહોનાનો મે પથમી મ્મ થાઇન થાઇમ્મ માઇ
 થાઇથેન મ્મ થાઇ નાઈ થાનો માઇ થાઇથેન
 નામ્મકાને જોથ થ પેનો પ્રેમી મોગા તથ થામ્મ
 હે મ્મપેવનથોરા થેમિન મોય મનોદ થૂન થામ્મકામ

નહોરા ઘેઈરૂ ધારા લાપાજાઓ ન ઘેઈરૂ સપણા
 પાક્કા નીલુનખાઓ ન ઘેઈરૂ યેન ગમણરુપાન
 રક્ષણ ચારૂ અપ્પણે ! રામનન્દન લાનાનાને
 પૂર્વેથી પ્રીત સખા મનૂન અપ્પણ પૂનાને પ્રસાપ
 મનૂન અનુચ્છમચુક્ત લાસ મનૌઠ નાજા ઓછ !
 રાન અયોમાનાન કય પગડીર કુદ ધારાથી ઊભમ
 મધ્યમ પદમ પછે ! યજ્ઞવલ્ક મળારા પછે નામસ
 ને ઈશ્વરે લે લાગલે કયેડીમ મનૂન શાસન મનરો
 રો કય મંત્રી મનુલે મનાન છુટીછો ધન લપામે
 લંકારીમ કય મનૂન શાસન મન ને ! અપ
 વાનાના પૈવ ગુરુ મંત્રી પ્રીયપણ લમે તો નાજ
 મનોન લાળી કિસે લાળી પાંડનાલેન પનોલમ કીરો
 લાલે મધનાત્ર લાલમ પુણમચુક્ત મેળથી મનુચાને
 ને પાપક પછે તો માસથી ઘેઈરૂ છે અણૂન કો
 મનુચ કય મનરો તો નાજ છેતો ચારૂ છૂટીતા
 લાલોમય કલ્પ મચુક્ત જીલુમ્મસ માડવા મનૂન
 મોધથી નાજી જસા નાજા શામ છેતા ! ન નાજ
 રસપ પછે છે મસ ! મંત્રી મળારા પછે ! ઈ

મીડુલ પક્ષી સંપન્ની પાવતો વચ્ચેનો મનુષ્ય
 મેલક વળી છુદી વળી વનોમ પાવતો બિચોગી
 મનુષ્ય પીએનો હોમા પાવતો વળી વોનવાને પેમે
 વળી વાંચી વળી વસ પાવતો । ૧૦ મુદ્દ મળતો વાંદ
 વાંદે મળનામ વાંદમ પાવતો વળી વાંદો મેલો
 વૃક્ષો પાવતો વાંદ મળતો વાંદ વાંદો મળો
 વળાત વપલ વેપુલ વૃક્ષો પાવતો । ૧૧ વળી મોંઘમ
 વપાત વીજ લી વળયા વાંદવોડા વન વપાત
 વપમળ વાવમ વાંદાત ન વળો વોળુ વળો વો
 વળાત વળે મળતો વળે વાંદ વાંદાત વળે વળો
 વળાત વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો વળે
 વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો
 વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો
 વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો
 વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો વળે મળતો

મુનુસુન માઈપન નામનાપન પ્રામજાપન રૂમનાપન
 થઈનાપન રજાપો જોઈ મરોપ નખે । મંત્રી યેમુન
 મ્હળતા થઈ થાઈ મધનાલ જોઈ નદન લચાલ થાઈ
 મધનાલ પેમલે સંધનાલે મંત્રનાલે મંત્રપારાલે પેધ્યાનો
 મુઠ્ઠી થાળા અરે સુસ્થાત મેળ ત્ર પંડીત નખે ।
 થળી નીનુંઠી માળમં ખોડ મયં મનરોત્ર થળી પાસ
 ઈરોત્ર સુઠુઠી માળમં મેલ મયં મનરોત્ર તથાપે
 થાઈલ લેત નાઈરો । થાઈનળે થપે થાનુમથને
 મડલ મેડન મોરો થળી પ્રતાપાલે રુઈર ઊમ્થાસ
 થાડ ધોપસાંતલ પોધ પર્તાપન ધેડીન અઈન
 નામનાલે મ્હળતા મેળના પ્રમલે સંમતી થાઈલ સેનાલે
 થાઈ સંપન થઈર । મુધ મ્હળતા થાઈ થાઈ મધનાલ
 થાપ થઈર નાનોમીત્ર લયેલુ નાકે ની ધીન
 સુનરા લય સોધીન નીચ થાઈનળે થમસ્માત્ર ધુમ
 નોધ મના । યેનજમર્માલે પ્રેનીર ધૂરા ધમ્બાલે
 ધેડીન રો મ્હળતા લે થાઈ મધનાલ ઊનરેલુ થાઈલ
 સેનાલે રુઈરો તોલ નાકે મં નપળો મુધાલે મનામર્મા

નાનુર્મ નોદિ પ્રનોદ્ ! નાન્માને સ્વરૂપ યાદે સર્પેસ
 વર્તા પ્રય પ્રતોપ ! નમ્રન સ્થળાત યદે વર્પે સૈર્માર્
 સ્નાનાસાન પીપેચના પ્રના તે અણ્ણ ઊપયુક્ત નૂર્પો
 પ્રનોટોપીમ સુપર્ણ પક્ષાણી વ્યા ! ન્યામ્નનણો
 ને વસ્થાનસ્થોરા પ્રમોનોસ્થી સઠસ નોદ્ધાઉપ
 દ્વાન મનુન્ સંયદ પ્રનરો વણધોન્ સમય પીરોપોઈ
 પ્રેયો જીનાપનથી ઊત્તરસ દેરો વ્યાન નાનજીં વ્રસ્
 દ્વેષે વ્યામ પ્રનોર્ નાઈ ! વણો મહાંત પદ્યા
 ડાંત પીપક્ષાવ્યો શત્રુસવાંત પ્રોતોપ્રન પ્રમોર્ મોન
 પ્રનાયાંત પ્રોય જોર્ વંધુ પ્રેજંત વાદ્યે મધ્યનક વા
 વર્તાંત વર્તાંશય પાય નાઈ ! ન્યામ્નનણો નોધું
 વ્ધી મનુષ્ય વસ્ત્રવ્ય પાય પચાને સર્પચાત પ્રનરો
 પ્રેણો લુપ્તુધી મનુષ્ય માસુપ્રવે પચાને ગઠોડો
 વ્યામ પ્રનરો ! નાન્માને સ્વરૂપ મેળક્ષા પ્રમ્નન
 વ્યાસપ્રમો વર્તોનોક્ત પાય ઊપયુક્ત દેરો ! વંડોતાં
 ઈં સ્વરૂપ વર્તે પીપક્ષોવે સારોં દેન નક્ષણ પ્રનોદ્ !
 મંત્રો સ્થળાત વર્તે દેન પ્રનાંત્રી પીપક્ષોં પ્રય ! નાન્માને
 સ્વરૂપ દ્વેષોં મધોં કરો ! મંત્રો સ્થળાત વર્તે સંત્રીટો

ક્ષમણી જાણે યેમ જ્ઞાનનજી ઉમે મમનનાં અપણા
 સોડુનું ધાન વળી સન્માનધાના અપટે એવર્ધના
 પુનઃજ્ઞાન મના । પંડીતાંઈ તે સ્વછંદ અટે પનસ્થન
 પીછોરા વળી ઇર્જીરા વળી માણસામ મનાયાસ
 ઊંચરા વળી કાલ્કેન વળી સન્માનોરા છે પીપલાને
 સન્માસુ નાં મનશેરા । વળી શીઠસંપદ મોલીરા
 માણ કામ મનાયાસ ઊંચરા મૂન અપટે પાંચ તે યો
 ઘીઘો શનુ પદાને કાનેમ સૈભાસુ નાશ મનશેરા ।
 વળી શીઠ માણસ રાખા પીરોષ જ્ઞાનનજીરા કોઈ
 ધરામ અવાંસનો મનુષ્યાસુ કોટરોટા ઘૂસને કનથ
 સોડોટા નાઈોટા । જ્ઞાનનજી સદ્ય વળી શૌર્ય
 વળી ઇયા વળી ધાન છે અપ્પ નાન્માના મોરા
 મૂળ યા અપુધે મુજ્જાને નછોરા નાશ નોરાનત
 નૌશ્વરા પાવરા અસે પીપલાંટા મંજાંન તાપલાપે
 રો પુનઃજ્ઞાન મનોપ । શાછળાઈો તે સ્વછંદ
 અટે એ નાશ ન્યામનોજીવ પડતો તે નાશ ના
 મનોસુ બેડવીટ વળી કૈન રીઈટ । વળી લોપ
 પીપલાંટા વળી દન પીપલાંટા અપટે ચીન્માજીવ

નમ્રપ મ્હણતા વાંછે છે મ્હાં નમ્રે ૩૨ વાંછેન નોંધુજી
 મુલ્યે મેઠ અમ રાન દુર્ગોત્તમ નીનર્યમ । ૩૩ ॥ વળી
 ભણા મયાનમ ઉત્તમીન ૫ જણાસામ્ નોંધામ્હામ્હાન થા
 વજા ઘેરો ઘલ્લવન હીંચછી પનાસાંજી નોંધોમ્હાવન
 મીઠ્યાને વાસા ઘેરો : વાંધે પ્રેમનાથ વળણ અઠીન્
 મુલ્યે ૫૪ ભાઈનનો નાથ વાંછેરા સૈમારા મુઠે
 મનુજી મુલ્યે મનપીડ સ્વપ્નમીઠીતે ઘેરાનછી જાવ
 હીંદુ ૫૫ ॥ વળણ મનોરા નાઈ ૫૬ ॥ તપનમોજ
 તે વાંધે મુલ્યે ઘાનેવાપન અઠીન્ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥
 દાસન વાંધાનો વીંધવળે નાન્યાને મુદીસા મ્હાં
 વાંધે પીસા વાંધા ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ પ્રતીષ્ઠા પ્રતીષ્ઠન મના
 મુદ્ધ મ્હાંજા વાંધે વાંધે મધનાજ વાંધે પંક્તિમ
 સ્થાયી વાંધો વાંધેન હેન પંડોરા વાંધેનછીરાના
 વાંધે વાંધી સુધાતી વાંધી જૂન-ચાંદી છે વાંધે
 દુર્ગ દુર્ગ । ૬૧ ॥ વાંધે વાંધે ઈપા-સ્થાયી વાંધો
 વાંધેન સેન મુલ્યે વાંધેની વાંધે વાંધો સુધા તથા
 મેમડ વાંધે છે વાંધે દુર્ગ વાંધે । ૬૨ ॥ વાંધે
 દુર્ગ વાંધે વાંધે વાંધો વાંધે વાંધો વાંધે વાંધે

કે રાક્ષસોને નાશ મનશીલ ! હાનસ સ્થળતા થઈ
 હાથે મધનાલ વણ્ણ છુસાઈ વસા સ્થળા ડીનીર
 નયે કે પાવેતો નંદ્ર સૂર્ય વ્યક્તશાપન થઈશ્ તો
 પાવેતો હાથે મધનાલ વણ્ણ કયો વ્યા હાથે મધ
 નાલ મોં છુર્ગીશીલનો મામે માંસ નક્કહામ પ્યાના
 લે પાવેતો નંદ્ર મધનાલ મના થાળી હાથે દામાવન
 મુળાવણ મધ મધને મોઝરો ! નાશ સ્થળતા
 હાથે છે ચપ્પાચી મધ મધની પપીન કાચે નોડા
 હાનસ તમા નામનથી છુર્ગી ! હાનસ સ્થળતા
 હાથે હાથે હાથે મધનાલ લન મુળા સોડશાપન
 મધનાલ મધ નસે રાત મધનાલ કાળ ડીપચુક્ત લન
 પ્રાણનાલ મનળ હાથે મધ રાત કાં પાંચે હાથે મધ મનો
 વાળી વધાવે મધનાલ ઘેરો કે હેડપાઈ હાથે મધના
 મધનાલ હાથે પેટે હાથે નાછળાના કે ધ સંસાન
 મારી છુર્ગીનાલે સારી પ્રાણ વાગ પ્રુણપ્રયુક્ત ઘેરો
 વાળી રામો વધાવે નાડ છુર્ગી મેય કૈના હાથે ના
 નસ્ય કૈમ છે હાથે મધનાલ ડીપચુક્ત મધ હેડીમ
 નાજીનાલ ઘેરો હાથે મધનાલ ડીપચુક્ત મધ મધ

સૈવજીવન સત્ત્વસ્ય કરોશ્ય ઉચ્ચવન નાનિ વ્યગ્ર
 શત્રીન સોઢુન્ સ્વામીસ્ સંનક્ષણ મેઘ । ઈ
 યંડોરામલેમ મ્થગ્ધ મેઘ વઃ । ખય વાપ્તે ગાઈન્દો
 વાપ્તો રાક્ષે ડનામ્ ઊચન્ન મનરો રુમ્મોને
 નામોરા વનેમ ગાઈન્દો સ્વામી વહે ડનાસ્ મજા
 નોર મેળઈ ઊચન્ન મનરો । પીઠુશમોને મ્થગ્ધ
 રા મધમરા ગીધાધિનં પનોપુરા ઘેડિન્ સર્ગે સ્થ
 મુખપ મને । રાઠળાઈ તે મ્થગ્ધ વહે મ્થુ
 ખલ્લ ધરાધ્વ ત્રે પીન વપ્તે મુધા । મ્થુને સારો
 પ્રાણ લાગ મનરો તે વપ્તે મનુષ્ય સર્ગે ગમન મન
 રો । મનુને ધેરે વાઈન્ શૂન ગાનુષ્ય ધેરે મેંધે
 મનરો તે વપ્તે સર્ગે પાપરો નન પ્રસન્ન ન
 વપેત । વાળાઈવંઈ વસ ઘેરે ઊમને ઘમો
 ઘેડે વાળાઈ ઘાતા મુધા પ્રસન્નોત ન ઘેરે નોરો
 મંમળાનુપ વસુધાના વાછરા ઘેડિન્ મનુ વપ્તે
 મોનો મળનાસ્ વાપ્ત્ય મનેત ।

ઈતો સંગઠ મોક્ષ સમાપ્ત ।—

પ્રાતઃકાળે પ્રપાત્તકાલે સમયો નામકાલો ઠો
 મ્હવડ વાદે મુક વાલો પીવડ વાવમીન સંપતો
 સંધી સાંગા । પીજુ મીને મ્હવડ સંધીએ સાંગતો
 માને પછે પ્રેમના દા અર્થે । કરોશય મુધ
 માખાપન હોતી નામાન અને સૈન નાશ રાખા
 પન સંનહીત હો મુધ પ્રાણી નજાવન માધ્યેથી ખોડે
 ધોપસારત્ર ગોદીને ધ્યાના સંધી શેઠ । નામ
 હજીથી મ્હવડ છે પ્રસ । પીજુમાં મ્હવડ વાદે ।

આનંદાન આનાનદંસને મ્હવડ પ્રાણે ગડાં નેળ
 પીલો પ્રાણી અથ પાનમે મનુષ્ય ત્રીણ પૈનને પ્રેમરા
 પ્રાણે ગડાં નાહાના અપ્પાને । નમ્ર મ્હવડ
 વાદે વાદે નામ તૂટે નીનધેમ મીન તોત્ર પ્રેમપણે
 સુખનોપન માધ્યમાં યરા નાઈ આમનને પલેધ દા
 નવ અનુહીત છે । નામાને પ્રીતીજ્ઞાન ત્રીણ મનુ
 મ્હવડ તેવ દેવ માત્ર હુકીય છે । પંડીતાઈ તો
 મ્હવડ વાદે તો હેવ છેવડા પ્રીતીના દા અર્થ નયે

તે અણ વધે એ ઉપદુષ્ક થતે તે વેદ કઈ? :
 ક્ષત્રપ મળતા થયે હાસ નયે જ્ઞાનનળી માં મા
 સ્થાનોં પરીક્ષા પાછેન થયે । સાચળાંઈ તે
 મ્હરૂં થયે કામગરવીધતા થળાંઈ મ્હુલમ
 મેંશે છેલેથી મ્હસ લઈ છેલેશે પળી યજ્ઞવીષ્ય
 માસ છેલે । ઈસાંઈ મ્હરૂં છે મસ । મ્હમે
 મળતા થયે ।

પૂર્વે યાસનીપત્તર મ્હુલે યામજને ઉપસ્યોત
 શાખાપન શોન માસોબ્ધાંઈ પાછેડ ચાંત કામગર
 વીધતા નાખનો હમ માસોબ્ધે શોનધનામસો મેદા મો
 ધૂમ્પા રાજ્યાંત અયં છે મ્હળાં ધૂમ્પા રાજ્યાંત મેહ
 મ્હુલમમતો નાખને ધૂમ્પા માસોબ્ધે મ્હરૂં કાપી
 વીધ્યાંત નોશય નાઈ મોં મેટે કઈન્ તે ઉપસ્યોત
 શાખાપન એ કઈ? તે મનોન્ । સાચળાંઈ તે
 મ્હરૂં થયે એ અનુચ્છ ઉપસ્યોત વીધ્યાંત મ્હામન
 મનશે શોન ધુધીમાન અંત નીહર્શન ધળ્યાં
 ધામજને ઉપસ્યોત મ્હરૂં અપવી? યજ્ઞવીષ્ય
 હસા થયે છે મસ । મ્હુલમમતો મળતા મહે ।

ચર્ચા વીજ્ઞાનકર્તા સહીદાશ્વ સામેના એમ પ્રજા
 ગણના ઉપર નવપ્રજા નાખેલી શાંતી ઘાંટીઃ અપરે
 એમ જાનનાને સહીદા કીડા પ્રનોત્તર કાસે આજ્ઞાનનો
 ધાયમંત્રા મેળેથી અપ્રીય નાઈ પ્રીયતા નાઈ
 શાઈ અપરે તસે ધનાત્ સર્વજ્ઞ નપદઃ ગપતા બસના
 પ્રનોત્તર યાપ્રજ્ઞને ધાયમ સર્વજ્ઞ નપદઃ ઉરુદાત્
 અપ્રીય પ્રનોત્તર । તદનન્તર એમ ઈપસી રોન
 નવપ્રજા આજ્ઞાપ્રનાત્ તોડાના મૂળ છેતા ઇતી રો
 સહીદાશ્વનામે શરેષ્ઠ । તદનન્તર આજ્ઞાપ્રનામે જૈમન
 આજ્ઞાને નપદઃ અજીન્ સ્વરૂપ અપે નાપ યાત્રા
 અતીત્ય નીર્જેઠ આજ્ઞાનનો જોનો પ્રનૂ પ્રર્પૂન પ્રીતો
 છે આ યાને તોડાના બસ છેજીન્ અપ્રાણ । તેસ્વરૂપ
 અપે ધાયમંત્રા અધન ઓગુણ આજ્ઞાની ધુધ્ધી અતી
 મુંજ ઈવાતી । તે અપ્રીયન્ આમન નામ પ્રનૂન્
 આજ્ઞા અપે પ્રજુ આજ્ઞાને ધનાત્ અપ્રી નૃતીનો
 આજ્ઞાનો આમન પ્રીયતા પ્રજાને અપે નેત્રે નીર્જાન
 ધાયમને આજ્ઞાને તોડાના બસ છેતા । તદનન્તર
 રો ઉત્તર આજ્ઞા આત્ અપ્રીય પ્રીય પ્રીય પ્રીય

મરૂનું કિતર ! ચામાઈ મોં મળતો સો મરુણ

૦ ઊપચાર પોષણીય સમાધન મરુતો ઈલાઈ !

આનન્દન ચક્રવીણને મરુટ કો પીયય વ્યાધાને
 ઊપચાર નહોતો દોષાન નાઈ કો પીયય વ્યાધાને
 ઊપચાર કાનને વામના દોષાન નાઈ ! મરુન
 નન મરુચક્ષ્મરો પ્રાતઃપલ્લવો કલ્પારો ધર્મ્ય યેજિનું
 વામના મરુકીય ઇષ્ટિપૂન નાઈ મરુનનન
 અલ્પાકન નીપૂન પ્રાતઃપલ્લવો મરુનું પ્રાત
 વામના પ્રવીર પ્રાત ! મરુચક્ષ્મ મેવરોનર્દેપ-કિતર
 અકીન પ્રાતપ્રોત પ્રાત ! ચામાઈ મોં મળતો
 વામનાવો ધર્મ્ય ઈલાઈ !

આનન્દન મોં આપ્રમને છૂતને તલ્પાત્ કંઈ રો
 મરુ ! ઇલાઈ મરુટ છૂતને તલ્પાત્ મરુનનન મરુ
 મરુણ મરુન પ્રાત પન અયાના મરુ ! મરુ ઊપચાર !
 મરુપ વોદમ આપ્રમને મોં ઊપચાર મરુણો વામના
 મરુનને કંઈ રો મરુ ! ઇલાઈ મરુટ મરુણો મરુનને
 ઊપચાર મરુપ યેરો ! મરુ મરુ મરુણો વોદે ઊપચાર
 ઇલાઈ મરુનને મરુનને મરુનને મરુનને મરુનને

મોં શોંકાને વાપરૂંવન મનુનું અર્થનું ઊંમને જોવાને
 વસઘલાને મોંઈ જીવને અર્થનું । જોઈ જોઈને
 ઘરુડ વાપા ઊવાય સંભવ જોય મનુનું શાઠજા
 મનુષ્ય ઊવાય નોંરા મનીત વાપાયછો નોંરા મનીટ
 મંમો પાછરા ઘેરા એ મૂંઈ ઘમલા વાને ઘસે ઊંમુસ
 મહેમ જેઠું મેટેટ । મસપ ડસરા વાંછે છે મસ ।
 તે મચળા વાંછે ।

ઊંમનેને ઘરેંત મૂંઈમૂંઈ નાંદને પરતાવન છમ
 મોઝ મોંવલાન શાઠ વાસે વાપન વાનેમ વાંછે વસ
 મનોરા વાસેટ વાંદને તાને વાંદાં શાંદાને વેઠછા
 સર્પ જેટ વાસે । તાઠનનન શોભાડીન ઘમલાંવા
 નડ વાંદાડીન મોંઈ ઘમલાંને ઘરુડ વાપા વીમપ
 મનું મમ ઊંમો માસોલો વાળૂન ઊંમુસાને મલાસ
 વાનંમ મનુનું સર્પાને વાંવન વાવેરો વંખીકામો વ્હા
 વસ મના । તાઠનનન તેવ વાસ વાપમેમો ઊંમુસ
 શેડીનું મૂંઈસ વાંછે ૫ વાપાપીમ શનુરા મોંમોમન
 વાસ નાશ મનીટ તે મેંવાનંતન તે શાઠ । તાઠ
 મનન વાંવ શાઠાવન ઊંમુસાઈ ઘમલાંને વાંદાં

તો બની થયમોઠ મગ જાણ્યો સારાપન નહૂં
 ઘગલ્યાંને ઘસારાં સુઠ : માસાળી અમ્મો મળણો
 સ્વધોધ મનુષ્ય ઊપાય તોતા મનરૂ ઈશ્વારો :

અમ્મામહંત મેળાન ઊમ પાલેન મનુષ્ય વાપમ્ય
 કંઈ મળણે તે વચલેન નન રૂં ઊત્તન રોશીરૂ
 રાન રૂં મનુષ્ય જાસાળી સર્પયા ચેષેન નાઠે : કસપ
 મળણા વઢે મોં કસ વાલાન મોં પ્રથુમન રેળાન
 નાઠોં કંઈન મળાન નાઠોં રાસન મેધાપન રાસ
 કસપમ્ પાછૂં વાપ્પે મેનક્ષમ માથે ધાપરે
 વળી પોટરેત : કોઈ મળણા વઢે નન કા
 કસપ પડે રાન જાન સ્થાનો નાંધૂં કોઈ કોઈ
 મળણા વઢે યાસાનોંન પાલૂં કોઈ કોઈ
 મળણા વઢે પૂર્વોં વેળેન કાળેન કોઈ : તે મોધ
 વચલેન તે કસપ કોઈપી : કોઈન પોટ મોધ
 પેસરૂં પોટમ ઊમ્મી નાંધે કોઈ છે મળણાંન
 પંડમ વળી સાર્યમહંત પામાળી રાસ : માસાળી
 મો મળણો ઊતાપોમથી મીજાંન ઈશ્વારો :

રાવનનન પૂર વગલ્ય તેવે વેળેન વાટમ વાથે

મહત્તાદ માં મૂર્ખીન સ્થગ્ય થયે નીનનાન ઘૂસે
 શોધેન મૂર્ખીન તે ઊભી મેઝ નાહોં છાવનવધનાન
 મૂર્ખીને યનુષુગ મેરા થયે । ૧૦ મૂર્ખીને મેનોરા
 મેઘવર્ણ કપલ્લને ગડ અલ્લમ થયે । ૧૧ નામ્માને
 ઊઝામ્મા કામ્મુ સ્થગ્ય પૂજાયાપન નીનમ્મ મનુષ્ય
 રાહાને યજ્ઞાદત્ત પ્રતીરા મેઠીન્ કુલ્લ અગરો વાસન
 મોટીમયુક્ત મોંખ ઊપજનમયુક્ત કોમનુષ્ય ડીવલા
 પન વીવ્વાસુ મનરો તો વીવ્વાસુ મેઠીન્ વીવ્વાસુ
 મેરો ! ૧૨ પ્રખેધી ઘોરમ્મા માસ્યામામ્મુ ઘૂસે
 ઘાઘ મનુન નેધ્યાં મેઘવર્ણ મેઝ મેધ્યાં મસમ્મ મેઠીન્
 નીલવર્ણને સ્થગ્ય યામેઘવર્ણીસુ વામપંચધોધાને
 નામ્માપન યામીધોન્ક મના । ૧૩ નાઠ્ઠાઓં તે
 સ્થગ્ય થયે ઘરાધામ્મા ઘાસાને મેરેધામ્મા મૂર્ખીને
 ઘાના ઘણી મનાને ઘાના ઘણી ગાદીને ઘાના
 નાશ મનુ ને ઘણી ઘાન નામનાસુ માંછુન ઘવે
 ડીવમ્મ મેનોર । ૧૪ નામ્મામ્મ સ્થગ્ય થયે વાને
 વામના । ૧૫ ઘરાને સ્થગ્ય વાવના વીવ્વા મનુ

જન તો માનવ ઈશાન્યાસ પાઠન પઠતા થાસે જા
 ઊપર ઊભોને મ્હણે ઈશાન્યાસન પોરોસ ચમ્મપ
 તુ ઈશાન ઈશાન પધાકન પોરો થાસે મામ્નજો
 જાણીને ઈશાન્યાસ પધ મેમ : . . . તથાનન તો
 ઊનો જાપવાસ ઊંછોન ઇ મામ્નને પાછા થાસે
 તથાનન ઇપ્પે મ્હણ જાણીને પાણી પધાસ
 માકન મ્હણે થાન ઊંછોનાસ પધ મેમ
 પધ : . . . ઇ વચ્છાન જાપવાને ચોરા મેહ કો
 જાપેરોન ઇ ઊનો નમ્હોર તો જાપેરો માસ છે વપ
 મમ્મન જાપવાના અપાન નાથો : ઊંછોવાને છે
 જાપેરોન મ્હણ જાણીને નાસ મનામાસગો મમ્મ
 મેહ : જાપેરોન જાણીને તો અપૂન ઉનઃ ઊંછોન છે
 છે મ્હણ ઊંછોન મેમ : . . . જાપવાસ મોં મ્હણરો
 તોન મ્હણ મમ્મરો પધ જાપવાસ મીયાણી ૩ ઇશાન
 તથાન ઊંછો છે જાપવાસ મેહ છે જાપવાસ ના
 થોસ : . . . ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫
 ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦
 ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫
 ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦
 ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫
 ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

નક્ષત્રા અથ ઈવાય ૧ યગજ્ઞા મંચરતા યથે નક્ષ
 ત્રા ઈવાય યથે હુમના ક્રાંતિમય મનજ રોષ મો
 હમન્ મનૂન્ વેદિન્ અઈન્ ૧ માસોઽમીઠો મ્યગ્ધ
 યસેન્ ઈધે મંચમનન રો યગજ્ઞા આમાસોઽમીઠામ્
 હમન્ મનૂન્ વેદિન્ કૈરા યસે ૧ ૬ રાજનત્તન
 મંચેદાન્ કાસ્ મ્યગ્ધ વાને મંચયો રોષે વેદિન્
 ૭ ૧ ક્ષાપિપ્પ ઈન્દ્રમ મંચય માંસાપી યગજ્ઞાનેષ્ઠી
 યસેન્ મનૂન્ કાસ્ માસોપનકૈનઃ ૧ વાકુનકો
 કાસ્થતો મસિલ્લો મંચમપામ પાકેન્ નોરામિષ્ઠ
 મ્ય કુમ્ભોન્ મી નામ્ સમી કાકુ સંપ્રતોમ વજા
 મેયુક્તે પપર્ધન મનોન્ મ્યામનને કયાકાન્તે પી
 વેતાન્ અથ પાવેઠ કો પાવેટોં અથ ઈપસ્વોરા મે
 ઈથ અથ ઈપસ્વોરા પાકેન્ નોર્વાચાન્ વેદમા મંચન
 મનોઃ યાનો યાનોયુક્તે પાક્તો મનોં યપ્ઠ વેદે
 યોરા મ પાઈ રાન હુગુધી મનુચ વીપતાન્ સહીરા
 યુધી મનોરા મનોરા ૧ યાનો મનો કુધીખંચુચો
 યપમ્ય મનુ યોરા યુધીરા પ્રાજ સંમમ પંડીરા વા
 સમવાસ્ મુધ્યાન્ના હમ સપથ મ્યગ્ધુન્ મ્યગ્ધોરા ઈ

જઘ મપડી થીવી રાત્ર માહ્યાનોંવ નાંરવડીને ધારાન
 પનઈ પ્રભુરો વીરત છેડીન મુખાનહામે પુણી
 શામ નાન ધનધાના પાપન રુપાનો વસાવોલી
 મરુ છેડીન વીમૂન પ્રકાશીમ કાપીન મરુ આન
 પછાડ પ્રનોન રાખનન પાસેરો મદિ ને વ્યવ રોપન
 વીધાઈ રોપ્ય પન પટોશય પ્રોરો મનન રોરો
 લેખી મનડા મનરોમ રોચી માગ પનનુ મો તાવેમ
 રોજનિ માનોન છે લોહનુ કાઠી ગામડા કાચ્યાને મા
 રુચી પનઈ પુરુષ જાન ધાનન મોરુછ । આ
 નાન નાન શામ કામ કામનામે છેડીન પાનિ કાપ
 કામનને પાલેન પ્રાપ્તનામ કલીત મનુ મવન
 છીછ । વાસાઈ મો મ્હણોં કનુરુચોત ઝોતા
 મનુ છીછાછી ।

રાધાનન નાનાને મુકાત મ્હણ પાસેરોત ને
 પ્રીત તે ઊંચલેમ મના । મુદિ મ્હણત પાંહે રોપ્ય
 માત્રી શામ સંપોઈ ઇસીન્દા નેજાતા નેમ વીધરા
 પાવરો રાસાન ઊધાગીતમો મંદાંધ નામ્યાને
 જાને મરુજીયરા પાવરોત ક્યમ પાંહે મધનાન

[illegible]

પૂર્વો સુદૃષ્ટિ નામે જ્ઞાન મેલે છે તેથી
 જ્ઞાને સુદૃષ્ટિ આપીને જ્ઞાને કાલંક દુઃખને વર્જી
 ધીપસ અવશેષની અનાધિયા મેલે । તદનન્તર
 શોષ સાંવંધન પ્રસન્ન બેઠીને ઘોઢેટાં ઊંચી પન
 પ્રાર્થના મના અધ્યાને પાવેતાં પ્રાપ્તીયા છે પાતામ
 નેજાત્ ગુરુતર જ્ઞાનનન્તર હંચ ઊપસું ગને સ્થા
 બન વાપણ અનુપન સંહીદ માટે વાપ ગન વાપે
 નેમશ્ચ અપદ્ય પાવેતાં વાવેસું ગા । તદ
 નન્તર મનન કુદ્યે બેઠીને પનચામને પ વાપ
 ઇંદ્રિય ચીવાન મૂર્તિ સુદૃષ્ટિ ઊપસું ગા । નેનીવે વાપે
 હમ સ્ત્રી નોમીતા મનૂં ઇંદ્રિય । તદનન્તર સંસાર
 નાશન વળી વાપનાધિ સુદૃષ્ટિ ઊપસું ગા । પાતામ
 ૬ ઊપસું ગને પાવેતાં જાણ સંહીવેતાં ઇંદ્રિય બેઠીને
 માત્રી ઇ માત્રી ઇ વાપજનન મનસ્સન શ્રગતા મનૂં
 જ્ઞેપસું ગા અસ્થ પાત્રીસ હસા છે દુષ્ટી પ્રેમાપન
 વનાપામ પસા છે રમશ્ચમાપન રોચ પાત્રીસ મય
 રાત્ર પ્રાપ્તિનૂં જ્ઞેપનું બેઠીને વાપજનની પાવેસું ।

તદ્વદન્તન આદ્યોં આશ્વનાદ્ પુનઃ ચાસ્યો ઈમ
 વાપરે ઘઠાને માલતે વર્ષે વાસ્યા હોવા મંદિરે દીપા
 ની યેઈદ્ ! આશ્વ. મંચળા વાસ દુનિત્રેષ્ઠ આશ્વના
 કાલે દઢવન દુર્ગોય ધૂમ્ન ધન ધનાશીમ પૈમ્વ
 ધૂમ્ન આશ્વનાવે સેવને શુદ્ધ માત્ર ચાસ્યો ઈમ્યો
 દુર્ગોય ધેમ્મશાહ ઈમ્મવા યુદ્ધીન્ નીયમ્ ! તે સ્વરૂપ
 મેઘાપન યાંઈ નાગ સ્વરૂપ વહે છે પોદ્ધુ રોપે
 કાળવ વનસ્પતિ સમાન થઈ ઇમ દ્વલ્લોચ વનસ્પતિ
 માનવોચ્ચાન દુનિત્રેષ્ઠ આશ્વ મંચિત્ !

નાશ્વના સ્વરૂપ ઈમ્યો પૂર્વેન્ નં સ્વરૂપ નાઈ !
 મંચે સ્થાન વહે વાળા કન્ય માત્રે મોદ્યે રોપવ
 વાપરે વયમ્મિદ વહે તપાપો માત્રે સંમતને ધ
 યુદ્ધીન્ નં નં ઈમ્મ મુળશાહ રોચ ઈનવ્યમ્મ
 યુદ્ધી મનાવાને ઈમ્મુક્ત નંચે ! તે સ્વરૂપ મેઘ વહે
 સમ્મતયો વ વાળો ઈર્મીદ વાળો વાયમ્
 વાળો કાલકમ્મુર ઈર્મીદ વાળો ઘઠવન તપા વાનમ
 યુદ્ધી વેતા ઇ સારા મંદિય ! મુલ્લપ્તો સ્વાસુ જલમ
 મત્રો વાસ વાસ રો મેઘાત્મન્ પીદ્ધન માપમ્

ઘડે ધારો છૂટા સર્જનને કા બાંહેડે મનસાન થા ।
 નાશ્યાને નેકામનમ્ હસર ઘડે મંત્રો ધાસંધેય
 મોતો મનુષ્ય 'શ્વાયંત્' ધમપ્રયાસ ઈચ્છા પ્રવર્તો :
 મંત્રો મળનાર ઘડે ઘડે મધનસિ સાંજો અચળ
 હેમનૂ ઘણો મધતાના ઘણી જીવજોનો ઘણો છારો
 ઘડેછૂટા ઘણી મેંનડ ઘણી મેંનડ હેમ પીગીય
 ઘણી છીકે ઘણી દોષો સમજીપાછૂટા હરુષ ઘણો
 પીવન્ક રૂપકાપ ઘણી પીધવાંતુ ઘડેતાસન્ક ઘણી
 ઘનપરધોગ જીમ ઘણી રૂપધોન નૌરુમ ઘણો રૂંડે
 ઘડતા ઘણો રૂપપનાચળ ઘણો રુખીંદા નૃપપીપતોરુ
 પાપીરુઠ ઘણી પાસની સૈન્યુક્ત ઘણો પોરેશરુઠ
 ઘણો ઘડેશરુ ઘણો ઘડેલ યુક્ત ઘણો સવ શરી
 ઘુટા છે પીસ ગળ મધ સાંગારો મેલ મનુ જે મેલ
 મુધ્ય મનુરુ છે મુધ્યમાન શાખાપન શીવ શત્રુને
 પશરા પાપરોગ હેમનાને પોરને ઘડામનને
 મનુષ્ય સંયામ મનાયાસુ ઈચ્છા પ્રવર્તો નાઈ ન્યા
 જનને મુધ્યામુધ્યાન ખલ જાણાયાસુ હેમનૂ સમર્પ
 ઘેરા નાઈ । ઈચ્છાશત્રોશરુ ઈંદ્રિય મધતાના

ઘણો મોનનોનો હો જોયે ત્યાં યાપ્ય વાપણને પતી
 ખૂટા ઘેરોત્ । સર્વભાગે, યાં ઘૂસ મનુષ્ય હોઈએ
 દેતો કંઈકો કાગો સદ્ય ઘેઊન્ કામ નામ મન
 તેત્ । ખેમડ ખાતો યુદ્ધોત્ કાગો ઘેઊન્ યાપણ
 નામ ઘેરોત્ । ખેમડ મનુષ્ય કાલે સાંગાને કા
 ખેમડ પુરુષમહેમ પત્નીવત્ ઘેરોત્ । યાપણ તે
 ઊપર્યોગ ધેરા હીન્દ મનુષ્ય યાપણ તે ઘેરોત્ યા
 કાગો કાલે યાનુદન રૂઢી મનત્ નાદોત્ । યા
 દેખાને સાંગાને મનવી મનુષ્ય યાપણ તે મનુષ્ય
 રૂઢી, યાપણને કાલે કામ નામ મનતો, યુદ્ધ
 સ્થાનો સ્પષ્ટપદ્ય મનુષ્ય પીનત્ સ્પષ્ટ મનુ
 યાગ પત્નીવત્ મનતો । પીનતો કાગો યાપણ
 યાપણો યાનાયાસને નીચાવ ઘેરોત્ । યાપણો
 યાપણો સર્વમહેમ યાપણ ઘેરોત્ કાગો યાપણો
 હોઈએ કામ મંત્રો કાગોત્ કામ મનતોત્ । મંત્રો
 ન યાપણ પીનતોત્ યાપણ મનતો હોઈએ મનતો
 યાપણનામ મનુષ્ય યાપણોત્ લેદા મનતોત્ નાદો
 નાદોત્ પીનતોત્ યાપણ મનુષ્ય યાપણને યાપ

સત્ર ઘેરો ! પાસની સૈન્ય સમપોષાદનો ઝનુખાન
 ઘૂછ નવનાનો સંપત્ર ઘેરો સમપાનાઈ ! ઇંપવોલ
 નોંડપ પાળો લેવેપછતા છે ઇંકર્મ મધુન્ક વપાળ
 પાડાલ ઘેરો ! ઇંકર્મ પાડાલ સૈન્ય
 નાઈ પોરેસસ્થ પાળો નાઈ ઘેરો ! પાળા
 મને માટે ઇંકર્મ સુદ ઇંકર્મ કનરો ! ઇંકર્મ
 પાળો મને પાળે મધોલ ઇંકર્મ પાળો
 ઇંકર્મ પાળે ઇંકર્મ કાન પાળે નાઈ ઘેરો !
 પાળો પાળલ મુન્ક પાળો પાળલ ઇંકર્મ
 ઇંકર્મ નાઈ નાઈ પાળલ ઇંકર્મ પાળલ
 નાઈ ઇંકર્મ ! સત્ર ઇંકર્મ મધુખાન સત્રો
 મેલ મધુ ને મેલો મધુ પાળલ નેમો
 મધુ પાળે ઇંકર્મ મેલલ પાળલ પાળલ !
 પાળલોનછો મધુલો સંધો ઇંકર્મ મેલલ !
 ઇંકર્મ પાળલ પાળલ ઇંકર્મ પાળલ !
 ઇંકર્મ પાળલ પાળલ મેલલ ઇંકર્મ !
 ઇંકર્મ પાળલ પાળલ મેલલ ઇંકર્મ !
 ઇંકર્મ પાળલ પાળલ મેલલ ઇંકર્મ !
 ઇંકર્મ પાળલ પાળલ મેલલ ઇંકર્મ !

દેવ છાનાછોમન સમર્પણ ! ઈશ્વરનાં પદ પાંચાત્
 છાજીએ સુઝેતા મંડળા ધૂમગત્તે સુઝેતા પ્રકટ ! છે
 સા ગુણ પ્રમાણનાં ઉપાસ દેતેતા ! ધણી ઉર
 ચાંચી સંપન્નો છેજા જલ્લાનો પીપેચના ધણી પેનો
 માનાયાના પ્રતાપન ધણી પ્રસંસીધી છે પાંચ પ્રજન
 પંજળા ધેવેતા ! સામ ધણી જાન ધણી પેંછ ધણી
 પંડ છે જ્ઞાન ઊપાસ ! ઊજાછ શક્તી ધણી મંજળા
 શક્તી ધણી પ્રકાશશક્તી છે તોન શક્તી ધેવેતા !
 છે વપછ ધેવેચના પ્રનૂ મોઠો માણસં સર્વેજા ધણી
 ભીમંધુ ધેવેતા ! ભોપમ જાનનૂપ મોઠને જે પૂજી
 જાજા છેતા નાઈ તે સંપન્નો બોટોછ પાત્તીએ તપલ
 માંજામ ધેવેન્ અપણવ ધેવેતા ! સાચળાંઈ તે
 મ્મજા ધેવે જ્ઞાન ધેવે પ્રજન સર્વેજા ધન પ્રજન ધણ
 છે ન ગુરુ છૂટા ધણી ગુરુ મંજળા ધણી પંડુચ
 માણસં નીહુન માધ્ય ધોજા નાઈ તે પ્રનૂચ
 સર્વેજા પાવેતા પૂજી શાસન પ્રનૈતા ! પનનૂ જન
 જ્ઞાન પ્રવર્તેન્ પૂજી મેલ પ્રનાયાના પ્રસંગ જેલ
 પાટે તપાણે નવ શાસન ધેવે સાચળાંમના મનીતાં

[illegible]

છો : નાન્નાને મ્હજી રાખી આસા તન મેળ
 આ પ્રમને અ પંચેરા માન । મેથપણે યમૂન
 ઘોડમ આલે નૂપતો પીમ્પાસુ માત મનુષ્યાન્દ પંચમેને
 ઉરુપાર્થે કથ મરૂપન વહૂન તાછેરા કો મોનમ
 પત્તો આસુ માસ પ્રનૂન મેળ ઉરુપાર્થે । આલે
 મદનાન વાધને આમંત્રીને પછે ઘરંત્રીને અણદ
 ઘેરા પણ રો તાસ મદનાન આમનને માં પંચના
 મેહ પાછે । — તાછળ્યાઈં તે મ્હજી પાછે વામરે
 સમાન કો મનુષ્ય ઈલાસુ સંસનછી મનૂ અણરો રો
 મનુષ્ય તહાન્દ પંચેરા ઘેરા નસે શેલ્લેન્દે સારો તોમ
 નળ ધૂરોમલેમ છમ આમણ પંચેરા માન । નાન્નાને
 મ્હજી છે પ્રસ । મેથપણે મ્હજી પાછે ।

ગૈરજેશાન્દે નાણારા છમ વાનકેસલ ઈલાસોન
 આમણ તાછરા વાસે રો ચલાન્દે સારો વામના ઘેલીન
 વરા ઘેરા છે તોમ નળ ધૂરોઈં માછેદ આનનન
 આમણઈં પનામરે પ્રનૂન તોમ માડાન્દે જીં છમ
 મેસાન્દે વાનન શામામણાન્દે મેળ પ્રતોસા પ્રનૂન

સામન્તન મેળછે છમે છોપસી રાનીનાને અપાવ્ય
 પ્રયુક્ત યાગછીન્ અઠસ પૂદી પ્રયુક્ત યાગછી છી
 ઘવા અઘન ન પાપૂન્ પાઉલ મારેત્ ! રાણનન
 યાગછી અઘનના મેલ નામન્તને ચોનમણીસુ નામ
 માનો તે મના યાગછન પીત્તાને દય પ્રયોજન !
 યાગને મ્લગ્ત નામ્માને અપાવ પતન યોગીન્ અમુ
 રથ મેમ યછે સામન્તનો દેશસા પ્રમને વસ સંભવ
 યેત ! દવલ્લ મ્લગ્ત યછે યામમયો યના
 ઘનાને મ્લગ્ત પ્રમ પાપછો મનોઈ સામન્તનો
 મુખીન મનુષ્ય યામને યાગો યપછે દુઃખસુઠો યામ
 મનોઈ મ્લગ્ત સર્વેણ યપછે ડોંપાસ્ જીતે મ્લગ્ત
 મનુષ્ય દેશતા પાપ નાછો મનોઈ મ્લગ્ત યના ઘન
 પ્રયુક્ત મ્લગ્ત મનુષ્ય નોંચેય યેતો ! યાગો મ્લગ્ત
 પાનાછીઘના મ્લગ્ત યાગો યામનાપઘન યાગો
 યાગીલ યાગો મોળેમ યાગો નામ જનમ યાગો મુદ્દેમ
 યાગો મેમ્લે યાગો મેમ્લે યાગો મુદ્દેમ યાગો દેશાકીન
 છે જમ્લ નામ્લ છે મોંતુન્ અપ્લે જીંઘને નપલ
 મેદેત ! જીંઘને મ્લગ્ત જીવાસાગો મ્લગ્ત પાપછે

[illegible]

[illegible]

આવધાને આનો મૂલ્ય જોનૂં આત્ નાશ મેઝ । જા
સાચો મોં મ્હળતોઃ ઈલાને ખમાને ઊત્તમ મનુષ્યા
જોઈ છુદ્ધો નંજન્યા હોતો ઈલાઈઃ । રાજનજન
તોસને દુરાંતો ગોઘ્ય અવધાન અપદે છુદ્ધોના અમ
નોઘ્ય મનૂં ધમન્યાસ્ સોજૂં શાખળ આન મનૂં
ધનોં મેઝ । દુરાંતો આધમન્યાસ્ પેઊં જીહ । કાશો
ચામ મોં મ્હળતો અસ ઊત્તમોં ને મનુષ્ય ઈલાઈઃ ।

નામ્માને મ્હવ્હ મેધવર્ણ તો ઈલાયા પ્રજાને શીવ
શાને મધિ કાન હીવસ અમ મેઝ હોશા ઈલાયા
પ્રજાને જ આર્ધના પીનમ મેઝ હોશા । મેધવર્ણ
પોજમ મધનાન સ્વામીને દ્વિધામનોતાં અળો અપદે
દ્વિધાસાચો મનુષ્ય દ્વિધ નાઈ મનોર પદ અલ્લા
આસાચો મનુષ્ય ડોઈવન ડોઈવન અલ્લા । નર્જના
દ્વિધ પુદ મૂલ્યાસ્ દ્વિધન મનોર ઊપડતો । તે મંડી
તાઈ મ્હવ્હ અલે શાછળા મનુષ્ય અપદે દ્વિધાસાચો
શનુસ્ અંધાપન પેઊં અલ્લા । ન્યામ્માને
મધતાને સર્પને ઘેંડકાલ્યાસ્ નામ મેઝ । નામ્માને
મ્હવ્હ છે મસ । મેધવર્ણ મ્હળતો અલે ।

સ્ત્રીજોષ્વાચારૂ મંત્રવીષ નાર્મલા ઇમ સર્પ નાછરૂ
 યસે રો વાથંત ચચરાનપણ પ્રયુક્ત યચન કંડ
 નયારૂ વસમર્ષે તાવ્યાને કંઠી પડમ યસે જાનનન
 છૂત મેળછી વેંડકેલ્યેન પાછેટ યણી ડસડ બ્રહ્માન્
 રૂં યચન કંડમંત્ર નાછોરૂ ! સર્પને મ્હવડ
 વાદે મોન પછંડ ખાગ્ય માજુ હસાયાને પ્રય પ્રયો
 મન ! તપનનન ચાઈંડકેલ્યેને વેંડકેલ્યેને
 છે મ્હવડ કે તૂં વપમ્મ સર્ગ ! સર્પ હોશ્મ યને
 ડાનમ પ્રપાકનનીપસો ઓનીય કૈંડીય જામળાન
 પીસપડે વચક્ક વાજેત ગુણાદ્ધત્ત ડનાંતુ છુરૈપ
 પ્રયુક્ત પીલ સ્પષ્ટાપ છેડીન મોં વાપમે પછં ચા
 રંમસ્ મેદમ પાલેન્ કૈંડીન મૂલ્લોર ડેડીન મારો
 પન મેલ્લરૂ વાછે ! જાનનન પ્રપાકનની વાપમે
 ધંધુ માણસં રોપે ડેડીન ઘસડેરૂ ! શાછળ્યાઈ
 રો મ્હવડ વાછે ડેલ્લપેરૂ વાળો પીપલાકોં વાળો
 મુરૂંપેરૂ વાળો છુમ્મલોં વાળો હેરોપ્પાવરૂ વાળો
 નાજશ્યાનોં વાળો મ્મશ્યાનોં કે વાચો તોચ મોન
 વાપન મયેડ નાર્મને ક્ષારાનને મ્હવડ વાને કૈંડીય

ત્રી મૂઠે ચાન્ન સારી નડરા થયેહુ અર્ધામ તાથે પ્રાંત્ર
 પ્રડેહુ ઘાયાને પૂર્ણ નથી પ્રય પ્રડે થતે તાસન
 કાજતાન્ અપધાને પહેરે વાનીચયા પ્રડેહુ ઘેતો
 મમ માય પ્રમુશીમ પ્રડેહુ ઘેતોહુ માપન શોભવા
 વીપય જ્ઞય : અળી સંગ સોજના પ્રછન સર્વેરા
 પૂછસેપરી જીતે મેરે પ્રડેરા ભાલેનો પીચ્છેવસાશોળી
 પૂષોવી અપ્પાવી વાટે અળી જાતીન ચઠળ શ્રેષ્ઠાને
 અપસ્પ નામ ઘેતો અળી સંપત્તીન પીપતીન સ્વત્રાન
 વાળો ધનાઠીમન વાજંતન અમ ઠે જાનોન અનુસણ
 દોળ ઘેરા વાટે છે સમમટ જરા નાઈ પનનુ વાધા
 મધોરે મધે ધામનોએ અઠા વીશાળી ઘેજીનુ નામ
 ઘેરા નોયમાન જાનાયાને પટીને પંજાપરો છેજન
 નમ નપલ ઘેરા ચાન્ન પ્રાન્ને યમ ઠોપસોલીપસ
 પ્રાળીન નવલ્લખણ પાપરા વાટે : યેપન નૂપ નેપન
 ધનસંજન છેસ્પયં જીનાને મરોરા કાચણ છે અપ્ધન
 અસ્થોન યામનણે જ્ઞાનબન મનુષ્ય જાતે ઈન્દ્ર ઘેરા
 નાઈ સુવીરારા નાનાંજશસ્ત્ર ધાન પ્રધાને નમ
 વોમ ઘેરા મોઢૂનુ અન્ન- છેજાહુ જતેરા જાન્

જાણને પ્રાપ્તિને સમાગમ થતો પચમૂઠા મનના
 મીમોંત ને જાનો તે ૧ માં પચ સાધનાપન થયું
 અપટે જનનાં પુત્ર દોરોત સાધનાને રોમ જય
 મનુષ્ય મનાને પ્રોયકુતસાંતી ને એ સંધ્યસ્ મનનો
 આપપ્તે સંધ્યસ્ પુત્રનાં જન નાશ સાધનાપન
 જોમનુષ્ય પેટ મનુષ્ય મારુત ઠેપટો કશી રજાને
 પ્રીતી ને એળો પ્રમુખાને સંધરા મરોપ નવ્યે અપટે
 રેધને સંધોટાઈ મરોપ નવ્યે દુસન્યાને સંધરા જય
 અપી અપનીધયે મનુષ્યના સમાગમ મના અપત્ત
 ધેટો યાને પ્રમને પુત્ર મીનાંતીને મંજી સાધના
 પેજીય અપત્ત મનનો ૧ પ્રીયાને સંધોટા
 સંધોટી સંધોપત્ર ને મંજી સાધના સંધોટ મંજીને દોરો
 જસા અપત્ત અપત્ત પત્રીપત્ર મંજીને ૧ અપો
 મનો અપત્તના પ્રમટ્ર જસા પેટીને જાતો માત્રના
 પનટાને થતા નાઈ જાને પ્રમને નાનો અપી સંધોટ
 મનુષ્યાને પ્રમુખાને પેટીને જાતો પુત્ર થતા નાઈ
 પ્રમુખાને પ્રમુખાને ને જાતમ મનુષ્યાને સંધરા

જેવો તે મમ પીછેછ ઘેડીને છુઃછીસમુદાયમ મેલે
 ચાણાઈ ઊભમ પ્રાણતં સાધુ મનુષ્યાના સમાચર
 વસના મનીર નાઈરો. આમનજે આને પીનછનુપ
 મુદ્દાને દમપદ એ નોખ જ્ઞાન યૌવન તાઈ સમન
 મનુરો નાચાઈ રાહરો મમ મેદ ઘેર કાવનન રોન
 વાપર્યા કોચા ધાળો રોન વાસે નામિયો પીનાશાસ
 મામ શાદે વાચેર. ૪ પુદોને વાણાને પીંચૂન નર્મ
 વંચન મતા પોમ્મલ મેરો વાપમાળે વાઠિયછંડ
 પ્રમાસ વાઠમૂન સાધુ મિત્રના મમાસ વાપર્યા પોમ્મલ
 મેરો. ઊભમ મનુષ્ય મર્મીર વસ મનૂન વચેર
 નાઈ એ છુઃછી વાપરોર રોચ્યા વાસૂન રોન મનુષ્ય
 વમાસમાલ ઘેડીન ઘોષોડ ન્હાડીમ છુઃછી મેસ
 રો વાશોમાસ સંસાન પીપેલના મના. યન
 જોમ વાણામાન મર્મ મમ વાણાન મન જોમના
 મનજાન એમ પીછેછન દમજા એય રાન વાધીમ
 છોપસ મેમાપન જોમ પ્રકો કરોત મં આમનજે
 કર્યા વાસાનુસંધન મના જોમનવી મેડા. આમનજે
 મંડ પરાનાઈનૂન શામેલ વામન મર્મચેયો વાસા એ

હંસઃપ્રવાણ પ્રેવલ્ય પ્રાપ્તવાને સ્વચ્છ ઘેરા નાઈ ! પો
 સેધે પ્રાંડુનું નમ્ર મધ્યુ સના નેગ પાયા પચ યાદવ
 મ્પારા ઊપદ્રુત બે ય અસાન સંહાન , યાસુ ને સોડ
 સો આસુન હુઈ ઘેરા આમનને છુઈન થયે હુઈ
 નાઈ આમનને છુઈન અનુષ્ટા ઘેરા થયે છુઈ
 ના અનુષ્ટા જે પ્રયોગ નાઈ આસુન હુઈ મ્પણુન
 મ્પણતાં ! ક્રીડીશ્ય મ્પણતા થયે છેન એવ ૧
 રાત્રનન્દન આયોમર્તા પ્રાપ્તવાને પ્રમ આપ ઘોઝા
 ને પાત્ર પ્રાસુન તૂં પોહલેલ્લાંના દરન વેશોડ ૧
 મ્પેષ્ટ મ્પણતા થયે આં તૂં કાતા પ્રવણ શોભનરો
 મ્પેષ્ટ થયે વાશીયાસુ પ્રાપ્ત ઊપદ્રુત યદન પ્રનું
 સમમ નાઈસુ રાચાપો ને પ્રતીપો સે વધીમ સપે
 પ્રમને વાસુતો આગ પ્રનાપો પનંત્રી આસુ સોડાયાસુ
 સમર્થ ઘેરા નાઈ યાસુપ સાધુ માણસાના સંગ પ્રવણ
 ત્રિવેરા આમનને સહોમનના સંગન વેષધ ૧ વળો
 વાસોદય સર્પેયા આગ પ્રવણ ઊપદ્રુત નન આસુ
 આગ પ્રનાયાસુ સમર્થ ન ઘેવ રાત્ર વપડ પક્ષો પ્રતો
 પ્રવોડ આમનને રાત્ર આન વેષધ ૨ વપડેલ્લાંના

ધીનપ્રાપ્તિને ત્યાં સુધી પ્રભુને સંકેત છે. ત્યાં
 પહોંચીશો. નામનાને યજ્ઞ રૂપે યજ્ઞનામથી
 કમય નામનાને પામી શાસ્ત્ર મંત્ર પ્રેમ થઈ શાસ્ત્ર
 ક્રમને ચંચળો પામના ધાનુર્ગત દેહિન પ્રત્યક્ષ પ્રતી
 તન તાલે નાઈ તન મુખ્ય પ્રતી : મામલિ લેણુ
 ધીપાત્રમ્ ઈન્દ્ર યેદિન્ સોદમ્ થઈ નામધીનના
 ઈન્દ્રધીપાત્ર સંપત્તિ નામ સંપત્તિ બંધુધીપાત્ર
 ધનકાળ પ્રત્યક્ષ થઈ નામ કમય દેહિન્ યજ્ઞના થઈ
 કમય : ઈન્દ્ર પદેન્દ્ર મોદ્ય દોદમ્ થઈ મુદ્ધિ લેણ
 પ્રત્યક્ષ યજ્ઞના થઈ શાસ્ત્ર ને ચંક્રપ્રેમ ધનકા
 તપેન્દ્ર સાધુ : નામ સંપત્તિ દેહિન્ દોદમ્ થઈ
 વ્યવસ્થા થઈ સંપત્તિ કાળિય કોસલ મૂલ્યાને સંપત્તિ
 ઈન્દ્ર પ્રત્યક્ષ : ધનકાળિય ધનકાળિય કમય
 કમલના રેવાય થઈ મોદ્ય પ્રત્યક્ષ કાળિય કાળિય
 ઈન્દ્ર પ્રત્યક્ષ પનાપાત્રે કમલ પ્રત્યક્ષ કાળિય
 પ્રત્યક્ષ પ્રત્યક્ષ નાઈ : થઈ નામનાને ધનકાળ
 ધનકાળિય કાળિય કાળિય મુદ્ધિ પ્રત્યક્ષ ને કાળિય
 પ્રત્યક્ષ સંપત્તિ કાળિય કાળિય કાળિય નામ કાળિય :

જોવત ૫૦૦૪ થયે વાસોદાસ દેવનામું સુનદાણાજીવ
 તેવું કાચ તે પ્રવૃત્તિ મેલ । તદનન્તર તેા જીમ્મ
 દેવનામે કપલ યાત્રા આગળ સર્વાને લામ પાલન
 નાશ મેલ । આનન્તર તત્ક કમજેટ મોટ રણો
 વાંચ વાજીમુસાને કાફળામ્ ચેતા પાકીન જોમ
 કપલ કાજી સાને જોઈ પંચાપન ફેલું મમ્મ ।
 જીવ પાલ રાસ પાકીન મગ્ન જીમ્મનામે દેવનામ
 કાપલ થયે ઇ નીચક મનુ નાશ ને । આજીવ
 કાજી કપલ નાજીન દેવનામ પાલત વડે રીચી જા
 આજીવ દેવનામ્ સુસ્થ પાલેટ સર્પામ્ મેજેન પાલેટ
 તદનન્તર જીવનામ જીમ્મનામ પાલન આજીવનામ
 વીરુત્ત કુરુજી રીચીન જીમ્મનામ પીપરતા પાપમ ।
 આજીવે મોં મળતા જીમ્મનામ કાપલ નાજીવના ન
 વનુ નાજીવે પાલેટા વતા ઇ કાજી ।

જીવનામ આજીવ કોષ પાલે મોં થયે મેલ
 વાજીનામ આજીવ મોં આજીવનામ તત્ક મોંટ મોંટ
 કાજી મેજાને નાજી સુધી વતા । નાજીવ મોંટ
 કાજી મોંટ મોંટ થેન મોંટ । આજીવ મોંટ

થઈ અસત્ ક્ષાત્તનણે ઊભમ પ્રથે પીથમાં રાજનણ
 અણી પીતાને અણી અપશનણ અણી છુટતા અપોત્
 પ્રતીપામરેપાના નીશ્રય અણી મેષણાં મંત્રણા
 છે અક્ષ મંત્રેના મોઢા ગુણ । તે કામરોત્ અમ
 સ્વાત્માય મનુ મે ક્રોધે પીથનનાનાં અ અપ્રતા
 પીથનાનો અગા અણી પદામરેપૂર્વે પ્રતીપાં ગુણ
 ક્રોધે સંપત્તિ અવળાવ પાવરોત્ । ચાલનણે અથે
 નાચ ચપ્પે અણી મંત્રો ગાથ મનોસ્ રાન મંત્ર
 મનુ નાક ક્ષાત્તનણે પ્રથે સાક્ષનાં અથપી જાન
 ઊભાય પ્રથે અથે તથાપે ક્ષાત્તન ૫૦૦ ગણના
 માત્ર પત્તી સમરોત્ શોધી અપ્રથે રાજ અથે ।
 નામ્માને મ્મરુ પ્રસ અસ સંપત્તિ છેત । મંત્રો
 મ્મરુ અથે અથે મંત્રનામ મ્મરુ મંત્રે અથે
 ક્રોધે છુટપત્તો માત્રેને કાંજાને અસ અનાયા
 સાને કોષ છેતો અણી છુટ્તિ મંત્રે અથે સાધુ
 મનુષ્ય મોક્ષાને માનાને અસ અનાયાસાને કોષ
 મરોત્ શોધ મંત્રે અથે । અણી અથાનો મનુષ્ય

હેતુને પીવાત ઘેરેત્ વીશેષત્ મનુષ્ય અતીશય
 હાથેન અવાળિ ઘેરેત્ આને પુષ્પીના જેમછો નાછો
 હામનુષ્યાન્ દ્રાવ છો અનુનન્દ મનુ મમતા નાછો
 વીશેષ અનૂન્ ધ આજી ધર્મીજ અળો મંત્રો મયેકા ।
 માગ્યાને સ્વરૂપ મેધવર્ણાને ધમ્મજ્ઞાના અજી મેધ
 વર્ણમર્દેશ દ્વિત પ્રયજ્ઞાના મો છે અર્ણુ પાવલે અથે
 આમ્મરણે વર્ણેન વર્ણાર્ણુ મર્મદ્યાના મુળ અનુમાન
 મેન અર્ણુ આજી મનર્ણે પૃથ્વીને પ્રયોજા અનુકરણ
 પ્રતેષ । માગ્યાને સ્વરૂપ ઊર્ણ । પ્રતુક્તવ અર્થ
 એ અર્ણુકર્ષેત અથે તે મન । છે મંત્રણા મનુ
 માગ્યા મંત્રો મુધે તમે ને પ્રવાણાને ઊપકુલ્લ અસ તે
 મનર્ણુ છે સ્વર્ણુ અર્થ મયેકા । અનન્દન મળોશી
 ધમ્મજ્ઞાન ધર્મીન્ ધોનળગર્ભે નાગ્યાસ સ્વરૂપ અર્થ
 નાથ સર્પો પ્રવાણાને સર્ણો મદમંત્રી મુધે અર્ણુ
 અવલ અમ્મ અથે । નામર્ણે સ્વર્ણા અથે ઉનઃ
 સંધન પ્રવાણાને ધેણ અમ્મ અથે । સર્પલ ધર્મુન્
 ધેરુમ અર્થે મલનાલ ધર્મો સ્વરૂપ અર્થે આમ્મરણો
 એ ધર્મરણી મલનાલ મોન વર્ણુધીને અસન

યવસ્થાન પ્રજાને સંમત્ય મનોરૂ નાઈ તે જણ
 સુધ્યોમાન હંસ યજ્ઞીય મળાઈ કુંડમીત નાઈ
 સનેપનારૂ યવેત્ર નસનાને પ્રતિષ્ઠાઈ પદયાસપ
 પંચરા યેડીન્ યેપસાઈ નદનસંમ પીશીઈ યેડીન્
 પાંડવે મમલાસુઈ યંતન મનોરૂ નાઈ કંત્રો મમમ
 પંચરા મનુષ્ય સપાપોગઈ પીષ્ઠ જ્ઞાન મનોરૂ :
 યુદ્ધ મનુષ્યમલેત્ર યુષ્ઠાંતામનણ મનુષ્યાના સુખા
 પચઈ પીષ્ઠાઈ નાઈ યેમાને પોલમ શે રૂંમનુ
 રો યવ્યાસુઈ જૂંમનુ જીતો યામનણે યધે મમ
 નાન સમિધ્યોનુત્રુપ યાને સંમાનાને સારો નક યિપ
 યન પ્રસૂતો સામધી પ્રસુત મના : તે પ્રેસાપન
 નસનાને મૂપાને નવલ જીતે પ્રયોધાપૂર્વે મટાને
 યનાનાકેન્ યાળુન્ નાગરાશી જીવ્ય મનોરૂ : રાજન
 જન યનાસનાપમ મુદ્ધ યસમ : યસમાને મ્હરૂ છે
 યાવ્યન તુમન યમન યપરૂ યિધેને છે નામ યિપ
 જોગ પ્ર : નામહંસ મ્હળા યધે યામન દેધ :
 યુનધર્મી મ્હળા યધે છે યેન દેધ પજ સંપ્રતો
 યવેત્ર પ્રપંચ મમાને પ્રમાનક નાઈ યામનણો

કલ્પને મનુષ્યાન્ પિતાને વર્ણમે મનુષ્યાન્ કલ્પ
 કોટાયાને મૂર્ધ્નિ છલનાને વ્યાના પંડીતાન્ ચ પા
 વોને પત્ર મનઃ યજ્ઞો મોનાન્ પ્રીત ને સોમયાન્
 રાંમાનાને તો ડનાન્ ધાન યજ્ઞો સંમાનાને ઈરાન
 મનુષ્યાન્ મનઃકોને પત્ર મનઃ । સામનજો
 મેઝ મનુષ્ય ય યમો નં અરણી નાશ મધ્યલ્લ પત્ર
 કમ । નક્કરમ મ્હળા વહે બહ મંબન પ્રત્યમ
 રાં પાં । નાજલં મ્હળા વહે સંધી પ્રત્યો પ્રત્ય
 નવી વહે । મૂયે મ્હળા વહે સંગતો વ્યવસ્ત ।
 હલ્લવનમલ્લેન વર્ણયુક્ત નાશ પ્રત્યોદનનાં વ્યવ
 મર્થે પ્રાચાપન વીજ્ઞાન દેહીન્ પ્રલ્લેપે મનૈત્
 સંધી પ્રનાયાન્ ઈક્ષા મનરો । પ્રપાલ યજ્ઞો
 ડિવલ્લન યજ્ઞો સંતાન યજ્ઞો સંગત યજ્ઞો ડિવલ્લા
 યજ્ઞો પ્રત્યોદન યજ્ઞો સંધિય યજ્ઞો ઉરુવાંતાન યજ્ઞો
 વ્યવસ્થાન યજ્ઞો વ્યવસ્થ યજ્ઞો વ્યવસ્થ યજ્ઞો ડિવલ્લ
 યજ્ઞો પત્રાંકમ યજ્ઞો ડિવલ્લ યજ્ઞો પત્રાંકમ યજ્ઞો
 ક્ષોણેય છે સોલ્લ પ્રમ્લન સંધી વહે । સંધી
 પંડીતા છે સોલ્લ પ્રમ્લન સંધી મ્હળાતો । પ્રેપલ્લ

દમરોને કે મંજળાં યેત કામ્ મનાઝુંદી મ્હળૂન્
 અખામીઝ મનાઈ ધાના મેં મેલ યેતો કામ્ ઊપચન
 મ્હળૂન્ મ્હળતો! હાસુ પેશ્પાઈ ધાનધાના મેં મેલ
 તે મંગાનસંધી મીનતાપૂરેમ કે સંધી ભાગ પંડીત
 સંમતાવંધી મ્હળૂન્ મ્હળતોન્ યાવપમ્પીપન પાવેલી
 લેખાંવાન હમ પીપલ હમ મયોદન સંપર્ષોત્તન ય
 પાવર્ષોત્તન ય મેળછે દનવાસન પેમલ યેત નાઈ
 એવ સંમતાસંધી જિનમ્પલ છડીમ સોઆયે અકો
 યળી સંધીન મેમ કામ દેવનસંધી મ્હળૂન્ મ્હળ
 તોત! ઇન યળી અપર દાર્વે સંપસેન્ ડીઝેન્
 મનૂન્ એ મેલ મનતો કામ્ ઊપનામ્ ઉદાલ ઊપ
 નામ મ્હળૂન્ મ્હળતોન્! આ પૂર્વી યાવા ઊપ
 મન મેમ અહે ય મનુષ્ય મનસાઈ મનોર યામ્બાર
 મનોમન મ્હળૂન્ મ્હળતો આનામ હાથોબે અસ!
 મેંએ હમે અયોમ્ ડીઝેન્ મનૂન્ મંગાતે ગમન મન
 રોત્ કામ્ સંધીમ મ્હળૂન્ મ્હળતો! મુમે અળી મારી
 મેનાપરાં ધાના માર્ કાવે સંપદ મના છે મ્હળૂન્
 કાપન પણ મનતોત્ તેવ સંધી હરપાંરાન સંધી

नामा । आतांछीं भूमिना छत्र प्रवेश पणाने घ्याना
 सस्मानोरा येजिन् कान्न पणाने हनुम् यवम्
 मनो आतांछीं न्माने कपळुन् पण येजिन् मेल मन
 तेरा कान्न मेल्लास खण्ड उरुपन्थणुन् म्णतो ।
 जेये सुमेर जेरा पणाने पेनो कय न येम पनंजे
 शांत के मेल येरो कास खण्डसंधी म्णतो ।
 यपडे सैनासंधी पेयाने सांगारो के मेल मनरो
 कास यमंथ म्णनु म्णतो । मंथन संनसणाने
 सागो सर्पसणाने के मेल मनरो कास ऊपयळ
 म्णनु म्णतो । छिनहेछ प्रधती नसणाने
 सागो संवस्य प्रेतो मनोमंता खण नूयाने घान
 घाना मोन खण नूयाने पदानेम छानघाना
 मोन यस्त्र खण नूयाने के मेल मनरो कास
 मनोक्रम म्णनु म्णतो । छिन्नम सुमी चान
 प्रयुक्त के संधी येरो कास छिन्न म्णनु म्णतो ।
 सुमुचन सुची शस्त्र छानघाना के मेल येरो का
 न नांय सुचन आतांछीं सुमुचन सेतास प्रवेमने
 मळन येरो संधी पंडीरा कास कंवेपनेम म्णनु

મળતોતો ! આથીને પદસ્પનેપક્ષન ઘણો જોનતા
 ઘણાં સંબંધન ઘણાં ઊનઘન છે ત્યાં પ્રજન સંધી
 દેવ માં સંપર્કોતો ઊનઘનો છન સંધી કંપી ઊન
 બનાવેવું ઘણો સંધીન પ્રોજતા નહોતો ! મુખ્ય
 પ્રનામાં સુમર્ષ સેન જ્ઞાનગ્યાનો તો નામ ધન
 જાનાને ન પૂન છેતા જ્ઞાનને ઊપદેન પતીને
 જ્ઞાન પ્રજન સંધી નાહો ! નમ્રપાને મ્હણે ઘ
 મનુષ્ય ઘમ ઘ મનુષ્ય જ્ઞાનસોય જાપ્રજનનો ગણના
 તુષ્ટિજ્ઞાન મનુષ્યાને મ્હણેનો મનુષ્યાને પૃથ્વી
 રૂપ યાપજન પન જ્ઞાન ઘણો પનપર્કોતો પ્રોજીન
 જ્ઞાન્યાને ધર્મોતો ઉદ્ધને જ્ઞાન ઘણો પ્રાણોતો ઘણ
 રૂપમા જ્ઞાનપર્કોતો જોન પડેતા ! નામને મ્હણે
 હોમ્થી જોતા મનુષ્ય જ્ઞાનો જ્ઞાનો જ્ઞાનો જ્ઞાનો
 જ્ઞાનને પ્રોજ તો જોતા ! જોતા મ્હણતા જો
 જ્ઞાન છે જ્ઞાન મ્હણતા જ્ઞાન જ્ઞાન પોડા જ્ઞાનો જોતા
 જોતા જ્ઞાન જ્ઞાન પ્રોજ ઊપ્પા પોતાજ્ઞાનને જોતા
 જ્ઞાન જોતા જોતા મનુષ્ય જ્ઞાનને જ્ઞાન પ્રજો જોતા
 જોતા જોતા જોતા જોતા જોતા જોતા જોતા જોતા

નોશ્વય યામનોરાં તાસ અણૂં પુનઃ પુનઃ
 મુજાન મનોદુઃ સ્વગદ્ભાવે વર્તે સંસારાસુ સુખ
 પોષ્યંતો અણૂં ઘેમોને સારોં થણી સુદૈવ સાગરે
 સાધુ એવંચે સુછેરા પીંડ મનોદુઃ કામનળે પ્રાપ્તે એ
 રાંને તાતલ મન આનોમોતમ સઠન અશ્વમેધે થલ
 થણી પીંડો મોષ્ય છે પોષ્યો ઉલ્લેખન ઠંપણ મોષ થલ
 કોઈ સઠલ અશ્વમેધકેય સતત યાગેનોત્ત સાદ
 આમનળે સય મનજનૂં સપથ પૂરેમ યાગેઓ
 નાનાન લુપ્તોદ્ધૃત સંધો ઘેમે : સર્પલ મુજાન
 થલે જેવ ઘેમે : તરુનન નાચ નાનું મુજાન
 પદ્માસનજોપનાવધાના ટોલ છૂનછર્તી વાગા
 સંમાનોગ ઘેડેન્ : મુજાનમનળ ઘેડેન્ નકલન મુ
 ઘેડેન્ મોત નાનાને નપલ મેમ : કાસ્યોનો
 નાકધીનાન કોલે નપળ મુદ્ધનમ પ્રયુક્ત વાગેમ
 જાન સંમાનપૂર્વે સર્વસ્થાશે કાષણ મનૂં તાગેવ
 સંધો સોમન મનૂં નાજઈજાને નપલ પાલ વીર :
 છૂનછર્તી સ્થળા થલે નાકધીનાન થરાં વપલો
 વસના સંપૂર્ણ શાહ વપલે સ્થાનો પોંધ વપેગવન

પ્રવક્તૃન વચ્ચે ! જાનકાન અપરે અપરે - જાનકાન
અર્થે મનોદર્શીત જલ્લ પાપરેત !

ચાવીકુશમને મ્લગ્ત અગતીન મ્લય સમિત્ તે
સંગા ! નાનકુનાઈ મ્લગ્ત ઊમને અનુચરને નાન
અવધન અવગત માટે અમ્લો કુછે શામે ! પીછુ
શામે મ્લગ્ત ચામને અસ ગાપાપી અગતીનુછો
અસત્ત ઘેમે ! નાન અપાપાવ સપ્પા ખનસ્થન ટેમ
અમે અગી નચશાકવ અનુસળ અમોષ સેમે અગી
નાન મ્લગ્ત નેનનુન અવધનમોષ અમેત્ અગા
સામગ્રીના ચશ ઊગીસન અમે નાન મ્લગ્ત
અગી નોતો અર્થેત્ અસજાઈ અમ્લ સમપન
અર્થે અવધનમોષ અમ્લને અર્થેત્ સમિત્તવ સેમે !

ઈતો ઉંતોપરિત સમાપ્ત !

NATIONAL LIBRARY
Rare Book Section.

